

Stjórnartíðindi

1875 - A-deild

Útgáfa 1.1 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af Stjórnartíðindum. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af prentuðum Stjórnartíðindum án endurgjalds. Hvorki dómsmálaráðuneytið né önnur stjórnvöld standa að gerð skjals þessa umfram það að hafa útvegað höfunduð skjalsins prentteintök af ritinu.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum <https://urlausnir.is>. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta landslög og önnur áþekk gögn gerð af opinberri hálfu, ekki verndar höfundalaga.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Athugasemdir um þessa útgáfu

Gallar á bls. 22, 78, og 128.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

Stjórnartíðindi

fyrir

Ísland.

1875.

Regjeringstidende

for

Ísland

for

Maret 1875.

Efnisyfirlit

við

stjórnartíðindi fyrir Ísland 1875.

A.

Indholdsfortegnelse

til

Regerings-tidende for Island for Aaret 1875.

Afdeling A.

Efnisyfirlit

við

stjórnartíðindi fyrir Ísland 1875.

A.

Fyrirsögn fyrir			blaðsíðutal.
Nr.	dagur	lagaboðunum og tilskipununum	
1	20. febr.	Opið brjef, er stefnir saman alþingi til reglulegs fundar 1. dag júlím. 1875	2—3.
2	22. febr.	Auglýsing um verksvið landshöfðingjans yfir Íslandi	4—11.
3	24. febr.	Auglýsing, er birtir á Íslandi lög 21. desbr. 1874 um bann gegn því að hafa schlesvig-holsteinska speciumynt sem gjaldgenga peninga	10—13.
4	24. marz	Tilskipun, er ákveður, að smápeningar þeir, sem hingað til hafa verið í gildi, verði eigi hafðir sem gjaldgengir peningar frá 1. nóvbr. 1875	14—15.
5	8. apríl	Auglýsing fyrir Ísland um mótið á 1- og 2-krónapeningum þeim, sem slegnir verða samkvæmt peningalögunum 23. maí 1873..	16—17.
6	20. apríl	Auglýsing um bann gegn því að flytja nautpening, sauðfje, geitur og svin frá Bretlandi hinu mikla og hertogadæmunum Sljesvík og Holtsetalandi til Íslands	18—19.
7	24. maí	Konungsbrjef um setning alþingis	20—21.
8	24. maí	Boðskapur konungs til alþingis	22—25.
9	24. maí	Konungsbrjef um lenging alþingistímans	26—27.
10	24. maí	Þingskóp til bráðabyrgða handa alþingi Íslendinga	28—47.
11	22. júlí	Auglýsing um, að bann það, sem með auglýsing 7. nóvbr. 1874 var lagt á að flytja sauðfje frá Svíaríki til Íslands, sje afnumið	48—49.
12	9. oktbr.	Auglýsing um að konungsúrskurður 18. septbr. 1793, viðvíkjandi því, að leggja skuli niður Gufunesspítala o. fl., sje úr gildi numinn	50—51.
13	15. oktbr.	Fjárlög fyrir árin 1876 og 1877	52—69.
14	15. oktbr.	Lög um laun íslenzkra embættismanna o. fl.	70—75.
15	15. oktbr.	Lög um aðra skipun á læknaþjérfunum á Íslandi, og fl.	76—81.
16	15. oktbr.	Lög um sölu prentsmiðju Íslands í Reykjavík	82—83.
17	15. oktbr.	Lög um heiðurslaun handa Jóni Sigurðssyni, alþingismanni Ís- firðinga	84—85.
18	15. oktbr.	Lög um breyting á tilskipun um póstmál á Íslandi 26. febr. 1872	86—89.
19	15. oktbr.	Lög um vegina á Íslandi	90—93.
20	15. oktbr.	Lög um brunamál í Reykjavík	94—109.
21	15. oktbr.	Lög um löggildingu verzlunarstaðar við Blönduós í Húravatns sýslu	110—111.

Indholdsfortegnelse

til

Regjerings-tidende for Island for Aaret 1875.

Afdeling A.

Lovenes og Anordningernes			Sidetal.
Nr.	Datum	Titel.	
1	20. Febr.	Aabent Brev, hvorved Althinget sammenkaldes til en ordentlig Samling den 1ste Juli 1875	2—3.
2	22. Febr.	Bekjendtgørelse angaaende Forretningsconraadet for Landskapskammeret over Island	4—11.
3	24. Febr.	Bekjendtgørelse, hvorved Lov om Forbud mod schleswig-holsteinske Speciesmønts Benyttelse som Betalingsmiddel af 21de Decbr. 1874 kundgjøres paa Island	10—13.
4	24. Marts	Anordning, hvorefter den hidtil gjældende Skillemonet fra 1ste Novbr. 1875 ophører at være lovligt Betalingsmiddel	14—15.
5	8. April	Bekjendtgørelse for Island angaaende Præget for 1- og 2-Kronestykker, som udmøntes i Genhold til Møntloven af 23de Mai 1873	16—17.
6	20. April	Bekjendtgørelse angaaende Forbud imod Indførsel til Island af Hornkvæg, Faar, Geder og Svin fra Storbritanien og Hertugdømmerne Slesvig og Holsten	18—19.
7	24. Mai	Allerhøjeste Reskript om Althingets Aabning	20—21.
8	24. Mai	Allerhøjeste Budskab til Althinget	22—25.
9	24. Mai	Allerhøjeste Reskript om Althingets Forlængelse	26—27.
10	24. Mai	Foreløbig Forretningsorden for det islandske Althing	28—47.
11	22. Juli	Bekjendtgørelse angaaende Ophævelse af det i Bekjendtgørelse af 7de November 1874 indeholdte Forbud imod Indførsel til Island af Faar fra Sverig	48—49.
12	9. Oktbr.	Bekjendtgørelse om Ophævelse af allerhøjeste Resolution af 18de Septbr. 1793 angaaende Nedlæggelsen af Gufunes Hospital m. m.	50—51.
13	15. Oktbr.	Finantslov for Aarene 1876 og 1877	52—69.
14	15. Oktbr.	Lov om islandske Embedsmænds Lønningsforhold m. m.	70—75.
15	15. Oktbr.	Lov angaaende Omordning af Legebudstifterne i Island m. v.	76—81.
16	15. Oktbr.	Lov om Salg af Islands Bogtrykkeri i Reykjavik	82—83.
17	15. Oktbr.	Lov om Hædersgætte til Søn Sigurdsøn, Althingsmand for Ska-fjords Sysfel	84—85.
18	15. Oktbr.	Lov om Forandring i Forordning om Postvæsenet paa Island af 26de Febr. 1872	86—89.
19	15. Oktbr.	Lov om Veivæsenet paa Island	90—93.
20	15. Oktbr.	Lov om Brandvæsenet i Reykjavik	94—109.
21	15. Oktbr.	Lov om Autorisation af et Handelssted ved Blönduós i Hunavatns Sysfel	110—111.

Fyrirsögn fyrir			blaðsíðutal.
Nr.	dagur	lagaboðunum og tilskipununum	
22	20. oktbr.	Konungleg Auglýsing um það, að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs	112—113.
23	12. nóvbr.	Lög um þorskanetalagnir í Faxaflóa	114—115.
24	12. nóvbr.	Lög um löggilding verzlunarstaðar á Vestdalseyri við Seyðisfjörð	116—117.
25	14. septbr.	Auglýsing viðvíkjandi því, um hve langan tíma smápeningar þeir, sem fyrir er mælt um í tilskipun 24. marz 1875, og sem hingað til hafa verið í gildi, verði innleystir við ríkissjóðinn að því leyti, er Ísland snertir	118—119.
26	26. nóvbr.	Konungleg Auglýsing um að konungur sje kominn heim aptur..	120—121.
27	17. desbr.	Yfirsetukvennalög	122—125.
28	17. desbr.	Lög um breyting á tilskipun um fiskiveiðar útlendra við Ísland og fl. 12. febrúar 1872	126—127.
29	17. desbr.	Lög um breytingar á ákvörðunum þeim, er tilskipun um ráðstafanir til viðurhalds á eignum kirkna og prestakalla á Íslandi og því, sem þeim fylgir, 24. júlí 1789, hefir inni að halda..	128—129.
30	17. desbr.	Lög um mótvörnir gegn því, að bólusótt og hin austurlenzka kólerusótt og aðrar næmar sóttir flytjist til Íslands	130—133.

Lovenes og Anordningernes			Sidetal.
Nr.	Datum	Titel.	
22	20. Oktbr.	Allerhøieste Kundgjørelse angaaende Overdragelse af Regjeringens Førelse under Kongens Graværelse til Thronfølgeren	112—113.
23	12. Novbr.	Lov om Lorflegarns Sætning i Faxebugten	114—115.
24	12. Novbr.	Lov om Autorisation af et Handelssted paa Vestdalsøen ved Seydisfjord	116—117.
25	14. Septbr.	Bekjendtgjørelse angaaende Tidsfristen for Islands Vedkommende for Indfrielsen ved Statskassen af den i Anordning af 24de Marts 1875 omhandlede hidtil gjældende Skillemønt	118—119.
26	26. Novbr.	Allerhøieste Kundgjørelse angaaende Kongens Hjemkomst.	120—121.
27	17. Decbr.	Lov om Jordemodervæsenet.	122—125.
28	17. Decbr.	Lov om Forandring i Forordning om Fremmedes Fiskeri under Island m. v. af 12te Febr. 1872.	126—127.
29	17. Decbr.	Lov om Forandringer i de i Forordningen angaaende Foranstaltninger til Vedligeholdelse af de geistlige Godser og Inventarier i Island af 24de Juli 1789 indeholdte Bestemmelser	128—129.
30	17. Decbr.	Lov om Foranstaltninger til at forhindre Børnekoppers, den asiatiske Koleras og andre smitsomme Sygdommes Indbringelse til Island	130—133.

MEMORANDUM

DATE: 10/1/54

TO: Mr. Tolson, Mr. Boardman, Mr. Nichols, Mr. Belmont, Mr. Ladd, Mr. Clegg, Mr. Glavin, Mr. Harbo, Mr. Rosen, Mr. Tracy, Mr. Egan, Mr. Gurnea, Mr. Hendon, Mr. Pennington, Mr. Quinn, Mr. Nease, Mr. Gandy

FROM: Mr. [Name Redacted]

SUBJECT: [Subject Redacted]

1. [Text Redacted]

2. [Text Redacted]

3. [Text Redacted]

4. [Text Redacted]

5. [Text Redacted]

6. [Text Redacted]

7. [Text Redacted]

8. [Text Redacted]

9. [Text Redacted]

10. [Text Redacted]

11. [Text Redacted]

12. [Text Redacted]

13. [Text Redacted]

14. [Text Redacted]

15. [Text Redacted]

16. [Text Redacted]

17. [Text Redacted]

18. [Text Redacted]

19. [Text Redacted]

20. [Text Redacted]

21. [Text Redacted]

22. [Text Redacted]

23. [Text Redacted]

24. [Text Redacted]

25. [Text Redacted]

26. [Text Redacted]

27. [Text Redacted]

28. [Text Redacted]

29. [Text Redacted]

30. [Text Redacted]

31. [Text Redacted]

32. [Text Redacted]

33. [Text Redacted]

34. [Text Redacted]

35. [Text Redacted]

36. [Text Redacted]

37. [Text Redacted]

38. [Text Redacted]

39. [Text Redacted]

40. [Text Redacted]

41. [Text Redacted]

42. [Text Redacted]

43. [Text Redacted]

44. [Text Redacted]

45. [Text Redacted]

46. [Text Redacted]

47. [Text Redacted]

48. [Text Redacted]

49. [Text Redacted]

50. [Text Redacted]

51. [Text Redacted]

52. [Text Redacted]

53. [Text Redacted]

54. [Text Redacted]

55. [Text Redacted]

56. [Text Redacted]

57. [Text Redacted]

58. [Text Redacted]

59. [Text Redacted]

60. [Text Redacted]

61. [Text Redacted]

62. [Text Redacted]

63. [Text Redacted]

64. [Text Redacted]

65. [Text Redacted]

66. [Text Redacted]

67. [Text Redacted]

68. [Text Redacted]

69. [Text Redacted]

70. [Text Redacted]

71. [Text Redacted]

72. [Text Redacted]

73. [Text Redacted]

74. [Text Redacted]

75. [Text Redacted]

76. [Text Redacted]

77. [Text Redacted]

78. [Text Redacted]

79. [Text Redacted]

80. [Text Redacted]

81. [Text Redacted]

82. [Text Redacted]

83. [Text Redacted]

84. [Text Redacted]

85. [Text Redacted]

86. [Text Redacted]

87. [Text Redacted]

88. [Text Redacted]

89. [Text Redacted]

90. [Text Redacted]

91. [Text Redacted]

92. [Text Redacted]

93. [Text Redacted]

94. [Text Redacted]

95. [Text Redacted]

96. [Text Redacted]

97. [Text Redacted]

98. [Text Redacted]

99. [Text Redacted]

100. [Text Redacted]

Stjórnartíðindi

fyrir

Ísland.

A.

Regjeringstidende

for

Island.

A.

Nr. 1.
20.
febr.

Opið brjef,

er

stefnir saman alþingi til reglulegs fundar 1. dag júlím 1875.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slješvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg.

Gjörum kunnugt: Að Vjer samkvæmt stjórnarskrá um hin sjertaklegu málefni Íslands, 5. janúar 1874, 5. gr. allramildilegast höfum ákveðið, að láta alþingi á Voru landi Íslandi koma saman til reglulegs fundar fimtudaginn, 1. dag júlím. þ. á.

Um leið og Vjer birtum þetta Vorum kæru og trúu þegnum á Íslandi, skipum Vjer öllum þeim, sem setu eiga að hafa á tjeðu alþingi, að koma nefndan dag til Reykjavíkur kaupstaðar, og verður þar þá sett alþingi eptir að guðspjónustugjörð hefir farið fram í dómkirkjunni.

Gefið á Amaliuborg, 20. dag febrúarm. 1875.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

C. S. Klein.

Abent Brev,

hvoreved

Nr. 1.
20.
Febr.

Althinget sammenkaldes til en ordentlig Samling den 1ste Juli 1875.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gjøre vitterligt: At Vi allernaadigt have besluttet i Henhold til Forfatningslov for Islands særlige Anliggender af 5te Januar 1874 § 5 at lade Althinget paa Vort Land Island træde sammen til en ordentlig Samling Torsdagen den 1ste Juli d. A.

Idet Vi herved kundgjøre dette for Vore kjære og tro Underfaatter paa Island, befale Vi samtlige Medlemmer af bemeldte Althing, at de den nævnte Dag indfinde sig i Kjøbstaden Reykjavik, hvor da Althingets Åbning vil finde Sted efter forud afholdt Gudstjeneste i Domkirken.

Givet paa Amalienborg, den 20de Februar 1875.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

C. S. Klein.

Nr. 2.
22.
febr.

Auglýsing

um

verksvið landshöfðingjans yfir Íslandi.

Eftir þegnlegum tillögum stjórnarráðsins fyrir Ísland samkvæmt 2. gr. í stjórnarskrá um hin sjerstaklegu málefni Íslands, 5. janúar f. á, hefir Hans Hátign konunginum, með allrahæstum úrskurði 20. þ. m þóknazt allramildilegast að fallast á, að setja skuli eptirfylgjandi ákvarðanir, viðvíkjandi verksviði landshöfðingjans yfir Íslandi, og skuli þær koma í stað erindisbrjefs þess, sem skrásett var fyrir tjeðan embættismann 29. júní 1872

1. grein.

Landshöfðinginn framkvæmir undir yfirumsjón ráðgjafans fyrir Ísland hið æðsta vald yfir hinum sjerstaklegu málum Íslands í landinu sjálfu, samkvæmt hinum gildandi lögum og tilskipunum og þeim nánari ráðstöfunum og fyrirskipunum, sem ráðgjafinn gjörir.

2. grein.

Landshöfðinginn skal gjöra uppástungu til ráðgjafans fyrir Ísland í öllum sjerstaklegum íslenskum málum, sem eptir þeim reglum, sem hingað til hafa um það gilt, hafa komið, eða eptir nánari ákvörðun kunna að koma beinlínis undir úrskurð konungs.

Hið sama er um þau mál, er snerta fjárhag Íslands; þó getur ráðgjafinn fyrir Ísland falið landshöfðingja á hendur að leggja úrskurð á þau fjárhagsmál, viðvíkjandi henni innlendu stjórn Íslands, sem eptir eðli þeirra eru til þess fallin, að yfirstjórn landsins gjöri út um þau.

Sömuleiðis skal senda ráðgjafanum þau mál, sem eru þess eðlis, að semja þurfi um þau við hina ráðgjafana, eða sem samkvæmt tilskipun eða sjerstaklegri ákvörðun ráðgjafans fyrir Ísland koma beinlínis undir úrskurð hans.

3. grein.

Landshöfðinginn gjörir uppástungu til stjórnarráðsins um ný lög og aðrar almennar ráðstafanir í þarfir Íslands, sem honum kann að finnast vera ástæða til.

Nr. 2. Auglýsing 22. febr., um verksvið landshöfðingja.

Befjendtgjørelse

Nr. 2
22.
Febr.

angaaende

Forretningsomraadet for Landshøvdingen over Island.

Paa en af Ministeriet for Island i Henshold til Forfatningslov for Islands særlige Anliggender af 5te Januar f. A. § 2 nedlagt allerunderdanigst Forestilling har det behaget Hans Majestæt Kongen ved allerhøieste Resolution af 20. d. M. allernaadigst at bifalde, at der med Hensyn til Forretningsomraadet for Landshøvdingen over Island fastsættes følgende Bestemmelser, der træde istedetfor den for bemeldte Embedsmand under 29de Juni 1872 udfærdigede Instrux.

§ 1

Landshøvdingen udøver under Overtillid af Ministeren for Island, i Overensstemmelse med de gjældende Love og Anordninger og de nærmere Forholdsregler og Befalinger, der meddeles ham af Ministeren, den øverste stedlige Myndighed i Islands særlige Anliggender.

§ 2.

I alle de særlige islandske Sager, der efter de i saa Henseende hidtil gjældende Regler have været eller ifølge nærmere Bestemmelse maatte blive forbeholdte umiddelbar kongelig Afgjørelse, har Landshøvdingen at gjøre Indstilling til Ministeren for Island.

Det Samme gjælder med Hensyn til Sager, der vedrøre det islandske Finansvæsen; dog kan Ministeren for Island overdrage Landshøvdingen Afgjørelsen af saadanne finansielle Spørgsmaal vedrørende Islands indre Administration, som efter deres Bestaafenhed egne sig til at afgjøres af den lokale Overbestyrelse.

Pigledes bør til Ministeren indsendes saadanne Sager, hvis Afgjørelse forudsætter Forhandling med de øvrige Ministre, eller som ifølge Anordning eller særlig af Ministeren for Island truffen Bestemmelse forbeholdes dennes umiddelbare Afgjørelse.

§ 3.

Landshøvdingen gjør Indstilling til Ministeriet om nye Love og andre almindelige Foranstaltninger til Islands Læve, hvortil han maatte finde Opfordring.

Nr. 2. Betj. af 22. Febr. om Landshøvdingens Forretningsomraade.

Nr. 2.
22.
febr.

4. grein.

Eins og landshöfðingi er milligöngumaður milli stjórnarinnar og allra embættismanna og embættisþjóna, sem skipaðir eru á Íslandi, þannig eru þeir undirgefnir landshöfðingjanum, og skal hann hafa umsjón með embættisfærslu þeirra.

Landshöfðingi veitir ferðaleyfi öllum íslenskum embættismönnum. Þegar embætti eru laus, skal hann sjá um, eð þeim verði þjónað með því að setja menn í þau um tíma, og hefir hann heimild til að víkja frá um stundar sakir öllum embættismönnum, sem skipaðir eru á Íslandi; samt skal hann með fyrsta pósti þar á eftir senda skýrslu til ráðgjafans fyrir Ísland, ásamt þeim upplýsingum, sem með þarf, til þess að úr því verði skorið, hvort höfða skuli lögsókn á hendur þeim, sem í hlut á, eða gjöra skuli aðra ráðstöfun í þessu tilliti.

5. grein.

Landshöfðinginn hefir umsjón yfir reikningsmálum Íslands og skal sjerilagi sjá um, að reikningarnir komi á rjettum tíma frá öllum gjaldheimtumönnum á Íslandi, og beita þvingun til þess að koma því til leiðar á þann hátt, sem honum þykir við þurfa eða við eiga, annaðhvort með því að leggja á þvingunar-sektir eða eftir atvikum með því að víkja þeim frá um stundar sakir, sem í hlut á.

6. grein.

Störf þau, sem stiptamtmaður áður hafði með tilliti til þess, að jafna niður alþingiskostnaði (opið brjef 18 júlí 1848), skal landshöfðingi hafa á hendi.

7. grein.

Landshöfðinginn setur umboðsmenn yfir konungsjarðirnar eftir uppástungu hlutaðeiganda amtmanns, og ákveður, hve mikið umboðsmenn og sýslumenn skuli setja í veð fyrir gjaldheimtum þeim, sem þeim er trúað fyrir.

8. grein.

Landshöfðinginn ákvarðar, hvar hinir íslensku embættismenn skuli vera búsettir, að svo miklu leyti, sem bústaður þeirra eigi er fast ákveðinn.

9. grein.

Yfirstjórn hinna íslensku póstmála í landinu sjálfu skāl landshöfðingi hafa á hendi, og fær hann ráð þess fjár, sem tilfært er á fjárhagsáætlun Íslands, til þess að greiða kostnaðinn við tjeð póstmál.

10. grein.

Mál, sem snerta fiskiveiðar útlendra við Ísland, að því leyti þau eigi eru þess eðlis, að semja þurfi um þau við útlendar þjóðir, svo og mál útaf skipströndum, skal landshöfðingi gjöra út um.

11. grein.

Þau störf, sem stiptamtmaður áður hafði með tilliti til skrásetningar og mælinga skipa, skal landshöfðingi hafa á hendi.

Nr. 2. Auglýsing 22. febr., um verksvið landshöfðingja.

§ 4.

Ligesom Landskøvdingen er Medlemmet mellem Regjeringen og alle i Island ansatte Embeds- og Bestillingsmænd, saaledes ere disse underordnede Landskøvdingen, der har at føre Tilsyn med deres Embedsførelse.

Landskøvdingen meddeler Reisetilladelse til samtlige islandste Embedsmænd. I Tilfælde af Balanse i Embederne drager han Omsorg for deres Bestyrelse ved Konstitution og er berettiget til at suspendere alle i Island ansatte Embedsmænd; dog har han med første Post derefter at gjøre Indberetning til Ministeren for Island, ledsaget af de fornødne Oplysninger, forat det kan afgjøres, om der skal anlægges Sag imod den Vedkommende, eller om der bør træffes anden Foranstaltning i saa Henseende.

§ 5.

Landskøvdingen fører Tilsyn med det islandste Regnskabsvæsen og har navnlig at paase, at Regnskaberne fra samtlige Oppebørselsbetjente i Island indkomme i rette Tid, samt at fremtvinge Saadant ved de Midler, han maatte finde fornødne eller hensigtsmæssige, enten ved Anvendelsen af disciplinære Bøder eller efter Omstændighederne ved Suspension.

§ 6.

De Stifamtmanden tidligere paahvilende Forretninger med Hensyn til Paaligning af Althingsomkostninger (Plakat af 18de Juli 1848) udføres af Landskøvdingen.

§ 7.

Landskøvdingen udnævner Administratorer for de kongelige Jordegodser efter Indstilling fra vedkommende Amtmand og fastsætter Størrelsen af de Kautioner, der blive at stille for de Administratorerne og Sysselmændene betroede Oppebørsler.

§ 8.

Landskøvdingen tager Bestemmelse om, hvor de islandste Embedsmænd skulle være bosatte, forsaavidt der ikke for dem er bestemt en fast Bopæl.

§ 9.

Overbestyrelsen af det indre islandste Postvæsen tilkommer Landskøvdingen, ligesom der tillægges ham Raadighed over de Summer, der paa Islands Budget opføres til Bestridelsen af Udgifterne ved fornævnte Postvæsen.

§ 10.

Sager vedkommende Fremmedes Hifterier under Island, forsaavidt de ikke egne sig til diplomatisk Forhandling, samt Strandingsager afgjøres af Landskøvdingen.

§ 11.

De Stifamtmanden tidligere paahvilende Forretninger med Hensyn til Skibes Registrering og Maaling udføres af Landskøvdingen.

Nr. 2. Befj. af 22. Febr. om Landskøvdingens Forretningsomraade.

Nr. 2.
22.
febr.

12. grein.

Landshöfðingi hefir vald til þess að leggja fullnaðar úrskurð á sveitarmál, — en hjer er talið með, þegar ágreiningur verður milli fleiri íslenzkra sveitarfélaga um framfærslu þurfamanna —, að svo miklu leyti, sem lög leyfa, að framkvæmdarvaldið gjöri út um þessi mál.

13. grein.

Allar skýrslur, sem áður voru sendar til stjórnarráðanna fyrir allt landið, skal senda landshöfðingja. og býr hann síðan til á hverju ári eina aðalskýrslu, sem skal lögð fyrir ráðgjafann fyrir Ísland.

14. grein.

Vald það, sem veitt er stiptamtmani samkvæmt hinum almennu hegningarlögum, 25. júní 1869, og tilskipun um byggingu hegningarhúss og fangelsa á Íslandi m. fl., 4. marz 1871, skal landshöfðingi framkvæma. Hann ákveður fyrir hönd hins opinbera, hvort skjóta skuli sakamálum til hæzta rjettar.

15. grein.

Landshöfðinginn framkvæmir vald það, sem stiptamtmaður áður hafði á hendi sem forseti í hinum konunglega íslenzka landsyfirrjetti. Hann veitir gjafsókn fyrir landsyfirrjetti og önnur leyfisbrjef viðvikjandi málaferlum, sem áður var falið stiptamtmani á hendur að gefa út.

16. grein.

Landshöfðinginn veitir eptir uppástungu biskups öll þau brauð á Íslandi, sem konungur eigi veitir sjálfur, og gefur út veitingarbrjef þau, sem með þarf í þessu tilliti.

17. grein.

Landshöfðinginn gefur út samkvæmt tilskipunum þeim, sem um það gilda, eptirfylgjandi konungleg leyfisbrjef o. s. frv.:

a) leyfisbrjef þau, sem nefnd eru í konungsúrskurði 25. maí 1844, 3., 4 og 5., til þess að ganga í nýtt hjónaband, undantekningar frá D. L. 3—16—8 og leyfisbrjef til hjónaskilnaðar;

b) leyfisbrjef þau til ættleiðingar, sem nefnd eru í konungsúrskurði 13. desbr. 1815, og í konungsúrskurði 23. desbr. 1864, I. 2;

c) uppgjöf þá eða lækkun á sektum, sem fyrir er mælt um í síðar nefndum úrskurði I., 1, þó því að eins að sektin fari ekki fram úr 50 kr.; svo og leyfisbrjef til hjónaskilnaðar samkvæmt tjeðum úrskurði I., 4 og 5.

18. grein.

Ráðgjafinn fyrir Ísland getur fengið landshöfðingja í hendur umráðin yfir allt að helmingi þess fjár, sem ætlað er til óvissra útgjalda fyrir Ísland, sem uppá kunna að koma; samt skal landshöfðingi árlega senda skýrslu til stjórnarráðsins um það, hvernig fjenu hafi verið varið. Þar að auki útbýtir landshöfðingi eptir uppástungu biskups fje því, sem tilfært er á hinni árlegu fjarhagsáætlun Íslands handa fátækum uppgjafaprestum og prestsekkjum.

Nr. 2. Auglýsing 22. febr., um verksvið landshöfðingja.

§ 12.

Landskøvdningen har den øverste Afgjørelse af kommunale Anliggender — herunder ogsaa indbefattet Tvistigheder mellem forskjellige islandske Kommuner om Fattiges Forsørgelse — forsaavidt Lovgivningen hjemler en administrativ Afgjørelse af disse Anliggender.

Nr. 2.

22.
Febr.

§ 13.

Alle Beretninger, der tidligere for hele Landet have været indgivne til Ministerierne, indsendes til Landskøvdningen, som derefter aarlig affatter en Generalberetning til Forelæggelse for Ministeren for Island.

§ 14.

Den Stiftamtmanden ved den almindelige Straffelov af 25de Juni 1869 saavel som ved Forordning om Opførelsen af en Strafanstalt samt af Fængsler i Island m. v. af 4de Marts 1871 overdragne Myndighed udøves af Landskøvdningen. Han tager paa det Offentliges Begne Bestemmelse om kriminelle Sagers Indankning for Høiestret.

§ 15.

Landskøvdningen udøver den Stiftamtmanden tidligere som Præsæs i den kongelige islandske Landsøverret tilkommende Myndighed. Han meddeler Bevillinger til fri Proces for Landsøverretten og de øvrige procesuelle Bevillinger, som det tidligere var overdraget Stiftamtmanden at udfærdige.

§ 16.

Landskøvdningen besætter efter Indstilling fra Biskoppen alle de Præstefald i Island, som ikke bortgives umiddelbart af Kongen, og udfærdiger de i saa Henseende fornødne Raldbreve.

§ 17.

Landskøvdningen udfærdiger i Henhold til de herom gjældende Anordninger efternævnte kongelige Bevillinger m. v., nemlig:

a) de i kongelig Resolution af 25de Mai 1844 Nr. 3, 4 og 5 omhandlede Tilladelser til at indgaa nyt Ægteskab, Dispensationer fra Lovens 3—16—8 samt Skilsmissebevillinger;

b) de i kongelig Resolution af 13de December 1815 og kongelig Resolution af 23de December 1864 I. Nr. 2 ommeldte Adoptionsbevillinger;

c) de i sidstnævnte Resolution I. Nr. 1 omhandlede Eftergivelser eller Nedsættelser af Bøder, dog kun i Tilfælde af, at Bøden er 50 Kr. eller derunder, samt Skilsmissebevillinger efter samme Resolution I. Nr. 4 og 5.

§ 18.

Ministeren for Island kan overdrage Landskøvdningen Raadighed over indtil Halvdelen af den til uforudsæelige og tilfældige Udgifter for Island normerede Sum, dog at Landskøvdningen aarlig gjør Indberetning om Anvendelsen til Ministeriet. Derhos fordele Landskøvdningen efter Biskoppens Indstilling det paa Islands aarlige Budget til fattige Emeritpræster og Præstenker opførte Beløb.

Nr. 2.
22.
febr.

19. grein.

Landshöfðinginn hefir umsjón yfir hinum íslenska landssjóð (jarðabókarsjóðnum).

20. grein.

Landshöfðinginn skal yfirhöfuð gjöra út um þau mál, er snerta hina innlendu stjórn Íslands, með þeim undantekningum, som nefndar eru í 2. gr.

21. grein.

Í fjærvist landshöfðingja eða förföllum hans og sömuleiðis ef hann skyldi deyja, skal forstjórinn í hinum konunglega íslenska landsyfirjetti takast á hendur störf hans, nema stjórnin skipi öðruvísi fyrir um þetta.

Þetta skal hjermeð gefið almenningi til vitundar.

Í stjórnarráðinu fyrir Ísland, 22. dag febrúarm. 1875.

C. S. Klein.

F. Vestergaard.
Asst.

Nr. 3.
24.
febr.

Auglýsing,

er

birtir á Íslandi lög 21. desbr. 1874 um bann gegn því að hafa schleswig-holsteinska spesíumynt sem gjaldgenga peninga.

Hans Hátign konungurinn hefir 21. desbr. f. á. staðfest eftirfylgjandi

L ö g

um

bann gegn því, að hafa schleswig-holsteinska spesíumynt sem gjaldgenga peninga.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Läenberg og Aldinborg.

Gjörum kunnugt: Ríkisþingið hefir fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Fra 1. janúar 1875 skal það eigi vera leyft nokkrum opinberum sjóði, að taka sem borgun schleswig-holsteinska spesíumynt, sem hljóðar uppá:

Nr. 3. Auglýsing 24. febr., um bann gegn schleswig-holsteinskri spesíumynt.

§ 19.

Landskøvdningen fører Tilfyn med den islandste Landskæsse (Fordebogskassen).

Nr. 2.
22.
Febr.

§ 20.

Landskøvdningen afgjør overhovedet med de i § 2 nævnte Undtagelser de Islands indre Administration vedkommende Anliggender.

§ 21.

I Landskøvdningens Fraværelse eller i hans Forfald ligesom ogsaa i Tilfælde af hans dødelige Afgang blive de ham paahvilende Forretninger, forsaavidt ikke anden Bestemmelse træffes af Regjeringen, at udføre af Justitiarius i den kongelige islandste Landsøverret.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for Island, den 22de Februar 1875.

C. S. Klein.

F. Vestergaard.
Asth.

Bekjendtgjørelse,

hvorved

Lov om Forbud mod schleswig-holsteinsk Speciesmønts Benyttelse som Betalingsmiddel af 21de Decbr. 1874 kundgjøres paa Island.

Nr. 3.
24.
Febr.

Under 21de December f. A. har Hs Majestæt Kongen stadfæstet efterfølgende

L o v

om

Forbud imod schleswig-holsteinsk Speciesmønts Benyttelse som Betalingsmiddel.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de
Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenborg.

Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Fra 1ste Januar 1875 skal det ikke være nogen offentlig Kasse tilladt at modtage i Betaling schleswig-holsteinsk Speciesmønt lydende paa:

Nr. 3. Bekjendtgjørelse af 24de Febr. om Forbud imod schleswig-holsteinsk Speciesmønt.

Nr. 3.
24.
febr.

$\frac{1}{1}$ spesíu eða 60 skilinga schleswig-holsteinsk kúrant.

$\frac{2}{3}$ spesíu eða 40 skilinga schleswig-holsteinsk kúrant.

$\frac{1}{3}$ spesíu eða 20 skilinga schleswig-holsteinsk kúrant.

$\frac{1}{6}$ spesíu eða 10 skilinga schleswig-holsteinsk kúrant.

$\frac{1}{12}$ spesíu eða 5 skilinga schleswig-holsteinsk kúrant.

$\frac{1}{24}$ spesíu eða $2\frac{1}{2}$ skiling schleswig-holsteinsk kúrant.

Frá sama tíma verða þessir peningar heldur ekki hafðir sem gjaldgengir manna ámilli.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefð á Amaliuborg, 21. dag desbrm. 1874.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

C A Fonnesbech.

Þetta skal hjermeð kunngjört öllum þeim, sem hlut eiga að máli, að því við bættu, að fyrnefndir peningar verða teknir í gjöld við jarðabókarsjóð Íslands til 1. ágúst þ. á. fyrir það verð, sem á þeim stendur.

Í fjárhagssjórninni, 24. dag febrúarm. 1875.

C. A. Fonnesbech.

Lange.

- $\frac{1}{1}$ Species eller 60 Skilling schleswig-holsteinsk Kurant.
 $\frac{2}{3}$ Species eller 40 Skilling schleswig-holsteinsk Kurant.
 $\frac{1}{3}$ Species eller 20 Skilling schleswig-holsteinsk Kurant.
 $\frac{1}{6}$ Species eller 10 Skilling schleswig-holsteinsk Kurant.
 $\frac{1}{12}$ Species eller 5 Skilling schleswig-holsteinsk Kurant.
 $\frac{1}{24}$ Species eller $2\frac{1}{2}$ Skilling schleswig-holsteinsk Kurant.

Nr. 3.
24.
Febr.

Fra samme Tid skulle disse Monter heller ikke kunne benyttes som lovligt Betalingsmiddel mellem Mand og Mand.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 21de December 1875.

Under Vor Kongelige Naand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

C. A. Fonnesbech.

Hvilket herved kundgjøres for alle Vedkommende, med Tilføiende, at de ovennævnte Monter indtil 1ste August d. A. ville blive modtagne i Indbetalinger ved Islands Fordebogsskaffe til deres paalydende Værdi.

Finantsministeriet, den 24de Februar 1875.

C. A. Fonnesbech.

Lange.

Nr. 4.
24.
marz.

Tilskipun,

er

ákveður, að smápeningar þeir, sem hingað til hafa verið í gildi, verði eigi hafðir sem gjaldgengir peningar frá 1. nóvbr. 1875.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg.

Gjörum kunnugt: Með því fjárhagsráðgjafi Vor þegnlega hefir borið upp fyrir Oss, að búið sje að slá svo mikið af smápeningum úr silfri og kopar samkvæmt peningalögunum 23. maí 1873, að tiltækilegt sje, að kalla inn smápeninga þá í ríkisbábankamynt og ríkismynt, sem hingað til hafa gengið manna á milli, bjóðum Vjer og skipum fyrir samkvæmt 22. gr. í tjeðum peningalögum:

Frá 1. nóvbr. 1875, að þeim degi með töldum, skulu peningar þeir, sem slegnir eru samkvæmt tilskipun 31. júlí 1818, auglysing 9. septbr. 1836, opnu brjefi 19. apríl 1838, auglýsing 18. desbr. 1841 og lögum 4. júlí 1856, og sem verða taldir hjer, eigi frammar vera gjaldgengir, hvorki í gjöldum til ríkissóðsins nje manna á milli:

$\frac{1}{3}$ úr ríkisbánkadal eða tveggja marka peningar	}	úr silfri.
eitt mark eða 16 skildingar		
áttaskildingar		
ferskildingar		
þrískildingar	}	úr eyri.
tvískildingar		
einskildingar		
hálfskildingar		
$\frac{1}{6}$ úr skilingi	}	úr kopar.
einskildingar		
hálfskildingar		

Á Íslandi og Færeyjum skulu samt peningar þessir vera gjeldgengir þangað til 6 mánuðir eru liðnir frá þeim degi, að tilskipun þessi er birt almenningi á venjulegan hátt. Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaluborg, 24. dag marzm. 1875.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

C. A. Fonnesbech.

Anordning,

hvorefter

den hidtil gjældende Skillemønt fra 1ste November 1875 ophører at være lovligt Betalingsmiddel.

Nr. 4.
24.
Marts.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Rauenborg og Oldenburg,

Gjøre bitterligt: Da Vor Finantsminister Jøllerunderdanigst har foredraget for Os, at Udmøntningen af Skillemønter i Sølv og Bronze efter Møntloven af 23de Maj 1873 er saavidt fremskreden, at det er tilraadeligt at indkalde den hidtil i Omløb værende Skillemønt efter Rigsbankfoden og Rigmøntfoden, byde og befale Vi herved i Henhold til samme Møntlovs § 22:

Fra og med 1ste November 1875 ophøre følgende i Henhold til Forordningen af 31te Juli 1818, Befjendtgjørelse af 9de September 1836, Plakat af 19de April 1838, Befjendtgjørelse af 18de December 1841 og Lov af 4de Juli 1856 udprægede Mønter at være lovligt Betalingsmiddel saavel til Statskassen som mellem Mand og Mand:

$\frac{1}{3}$ Rigsbankdalere eller Tomarkstykker	}	af Sølv.
En Mark eller 16 Skillingstykker		
Ottefyllingstykker		
Firefyllingstykker		
Trefyllingstykker		
Tosfyllingstykker	}	af Kobber,
Ensfyllingstykker		
Halvsfyllingstykker		
Femtedelsfyllingstykker		
Ensfyllingstykker	}	af Bronze.
Halvsfyllingstykker		

Paa Island og Færøerne skulle dog disse Mønter vedblive at være lovligt Betalingsmiddel indtil 6 Maaneders-Dagen efter at denne Anordning der er bleven bragt til almindelig Kundskab paa sædvanlig Maade.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 24de Marts 1875.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

C. A. Fonnesbech.

Nr. 5.
8.
apríl.

Auglýsing

fyrir

Ísland um mótið á 1- og 2-kronapeningum þeim, sem slegnir verða samkvæmt peningalögunum 23. maí 1873.

Með allrahæstum úrskurði 21. desbr. f. á. hefir Hans Hátign konunginum þóknast allramildelegast að ákveða, að slá skuli samkvæmt peningalögunum 23. maí 1873 1- og 2- kronapeninga úr silfri með rákum á röndinni og móti því, sem hjer segir.

á aðhverfuna skal setja brjóstmynd Hans Hátignar konungsins og umhverfis með lettri „Christian IX., Konge af Danmark,“ og neðan undir myndina peningamerkið, ár það, er peningurinn er mótaður, og upphafstafina á nafni peningasmíðju-forstjórans, og

á fráhverfuna: í miðjuna hið danska skjaldarmerki, til hliðanna höfrung og kornax á strái, og fyrir neðan verð peningsins, annaðhvort „1 Krone“ eða „2 Kroner“.

Þetta skal hjermeð gefið almenningi til vitundar.

Í fjárhagsstjórninni, 8. dag aprílm. 1875.

C. A. Fonnesbech.

Lange.

Bekjendtgjørelse

for

 Nr. 5.
8.
April.

Island angaaende Præget for 1- og 2-Kronestykker, som udmøntes i
Henhold til Møntloven af 23de Mai 1873.

Med allerhøieste Resolution af 21de Decbr. f. A. har det behaget Hs. Maj. Kongen
allernaadigst at bestemme, at der i Henhold til Møntloven af 23de Mai 1873 skal udmøntes
1- og 2-Kronestykker i Sølv med riflet Rand, samt med følgende Præg:

Paa Adversen anbringes Hs. Maj. Kongens Brystbillede, omgivet af Indskriften:
„Christian IX., Konge af Danmark,“ samt under Billedet Møntmærket, Udmøntnings-
aaret og Begyndelsesbogstaverne af Møntmesterens Navn, og

paa Reversen: i Midten det danske Vaabenskjold, paa Siderne en Delfin og et
Kornar med Straa samt forneden Angivelse af Møntens Værdi, altsaa henholdsvis „1 Krone“
og „2 Kroner“.

Dette kundgøres herved til almindelig Efterretning.

Finansministeriet, den 8de April 1875.

C. A. Fonnesbech.

Lange.

Nr. 6.
20.
apríl.

Auglýsing,

um

hann gegn því að flytja nautpening, sauðfje, geitur og svín frá Bretlandi hinu mikla og hertogadæmunum Sljesvík og Holtsetalandi til Íslands.

Sökum þess að gin- og klaufaveiki gengur nú á Bretlandi hinu mikla og í hertogadæmunum Sljesvík og Holtsetalandi, hefir stjórnarráðið fundið ástæðu til að banna með öllu fyrst um sinn, að fluttur sje lifandi nautpeningur, sauðfje, geitur og svín til Íslands frá fyrnefndum löndum.

Þetta skal hjermeð kunngjört til leiðbeiningar og eptirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í stjórnarráðinu fyrir Ísland, 20. dag aprilm. 1875.

Fyrir hönd ráðgjafans

Oddg. Stephensen.

F. Vestergaard.
Asst.

Bekjendtgjørelse

angaaende

Forbud imod Indførsel til Island af Hornkvæg, Faar, Geder og Svin
fra Storbritanien og Hertugdømmerne Slesvig og Holsten.

Nr. 6.
20de
April.

Paa Grund af den i Storbritanien samt Hertugdømmerne Slesvig og Holsten for
Tiden udbredte Mund- og Klovesyge har Ministeriet fundet sig foranlediget til indtil videre at
forbyde al Indførsel derfra til Island af levende Hornkvæg, Faar, Geder og Svin.

Hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning og Sagttagelse for alle Vedkommende.

Ministeriet for Island, den 20de April 1875.

P. M. B.

Oddg. Stephensen

F. Vestergaard,
Asst.

Nr. 7.
24.
maí.

Konungsbrjef

um
setning alþingis.

Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Låenberg og Aldinborg.

Vora sjerlegu hylli!

Vjer veitum þjer sem landshöfðingja Vorum yfir Voru landi Íslandi allramildilegast vald til að setja hið reglulega alþingi, sem kemur saman fimmtudaginn 1. dag júlím. næstkomanda, og átt þú þar að auki að birta alþingi boðskap Vorn, sem hjer með fylgir og dagsettur er í dag.

Þetta er vilji Vor.

Felandi þig guði.

Ritað á Amaliuborg, 24. dag maím. 1875.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

C. S. Klein.

Til Vars elskulega
herra Søren Hilmar Steindórs Finsens, kommandórs af dannebrogssorðunni og dannebrogsmanns, Vars landshöfðingja yfir Íslandi.

Allerhøieste Rescript

om

Althingets Aabning.

Nr. 7.
24.
Mai.

Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark, de
Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg
og Oldenburg.

Vor synderlige Begaagenhed!

Vi ville allernaadigst have Dig som Vor Landskøpding over Vort Land Island be-
myndiget til at aabne Althingets forestaaende ordentlige Samling, Torsdag den 1. Juli næst-
kommende, og vil Du derhos have at meddele Althinget Vort hermed følgende Allerhøieste
Budskab af Dags Dato.

Hermed fter Vor Vilje.

Befalende Dig Gud!

Skrevet paa Amalienborg, den 24de Mai 1875.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

C. S. Klein.

Til Os Elffelig

Hr. Søren Hilmar Steindor Finsen, R. af D.
og D.M., Vor Landskøpding over Island.

Nr. 8.
24.
maí.

Boðskapur konungs

til
alþingis.

Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Läenborg og Aldinborg.

Vora konunglegu kveðju!

Jafnframt og Vjer höfum falið landshöfðingja Vorum á hendur, að setja alþingi, sem nú kemur saman, höfum Vjer fundið hvöt til þess að lýsa yfir fyrir fulltrúum Íslendinga hluttekning Vorri, er þeir nú eiga að feta hin fyrstu spor á hinn nýja veg, sem lagður er með stjórnarskránni 5. janúar 1874.

Með stjórnarskránni er veitt fulltrúum landsins fullnaðar atkvæði um málefni þess, full hlutdeild í löggjafarverkinu og fjárveitingarvald að því er snertir tekjur og útgjöld landsins. Framfarir Íslands, gæfa þess og hagsæld er þannig að miklu leyti komin undir fulltrúum þjóðarinnar sjálfar; en Vjer treystum því, að sú raun verði á, að hagsæld landsins einmitt sje með því borgið. Í þessu tilliti hefir það verið Oss gleðilegur fyrirboði, þá er Vjer sóktum heim Ísland á þúsundára-hátíð þess, að sjá svo margan vott þess, að Íslendingar mettu mikils frelsisgjöf þá, sem Vjer af konunglegu fullveldi Voru höfðum gefið þeim, og sem einmitt átti að öðlast gildi samtíða því, er hátíð þessi fór fram.

Á þessari hinni fyrstu reglulegu samkomu hins nýja alþingis verða eigi allfá lagafrumvörp lögð fyrir þingið, og skulum Vjer meðal þeirra fyrst af öllu nefna fjárlagafrumvarpið, er við meðferð þess fjárveitingar valdið fær í fyrsta skipti tækifæri til að neyta sín. Í sambandi við það standa 2 lagafrumvörp, annað um læknaSKIPUNINA og hitt um laun islenzkra embættismanna. Um yfirgrípsmeiri endurbætur á fyrirkomulagi hinnar umboðslegu stjórnar Íslands, hversu æskilegar sem þær gætu verið, hefir eigi getað komið til tals, á meðan eigi er komin önnur skipun á um skattgjaldsmálefni; en eins og þinginu mun verða skýrt frá, verður gjörð tilraun til, að þetta geti orðið áður en langt líður. Annað mál, sem Oss er mjög annat um, og sem að Vorri hyggju er hið mesta velferðarmál landsins, er það að efla samgöngur í landinu, en um það hafa þó eigi orðið gjörðar ákveðnar uppástungur í þetta sinni.

Fregnin um hina stórkostlegu náttúruviðburði, sem hafa gjört svo mikið tjón í norður- og austurhluta Íslands, hefir fengið Oss mikillar áhyggju. Þessir sorglegu atburðir hafa snortið Oss því sárara, sem Vjer frá Íslandsferð Vorri í sumar sem leið geymum að eins fagnaðarrikt minni, ekki einungis um hollustu þá og traust, sem landsmenn allstaðar

Nr. 8. Boðskapur konungs 24. maí til alþingis.

Allerhøieste Budskab

til

Althinget.

 Nr. 8.
24.
Mai.

Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de
Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg
og Oldenburg.

Vor Kongelige Hilsen!

Idet Vi have bemhændiget Vor Landshøvding til at aabne den forestaaende Samling af Althinget, har det været Os en Trang for Islands Repræsentanter at udtale den Deeltagelse, hvormed Vi følge det første Skridt, som De nu skulle gjøre ind paa den nye ved Forsfatningsloven af 5te Januar 1874 grundlagte Vej.

Der er ved Forsfatningen tillagt Landets Repræsentanter en afgjørende Indflydelse paa Landets Anliggender, fuld Deeltagethed i Lovgivningsværket og bevilgende Myndighed med Hensyn til Landets Indtagter og Udgifter. Islands Udvikling, dets Lykke og Velvære, er saaledes for en væsentlig Del lagt i Hænderne paa Folkets egne Repræsentanter; men Vi have den Tillid, at det maa vise sig, at Landets Vel netop herved er betrygget. For Os har det i denne Henseende været et glædeligt Bærfel, at Vi under Vort Besøg paa Island, i Anledning af dets Tusindaarsfest modtog saamange Vidnesbyrd om, at Islands Folk paaafjænnede den Frihedsgave, som Vi af Vor Kongelige Magtfuldkommenhed havde givet det og som netop skulle træde i Kraft samtidig med hin Fæst.

Der vil paa denne det nye Althings første ordentlige Samling blive forelagt et ikke ubetydeligt Antal Lovforslag, blandt hvilke Vi fremfor Alle skulle nævne Finantselovforslaget, ved hvis Behandling den bevilgende Myndighed for første Gang vil faa Leilighed til at øve sin Indflydelse. 3 Forbindelse dermed staa 2 Lovforslag om Ordningen af Løgevesenet og om de islandste Embedsmænds Lønningsforhold. Om andre videre gaaende Reformers i Henseende til det islandste Administrationsvesen, hvor ønskelige samme end kunde være, har der ikke kunnet være Spørgsmaal, saalænge Skatteforholdene ikke ere omordnede; der vil imidlertid, som Thinget vil erfare blive gjort Skridt til, at Saadant kan ske i en nær Fremtid. En anden Sag, som ligger Os stærkt paa Sinde, og som formentlig er af den største Betydning for Landets Velvære, er Udviklingen af Kommunikationsvesenet; bestemte Forslag i denne Henseende har det dog ikke været muligt nu at fremkomme med.

Med dyb Betyrning have Vi modtaget Efterretningerne om de voldsomme Naturbegivenheder, der have medført saamegen Ødelæggelse i den nordlige og østlige Deel af Landet. Disse sorgelige Begivenheder have berørt Os saameget smerteligere, som Vi fra Vor Islandsreise i afvigte Sommer kun hjembragte lyse Minder, ikke blot om den Hengivenhed og Tillid,

Nr. 8. Allerb. Budskab af 24. Mai til Althinget.

Nr. 8. sýndu Oss, heldur einnig um hina svipmiklu náttúru Íslands, eins og hún kom Oss fyrir
 24. sjónir á ferð Vorri um fjöll Íslands. Vjer höfum samt þá von, að það reynist að tjónið
 mai. eigi sje meira en svo, að ráðin verði bót á því fyrir hjálp hins Almáttuga, með sameiginlegri viðleitni, að minnsta kosti að nokkru leyti.

Með þeirri hjartanlegu ósk, að hið þýðingarmikla starf, sem alþingi nú tekur til, megi verða til blessunar landi og lýð, heitum Vjer alþingi hylli Vorri og konunglegri mildi.

Ritað á Amaliuborg, 24. dag mai. 1875.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

C S. Klein.

Til
 alþingis Íslendinga.

som Befolkningen overalt viste Os, men ogsaa om Islands storartede Natur som den traadte Os imøde paa Vor Reise imellem de islandske Fjelde. Vi nære dog det Haab, at Ulykken ikke maa vise sig at være større, end at der, næst den Almagtiges Bistand, ved forenede Bestræbelser maa kunne ialfald tildeels raades Bod derpaa.

Mr. S.
24.
Mai.

Med det hjertelige Ønske, at den bethdningsfulde Virksomhed, som Althinget nu be-
gynder, maa blive til Velsignelse for Land og Folk, forblive Vi Althinget i Kongelig Naade
bevaagen

Skrevet paa Amalienborg, den 24de Mai 1875.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

C. S. Klein.

Til

Islands Althing

Nr. 9.
24.
maí.

Konungsbrjef

um

lenging alþingistímans.

Christian hinn Níundi, af guds náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg.

Vora sjerlegu hylli!

Vjer veitum þjer sem landshöfðingja Vorum yfir Voru landi Íslandi allramildilegast vald til, að samþykkja, að alþingi það, sem nú kemur saman, megi, ef þar til kynni að vera ástæða, eiga setu 14 daga fram yfir þann venjulega 6 vikna tíma, sem ákveðinn er í stjórnmarskrá um hin sjerstaklegu málefni Íslands, 5. janúar 1874, 5. gr.

Þetta er vilji Vor.

Felandi þig guði!

Ritað á Amaliuborg, 24. dag maím. 1875.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

C. S. Klein.

Til Vors elskulega
herra Sörens Hilmars Steindórs Finsens, kom-
mandörs af dannebrogsorðunni og dannebrogs-
manns, Vors landshöfðingja yfir Íslandi.

Allerhøieste Rescript

om

Althingets Forlængelse.

Nr. 9.
24.
Mai.

Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de
Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg
og Oldenburg.

Vor synderlige Bevaagenhed!

Vi ville allernaadigst have Dig som Vor Landskhovding over Vort Land Island be-
myndiget til at meddele Samtykke til, at det forestaaende Althing, saafremt dertil maatte være
Anledning, maa forblive sammen 14 Dage udover den i Forfatningslov for Islands færlige
Anliggender af 5te Januar 1874 § 5 bestemte ordinære Samlingstid af 6 Uger.

Hermed sker Vor Vilje.

Befalende Dig Gud!

Skrevet paa Amalienborg, den 24de Mai 1875.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

C. S. Klein.

Til Os Elskelig

Hr. Søren Hilmar Steindor Finzen, R. af D.
og D. M., Vor Landskhovding over Island.

Nr. 10.
24.
maí.

Pingsköp til bráðabyrgða

handa

alþingi Íslendinga.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg.

Gjörum kunnugt: Að Vjer samkvæmt 3. ákvörðun um stundar sakir í stjórnarskrá um
hin sjerstaklegu málefni Íslands, 5. janúar 1874, allramildilegast höfum ákveðið eptir-
fylgjandi

pingsköp til bráðabyrgða handa alþingi Íslendinga.

I. Prófun kjörbrjefa, eiður, forsetar, varaforsetar, skrifarar, kosning
þjóðkjörinna alþingismanna í efri þingdeildina, setning þingdeildanna.

1. grein.

Jafnskjótt og alþingi kemur saman eptir nýjar kosningar, skal elzti þingmaðurinn
gangast fyrir því, að kosinn sje forseti um stundar sakir, sem stjórnin umræðum þingsins,
þangað til hin fyrsta almenna prófun kjörbrjefanna er fram farin. Til þess að prófa kjör-
brjefin ganga þingmenn eptir hlutkesti í 3 deildir, sem, að svo miklu leyti sem unnt er,
sjeu jafnstórar. Fyrsta deildin fær annari deildinni, önnur deild þriðju deild, og
þriðja deild fyrstu deild kjörbrjef þeirra þingmanna, sem eru í hverri þeirra um sig.
Sjerhver deild rannsakar kjörbrjef þau, sem hún þannig hefir tekið við, gjörir uppástungur
sínar til þingsins um kosningar þær, sem kjörbrjefin hljóða um, og kys framsögumann.
Uppástungurnar má bera upp án nokkurs fyrirvara og munnlega; þingið getur með atkvæða-
greiðslu um þær gjört ályktun um kosningarnar á sama fundi, og uppástungurnar eru
bornar app. Ályktun um gildi eða ógildi kosningar skal gjörð með því að greiða atkvæði
með og ámóti því, að hún sje viðurkennd sem gild. (29. gr. stjórnarskrárinnar).

2. grein.

Eptir að hinir nýju þingmenn þarnaest hafa unnið eið að stjórnarskránni (30 gr.
stjórnarskrárinnar), skal kjósa forseta og undir stjórn hans varaforseta og 2 skrifara fyrir
hið sameinada alþingi. Kosninginn gildir fyrir allan þingtímann það ár.

Til þess að verða kosinn forseti útheimtist meir en helmingur átkvæða; verði
þessum atkvæðafjölda eigi náð við fyrstu atkvæðagreiðslu, skal kosið á ný óbundum
kosningum. Verði þá heldur eigi náð þeim atkvæðafjölda, sem með þarf, skal að eins
kjósa um þá tvo þingmenn, sem flest höfðu atkvæði við aðra kosningu; hafi fleiri hlotið
jafnmörg atkvæði við þá kosningu, skal hlutkesti ráða, um hverja tvo skuli kjósa. Fáí
þeir báðir við hina bundnu kosningu jafnmörg atkvæði, skal hlutkesti sömuleiðis ráða,
hvor þeirra eigi að vera forseti. Eptir sömu reglu skal farið þegar kjósa á varaforseta,
en er skrifararnir verða kosnir, skal atkvæðafjöldi ráða.

Nr. 10. pingsköp til bráðabyrgða 24. maí handa alþingi Íslendinga.

Foreløbig Forretningsorden

Nr. 10.
24.
Mai.

for

det islandske Althing.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre bitterligt: At Vi i Henhold til den 3die midlertidige Bestemmelse i Forfatningsloven for Islands særlige Anliggender af 5te Januar 1874 allernaadigst have fastsat følgende

foreløbige Forretningsorden for det islandske Althing.

I. Valgbrevs Prøvelse, Ed, Formand, Viceformand, Sekretærer, Valg af folkekaarne Althingsmænd til overste Afdeling, Afdelingernes Konstituering.

§ 1.

Saa snart Althinget sammentræder efter nye Valg, vælges under Aldersformandens Forsæde en midlertidig Formand, der leder Thingets Forhandlinger, indtil den første almindelige Prøvelse af Valgbrevene har fundet Sted. Til Foretagelse af denne Prøvelse deles Thingets Medlemmer ved Lodtrækning i 3, saavidt muligt, ligestore Afdelinger. 1ste Afdeling afgiver sine Medlemmers Valgbreve til 2den Afdeling, 2den til 3dje og 3dje til 1ste. Hver Afdeling undersøger de saaledes modtagne Valgbreve, vedtager sine Indstillinger til Thinget angaaende de Valg, for hvilke de ere udstedte, og udnævner en Drøfter. Indstillingerne kunne fremsættes uden foregaaende Frist og mundtlig; Thinget kan ved Afstemning over dem tage Beslutning om Valgene i samme Møde, hvori Indstillingerne fremsættes. Beslutning om et Valgs Gyldighed eller Ugyldighed tages ved Afstemning for og imod Anerkjendelsen af dets Gyldighed (Forfatningslovens § 29).

§ 2.

Efterat de nyvalgte Medlemmer dernæst have aflagt Ed paa Forfatningsloven (Forfatningslovens § 30), foretages Valg af en Formand og under dennes Ledelse Valg af en Næstformand og 2 Sekretærer for det forenede Thing. Valget gjælder for Thingets hele Samling i det paagjældende Aar.

Til Valg af Formand udkræves over Halvdelen af Stemmerne; opnaaes dette ikke ved første Afstemning, foretages et nyt frit Valg. Bindeb ej heller da den forlangte Stemmerflerhed, indskrænkes Stemmegivningen til de to Medlemmer, der havde de fleste Stemmer ved andet Valg; have Flere ligemange Stemmer ved dette, betegner Lodtrækning de to Medlemmer, til hvilke Stemmegivningen skal indskrænkes. Erholde disse ved det bundne Valg ligemange Stemmer, afgjør ligeledes Lodtrækning selve Formandsvalget. Efter samme Forskrift forholdes ved Valget af Næstformand, hvorimod Sekretæren vælges ved simpel Stemmerflerhed.

Formandsvalget foretages, naar nye almindelige Valg have fundet Sted, under den midlertidige Formands Ledelse; naar Althinget ellers træder sammen, under Aldersformandens Ledelse.

Nr. 10. Foreløbig Forretningsorden af 24. Mai for det islandske Althing.

Nr. 10. Þegar nýjar almennar kosningar hafa átt sjer stað, skal forseti sá, sem kosinn er
24. um stundar sakir, gangast fyrir forseta-kosningunni, en þegar alþing endranær kemur
maí. saman, skal elzti þingmaðurinn standa fyrir henni.

3. grein.

Síðan skal kjósa hina 6 þjóðkjörnu alþingismenn, sem eiga að hafa sæti í efri deild þingsins (16 gr. stjórnarskrárinnar). Allir alþingismennirnir taka þátt í kosningunni; til þess að kosning sje gild, útheimtist meir en helmingur þeirra atkvæða, sem greidd eru, og skal fylgja hinni sömu aðferð við þessa kosningu og fyrirskipuð er í 2. gr. um forsetakosninguna. Sömuleiðis skal kjósa nefnd til þess að prófa þau kjörbrjef, sem fyrst koma fram eptir að hinni almennu prófun er lokið (1. gr.), og svo til þess að rannsaka kosningar, sem þingið hefir frestað að viðurkenna gildar, eða kærur, sem snerta kosningar, sem þegar eru teknar gildar. Í nefnd þessari sitja 5 menn, 3 kjörnir af hinu sameinaða alþingi eptir þeim reglum, sem gilda um nefndar-kosningar, og forsetar beggja deildanna. Láti nefndin uppi skriflega uppástungu, eða leggi hún til, að kosningin verði álitin ógild, skulu uppástungur nefndar þessarar ræddar eptir reglunum fyrir 2. umræðu lagafrumvarpa (smbr. 13. gr.); en að öðrum kosti gildir hið sama og ákveðið er í 1. gr. um uppástungur deildanna.

4. grein.

Þar á eptir eru settar hinar tvær deildir þingsins. Í hvorri deildinni fyrir sig gegnst elzti þingmaðurinn fyrir kosningu forseta deildarinnar, og skal hann þarnæst standa fyrir kosningu varaforseta og 2 skrifara í hvorri deild.

Við kosningar þessar skal fylgja reglum þeim, sem settar eru í 2. gr. um hinar samsvarandi kosningar í hinu sameinaða alþingi, og gilda þær sömuleiðis fyrir allan þingtímann í það skipti.

5. grein.

Forsetinn stjórnar umræðunum í hlutaðeigandi deild, og sjer um, að allt fari fram í góðri reglu. Hann tekur við öllum skýrslum til deildarinnar, og stendur fyrir afgreiðslum hennar. Vilji hann taka nokkurn frekari þátt í umræðunum, en fylgir af stöðu hans sem forseta, verður hann á meðan að vikja úr forseta-sæti fyrir varaforsetanum. Forsetinn tekur eigi þátt í neinni atkvæðagreiðslu.

Forsetar beggja deildanna standa í sameiningu fyrir reikningum alþingis, en samt getur forseti þeirrar deildarinnar, sem í hlut á, ávísað því fje, sem þingmönnum ber í daglaun og ferðakostnað. Þeir ráða menn, sem þörf er á, til þing-starfa, og ákveða laun þeirra. Sömuleiðis standa þeir í sameiningu fyrir útgáfu alþingistíðindanna, ráða útsölu-mann þeirra og annast um tilsjónina með skjalasafni alþingis, bókasafni þess og geymslu á alþingistíðindunum.

Að endingu hafa báðir deildar-forsetar milli þinga vald til fyrir hönd deildanna, að gjöra þær ráðstafanir, sem með þarf, viðvíkjandi hinni innri skipun deildarinnar.

6. grein.

Í forföllum forseta gengur varaforseti í öllu tilliti í hans stað.

Nr. 10. Þingsköp til bráðabyrgða 24. maí handa alþingi Íslendinga.

§ 3.

Derefter foretages Valg af de 6 folkefaarne Althingsmænd, som skulde tage Sæde i Thingets øverste Afdeling (Forfatningslovens § 16). I Valget deltage samtlige Althingets Medlemmer; af de afgivne Stemmer udfordres over Halvdelen til gyldigt Valg og samme Fremgangsmaade, som forefrevet i § 2 med Hensyn til Formandsvalget, følges ved dette Valg. Ligeledes nedfattes et Udvalg til Prøvelse af Valgbreve, som først komme tilstede efter den almindelige Prøvelse (§ 1), saavel som for Undersøgelse af Valg, hvis Godkjendelse Thinget har udsat, eller af Klagepunkter, der vedrøre allerede godkjendte Valg. Dette Udvalg bestaaer af 5 Medlemmer, nemlig 3 valgte af det forenede Althing efter de for Nedsættelsen af Udvalg gjældende Regler og de tvende Afdelingers Formænd. Indstillingerne fra dette Udvalg undergives, for saa vidt Udvalget gjør skriftlig Indstilling eller indstiller Valget til Forkastelse, en Behandling efter Reglerne for Lovforslags 2den Behandling (jfr. § 13); i modsat Fald gjælder det Samme, som i § 1 er forefrevet om Afdelingernes Indstillinger.

§ 4.

Thingets tvende Afdelinger konstituere sig derefter. I hver af Afdelingerne leder Aldersformanden Valget af Afdelingens Formand, hvornæst denne leder Valget af Næstformand og 2 Sekretærer for hver Afdeling.

Ved disse Valg følges de i § 2 med Hensyn til de tilsvarende Valg for det forenede Althing givne Regler, og de gjælde ligeledes for hele den paagjældende Samling.

§ 5.

Formanden leder Forhandlingerne i den vedkommende Afdeling og sørger for, at god Orden vedligeholdes. Han modtager alle Meddelelser til Afdelingen og forestaaer dennes Udfærdigelse. Vil han tage videre Del i Forhandlingerne end den, der hører til Formandens Virksomhed som saadan, maa han imidlertid overlade Forsædet til Næstformanden. Formanden deltager ikke i nogen Afstemning.

Begge Afdelingers Formænd i Forening forestaa Althingets Regnskabsvæsen, dog at Medlemmernes Bederlag og Rejseomkostninger kunne anvises af vedkommende Afdelings Formand. De antage det til Forretningernes Besørgelse fornødne Personale og bestemme dets Lønningssvilkaar. Ligeledes lede de i Forening Udgivelsen af Althingstidenden, antage Forhandler af denne og sørge for Tilsynet med Althingets Arkiv, Bogsamling og Beholdning af Althingstidenden.

Endelig ere begge Afdelings-Formænd i Mellemtiderne mellem Thingets Sessioner bemyndigede til paa Afdelingernes Vegne at træffe de fornødne Foranstaltninger vedkommende Afdelingens indre Orden.

§ 6.

I Formandens Forsald træder Næstformanden i alle Henseender i hans Sted.

§ 7.

Sekretærene føre under Formandens Tilsyn en kortsattat Protokol, hvori Forhandlingernes Gjenstand og Udfald optages; den oplæses ved Begyndelsen af det følgende Møde og underskrives derefter af Formanden og en af Sekretærerne. De samle fremdeles Stemmerne ved Afstemningerne efter først selv at have afgivet deres Stemme. Ligeledes besørge de under Formandens Ledelse Udfærdigelsen af Afdelingens Beslutninger, hvilke underskrives af Formanden og en af Sekretærerne. Forretningerne fordeles mellem dem efter Aftale med Formanden.

Nr. 10.

24.
maí.

7. grein.

Skrifararnir halda undir tilsjón forsetans stutta bók, þar sem ritað er efni umræðanna, og úrslit þeirra; hún skal lesin upp við byrjun næsta fundar á eftir, og skulu síðan forsetinn og annar skrifarinn rita nöfn sín undir í hana. Ennfremur telja þeir saman atkvæði við atkvæðagreiðslurnar, eftir að þeir sjálfir fyrst hafa greitt atkvæði sín. Sömu-
leidis sjá þeir undir tilsjón forsetans um skrásetning ályktana deildarinnar, og ritar forsetinn og annar skrifarinn nöfn sín undir þær. Störfum skal skipt milli þeirra eftir samkomulagi við forsetann.

8. grein.

Reglurnar að framan (5.—7. gr) gilda einnig um forsetann, varaforsetann og skrifarana í hinu sameinaða alþingi, þegar deildirnar ganga saman í eina málstofu annaðhvort samkvæmt 16. og 28. gr. stjórnarskrárinnar, eða til þess að prófa kjörbrjef, smbr. 3. gr. að framan.

II. Nefndir.

9. grein.

Hvor þingdeildin fyrir sig getur sett bæði stöðugar nefndir, sem málum af einhverri tiltekinni tegund skal vísað til, og nefndir í einstökum málum, sem þó einnig seinna má vísa til nýjum málum, þegar efni þeirra stendur í sambandi við eða er skylt fyrra málinu. Nefndin getur sjálf kvatt til einn eða fleiri þingmenn, þegar deildin samþykkir það. Á hverju stigi, sem málið er til umræðu, má setja nefnd, eða vísa málinu til rannsóknar nefndar, sem þegar er sett. Verði þetta gjört þá er umræður þegar eru byrjaðar, skal síðan fresta þeim. Tala nefndarmanna skal ávallt standa á stöku.

10. grein.

Nefndin kys jafnskjótt og hún er komin saman forseta og skrifara, og á þeim tíma, er henni þykir það hentugt, framsögumann. Nefndin lætur uppi álit, sem skal prentað og útbýtt og má eigi ræða það í deildinni, fyr en 2 dagar eru liðnir frá því það var gjört.

III. Lagafrumvörp.

11. grein.

Lagafrumvörp skulu vera samín í lagaformi. Þau skulu, hvort heldur sem þau koma frá stjórninni eða frá þingmanni í deildinni eða frá hinni deildinni, lögð fyrir á fundi og vera prentuð og þeim útbýtt 1 degi fyr en þau verða tekin til fyrstu umræðu. Ekkert lagafrumvarp má samþykkja til fullnaðar, fyr en það hefir verið rætt þrisvar sinnum í hvorri þingdeildinni um sig, (27. gr. stjórnarskrárinnar).

12. grein.

Við fyrstu umræðu skal ræða frumvarpið í heild sinni. Enginn má við þessa umræðu tala optar en tvisvar sinnum, nema deildin leyfi það, samt skal undan taka landshöfðingja, framsögumanninn og, sje um lagafrumvarp að ræða, sem ekki er komið frá stjórninni, þann, sem hefir borið það upp, eða sjeu þeir fleiri, framsögumann þeirra.

Nr. 10. Þingsköp til bráðabyrgða 24. maí handa alþingi Íslendinga.

§ 8. De foranstaaende Regler (§§ 5—7) gjælde ogsaa med Hensyn til Formanden, Næstformanden og Sekretærene i det forenede Althing, naar dettes Afdelinger træde sammen enten i Henhold til Forsatningslovens §§ 16 og 28 eller for at prøve Valgbreve, jfr. ovenfor § 3.

II. Udvalg.

§ 9.

Hver af Thingets Afdelinger kan ned sætte saavel vedvarende Udvalg, til hvilke Sager af et vist Slags blive at henvise, som Udvalg for enkelte Sager, til hvilke dog ogsaa senere nye Sager kunne henvises, naar deres Gjenstand staaer i Sammenhæng med eller er beslægtet med den tidligere Sag. Udvalget kan selv tilkalde et eller flere Medlemmer, naar Afdelingen dertil giver sit Samtykke. Paa ethvert Trin af en Sags Behandling kan et Udvalg ned sættes eller Sagen henvises til Prøvelse af et allerede ned sat Udvalg. Skee dette under en allerede begyndt Behandling, stilles dens Fortsættelse derefter i Bero. Antallet af et Udvalgs Medlemmer skal altid være ulige.

§ 10.

Udvalget udnævner umiddelbart efter sin Sammentræden en Formand og en Sekretær, samt paa det Tidspunkt, som det finder hensigtsmæssigt, en Ordfører. Det afgiver en Betænkning, der trykkes og omdeles og først 2 Dage derefter maa foretages i Afdelingen.

III. Lovforslag.

§ 11.

Lovforslag skulle være affattede i Lovsform. De skulle, hvad enten de fremkomme fra Regeringen eller fra nogen af Afdelingens Medlemmer eller fra den anden Afdeling, forelægges i et Møde og være trykte og omdelte 1 Dag, før de foretages til første Behandling. Intet Lovforslag kan endelig vedtages, forinden det har været 3 Gange behandlet af hver af Althingets Afdelinger (Forsatningslovens § 27).

§ 12.

Ved den 1ste Behandling forhandles Forslaget i dets Almindelighed. Ingen maa under denne Behandling tale mere end 2 Gange uden Afdelingens Samtykke. Dog undtages Landshøvdingen, Ordføreren og ved private Lovforslag Forslagsstilleren eller, hvis der er flere Forslagsstillere, disses Ordfører. Efterat Forslaget paa denne Maade er forhandlet, foretages Afstemning om, hvorvidt det skal overgaa til 2den Behandling.

§ 13.

Ved 2den Behandling, der ikke maa finde Sted før 2 Dage efter den 1ste Behandlings Slutning, forhandles Lovforslagets enkelte Paragrafer med de dertil hørende Ændringsforslag i saadanne Afsnit, som Formanden maatte finde passende. Umiddelbart efter Forhandlingen af hvert Afsnit skrives til Afstemning over sammes Paragrafer og de dertil hørende Ændringsforslag. Til Slutning afgjøres ved Afstemning, om Forslaget i den saaledes fremkomne Form skal komme til 3dje Behandling.

Nr. 10. Eftir að búið er að ræða frumvarpið á þenna hátt, skal leita atkvæða um, hvort það
 24. skuli ganga til annarar umræðu.
 maí.

13. grein.

Við aðra umræðu, sem eigi má eiga sjer stað fyrir en 2 dagar eru liðnir frá því að fyrstu umræðu var lokið, skal ræða hinar einstöku greinir lagafrumvarpsins með partil heyrandi breytingaruppástungum í þeim köflum, sem forseta þykja við eiga. Jafn-skjótt og búið er að ræða hvern kafla, skal gengið til atkvæða um greinirnar í honum og partil heyrandi breytingaruppástungur. Að endingu skal gjört út um það með atkvæðagreiðslu, hvort frumvarpið í því formi, sem það nú er í, skuli koma til þriðju umræðu.

14. grein.

Við þriðju umræðu, sem eigi má fram fara fyrir en 2 dagar eru liðnir frá því að lokið er annari umræðu, og eigi gjöra við hana breytingaruppástungur af öðrum en nefndinni, meiri eða minni hluta í nefndinni, landshöfðingja eða að minnsta kosti af $\frac{1}{3}$ parti af þingmönnum deildarinnar í sameiningu (í efri deildinni 4, í neðri deildinni 8) skal ræða breytingaruppástungurnar, þær greinir, er breytingaruppástungurnar eru gjörðar við, og lagafrumvarpið sem heild í einu lagi eða í köflum eftir ákvörðun forseta, og láta greiða atkvæði um breytingaruppástungurnar. Eftir að þvínæst annar skrifarinn með tilsjón forsetans hefir skrásett lagafrumvarpið samkvæmt öllum þeim atkvæðagreiðslum, sem fram hafa farið áður, skal lesa það upp, að svo miklu leyti sem forseta þykir þörf á, og að endingu setja það undir atkvæði í heild sinni.

15. grein.

Þegar lagafrumvarp er samþykkt á þenna hátt í þeirri deild, þar sem það fyrst er borið upp, sendir deildarforsetinn það í því formi, er það er samþykkt í, forseta hinnar deildarinnar, og mælist til, að hann leggi það fyrir deildina (28. gr. stjórnarskrárinnar).

Við umræðurnar um frumvarpið í þessari deild skal fylgja hinum sömu reglum og settar eru að framan viðvíkjandi umræðunum um það í þeirri deild, þar sem það fyrst er borið upp.

16. grein.

Verði frumvarpið á þenna hátt óbreytt samþykkt í hinni þingdeildinni, sendir forseti deildarinnar það landshöfðingja.

17. grein.

Ef deildin aptur á móti gjörir breytingar á frumvarpi því, sem henni hefir verið sent, skal senda það aptur eins og því hefir verið breytt, til þeirrar deildar, þar sem það fyrst er borið upp (28. gr. stjórnarskrárinnar). Ef málið áður hefir verið rætt í nefnd, sendir forsetinn í þessari deild nefndinni þegar í stað frumvarp það, sem hann hefir tekið við. Eftir að frumvarpið í því formi, sem það hefir fengið í hinni deildinni og álit nefndarinnar um það er prentað og því hefir verið útbýtt 2 dögum áður, skal taka það til umræðu á þann hátt, sem fyrirskipaður er um 3. umræðu lagafrumvarps (14. gr.), en þó er hverjum þingmanni heimilt að gjöra breytingaruppástungur. Ef deildin fellst á frumvarpið í því formi, sem samþykkt er í hinni deildinni, sendir forseti deildarinnar landshöfðingja það. En gjöri deildin breytingar á því, sendir forsetinn það í hinu nýja formi þess hinni deildinni (28. gr. stjórnarskrárinnar).

Nr. 10. Þingskóp til bráðabyrgða 24. maí handa alþingi Íslendinga.

§ 14.

Ved 3dje Behandling, som ikke maa finde Sted før 2 Dage efter 2den Behandlings Slutning, og hvortil Endringsforslag kun kunne stilles af Udvalget, af et Flertal eller Mindretal i Udvalget, af Landshøvdingen eller af mindst Tredjedelen af Afdelingens Medlemmer i Forening (i øverste Afdeling 4, i nederste Afdeling 8), forhandles Endringsforslagene, de Paragrafer, hvortil de ere stillede, og Lovforslaget som Helhed under Et eller i Afsnit efter Formandens Bestemmelse, og Endringsforslagene bringes til Afstemning. Efterat derpaa en af Sekrætererne under Formandens Ledelse har affattet Lovforslaget i Henhold til samtlige foregaaende Afstemninger, oplæses det, for saa vidt Formanden finder det fornødent, og sættes endelig til Afstemning i dets Helhed.

§ 15.

Naar et Forslag paa denne Maade er vedtaget i den Afdeling, hvor det først er indbragt, sender Formanden i denne Afdeling det i den Form, hvori det er vedtaget, til den anden Afdelings Formand med Anmodning om at forelægge det for samme (Forfatningslovens § 28).

Ved Forslagets Behandling i denne Afdeling følges de samme Regler, som ovenfor ere forefrevne for dets Behandling i den Afdeling, hvori det først er indbragt.

§ 16.

Vedtages Forslaget paa denne Maade uforandret i Thingets anden Afdeling, sender dennes Formand det til Landshøvdingen.

§ 17.

Hvis derimod Afdelingen foretager Forandringer i det tilsendte Forslag, sendes det i den forandrede Form tilbage til den Afdeling, hvor det først er indbragt (Forfatningslovens § 28). Formanden i denne sender det modtagne Forslag, hvis et Udvalg tidligere har behandlet Sagen, strax til dette. Efterat Forslaget i den Form, det har faaet i den anden Afdeling, samt Udvalgets Erklæring over samme har været trykt omdelt i 2 Dage, foretages det til Forhandling paa den for Lovforslags 3dje Behandling forefrevne Maade (§ 14), dog at ethvert Medlem har Ret til at stille Endringsforslag. Hvis Forslaget i den i Thingets anden Afdeling vedtagne Form billiges af Afdelingen, sender dennes Formand det til Landshøvdingen. Forandres det derimod af Afdelingen, sender Formanden det i dets nye Form til den anden Afdeling (Forfatningslovens § 28).

§ 18.

Billiger denne Afdeling efter en Behandling, ved hvilken de i § 17 forefrevne Regler følges, Forslaget i dets nuværende Form, sendes det af Formanden til Landshøvdingen. Hvis det derimod forandres, sender Afdelingens Formand det til Formanden for det forenede Althing med Anmodning om at forelægge det for samme (Forfatningslovens § 28).

§ 19.

Formanden for det forenede Althing sammenkalder derefter begge Thingets Afdelinger og forelægger Forslaget i den Form, som det ved den sidste Afstemning har erholdt, efterat det har været trykt omdelt i 2 Dage, til een Behandling i det samlede Thing. Ved denne Behandling har ethvert af Thingets Medlemmer Ret til at stille Endringsforslag, med Hensyn til hvilke de i § 23 forefrevne Regler ville være at iagttage. Efterat disse og Forslaget selv i dets Helhed ere forhandlede, lader Formanden foretage Afstemning over samme. Til en gyldig Afgjørelse af det saaledes forenede Althing udfordres, at to Tredjedele af hver Afdelings Medlemmer ere tilstede og deltage i Afstemningen; de enkelte Punkter

Nr. 10. Foreløbig Forretningsorden af 24. Mai for det islandske Althing.

Nr. 10.

24.
maí.

18. grein.

Fallist þessi deild eptir umræðu, samkvæmt þeim reglum, sem settar eru í 17. gr., á frumvarpið í því formi, sem það nú hefir, skal forsetinn senda landshöfðingja það. En verði því breytt, sendir forseti deildarinnar forseta hins sameinaða alþingis frumvarpið og mælist til, að hann leggi það fyrir hið sameinaða alþingi (28. gr. stjórnarskrárinnar).

19. grein.

Forseti hins sameinaða alþingis kallar síðan saman báðar deildir þingsins og leggur frumvarpið fyrir til einnar umræðu í hinu sameinaða þingi í því formi, sem það hefir fengið við síðustu atkvæðagreiðslu, eptir að búið er prenta það og því hefir verið útbýtt 2 dögum áður. Við þessa umræðu er hverjum þingmanni heimilt, að gjöra breytingaruppástungur, og skal með tilliti til þeirra fylgja þeim reglum, sem settar eru í 23. gr. Eptir að búið er að ræða þær og frumvarpið sjálft í heild sinni, lætur forseti ganga til atkvæða. Þegar alþingi þannig myndar eina málstofu, þarf til þess að gjörð verði fullnáðar ályktun á máli, að tveir þriðjungar þingmanna úr hvorri deildinni um sig sjeu á fundi og eigi þátt í atkvæðagreiðslunni; ræður þá atkvæðafjöldi úrslitum um hin einstöku máls-atriði, en til þess að lagafrumvarp verði samþykkt í heild sinni, þarf aptur á móti að minnsta kosti að tveir þriðjungar atkvæða þeirra, sem greidd eru, sjeu með frumvarpinu. Til þess að frumvörp til fjárlaga og fjáráukalaga verði samþykkt, útheimtist samt að eins atkvæðafjöldi (28. gr. stjórnarskrárinnar).

Verði frumvarpið samþykkt, skal forseti hins sameinaða alþingis senda landshöfðingja það; að öðrum kosti fellur það niður.

20. grein.

Þegar lagafrumvarp er samþykkt af alþingi, sjá forsetar beggja deildanna og landshöfðingi í sameiningu um, að danski textinn sje saminn, þannig að málið verður lagt fyrir hið sameinaða alþingi, ef þeim kemur ekki saman.

IV. Frumvörp til stjórnarskipunarlaga.

21. grein.

Lagafrumvörp, sem hafa inni að halda breytingar á stjórnarskránni eða viðbót við hana, skulu í fyrirsögninni vera nefnd sem frumvörp til stjórnarskipunarlaga; sjeu þau eigi nefnd svo, vísar forseti þeim frá. Breytingaruppástungur, sem hafa inni að halda breytingar á stjórnarskránni eða viðbót við hana, verða að eins gjörðar við frumvörp til stjórnarskipunarlaga; verði þær gjörðar við önnur frumvörp, vísar forseti þeim frá.

V. Aðrar sjerstakar uppástungur.

22. grein.

Aðrar sjerstakar uppástungur en lagafrumvörp skulu vera samdar í ályktunarformi og skal sagt til þeirra á fundi. Þingdeildin ályktar þá á fundi þar á eptir eptir uppástungu forsetans, lvernig ræða skuli uppástunguna. Samt má eigi samþykkja neina uppástungu á sama fundi, og gjörð er ályktun um, hvernig skuli ræða hana.

VI. Breytingaruppástungur, aukabreytingaruppástungur.

23. grein.

Breytingaruppástungur við þær uppástungur, sem eru til umræðu, skulu vera prentaðar og þeim útbýtt 1 degi fyr en þær koma til umræðu. Ef stungið er uppá

Nr. 10. Þingsköp til bráðabyrgða 24. maí handa alþingi Íslendinga.

afgjøres ved simpel Stemmeslæthed, hvorimod der til Vedtagelsen af et Lovforslag i dets Nr. 10. Helhed udfordres mindst to Tredjedele af de afgivne Stemmer. Til Vedtagelsen af Finans- og Tillægsbevillings-Lovforslag udfordres dog kun simpel Stemmeslæthed (Forfatningslovens § 28). 24.
Mai.

Vedtages Forslaget, sendes det af det forenede Althings Formand til Landshøvdingen; i modsat Fald bortfalder det.

§ 20.

Naar et Lovforslag er vedtaget af Althinget, foranstalte begge Afdelingers Formænd og Landshøvdingen i Forening sammes danske Text affattet, saaledes at i Tilfælde af Uenighed Spørgsmaalet forelægges det forenede Althing.

IV. Forfatningslovforslag.

§ 21.

Lovforslag, der indeholde Forandring i eller Tillæg til Forfatningsloven, skulle i deres Titel være betegnede som Forfatningslovforslag; ere de ikke betegnede saaledes, afvises de af Formanden. Ændringsforslag, der indeholde Forandring i eller Tillæg til Forfatningsloven, kunne kun stilles til Forfatningslovforslag; stilles de til andre Forslag, afvises de af Formanden.

V. Andre selvstændige Forslag.

§ 22.

Andre selvstændige Forslag end Lovforslag skulle være affattede i Beslutningsform og anmeldes i et Møde. Afdelingen beslutter da i et følgende Møde efter Forslag af Formanden, paa hvilken Maade Forslaget skal behandles. Dog maa intet Forslag vedtages i samme Møde, i hvilket Bestemmelsen er tagen om, hvorledes det skal behandles.

VI. Ændringsforslag, Underændringsforslag.

§ 23.

Ændringsforslag til Forslag, som ere under Behandling, maa være trykt omdelte Dagen, førend de foretages. Forslag om Deling af Afstemningen over en Paragraf betragtes som et Ændringsforslag (jfr. § 36). Underændringsforslag (Forslag til Forandringer i Ændringsforslag) kunne fremkomme ved Begyndelsen af det Møde, hvori de sættes under Forhandling; dog maa de indgives saa betids, at de under Afstemningen kunne være trykt omdelte. Af Udvalget kunne ogsaa Ændringsforslag stilles med samme korte Frist, men af Andre kun, naar Afdelingen dertil giver sit Samtykke. Til Fremsettelse af Underændringsforslag kræves i intet Tilfælde mere end een Forslagesstiller (jfr. § 14).

Nr. 10. að skipta atkvæðagreiðslu um lagagrein, er það skoðað sem breytingaruppástunga (smbr. 24. maí 36. gr.). Aukabreytingaruppástungur (uppástungur um breytingar á breytingaruppástungu) má bera upp við byrjun þess fundar, þá er þær eru teknar til umræðu; samt verða þær að vera komnar fram svo tímanlega, að þær sjeu prentaðar og þeim útbýtt þegar atkvæðagreiðsla fer fram. Nefndin getur einnig borið upp breytingaruppástungur með jafnstuttum fresti, en aðrir einungis þegar þingdeildin samþykkir það. Til þess að bera upp auka-breytingar-uppástungur þarf aldrei fleiri en einn mann (smbr. 14. gr.).

VII. Fyrirspurnir.

24. grein.

Æski einhver alþingismaður að bera upp í annari hvorri þingdeildinni opinbert málefni, og beiðast þar um skýrslu landshöfðingja (37. gr. stjórnarskrárinnar), skal þetta gjört með fyrirspurn, sem fengin sje forseta, og skal hún vera skrifleg og greinilega samin. Skýrir forseti síðan frá fyrirspurninni á fundi, og sker deildin á fundi þar á eftir úr, hvort gjöra megi fyrirspurnina. Verði það samþykkt, en það verður gjört umræðulaust, sendir forseti landshöfðingjanum fyrirspurnina og verður hún svo borin upp og rædd á fundi þar á eftir. Við þessa umræðu má eigi gjöra neina ályktun.

VIII. Apturköllun, frávísun, um að taka fyrir næsta málið á dagskránni.

25. grein.

Bæði stjórnarfrumvörp og frumvörp frá þingmönnum deildarinnar má kalla aptur á hverju stigi sem umræðurnar eru, en hver annar þingmaður, sem vill, getur þá jafnskjótt tekið þau upp aptur.

26. grein.

Þegar fyrirspurn, uppástunga eða breytingaruppástunga er borin upp og útlistuð, er sjerhverjum þingmanni heimilt að krefjast þess, að henni sje vísað frá. Kröfuna skal koma fram með, áður en nokkur annar en sá, sem gjörir uppástunguna eða ber upp fyrirspurnina, hefir talað. Þingdeildin sker þá umræðulaust úr því, hvort henni skuli vísað frá. Meðan á umræðunum stendur má einnig gjöra uppástungu, sem byggð sje á ástæðum, um, að taka skuli fyrir það næsta mál á dagskránni, en samt skal þessi uppástunga vera skriflega tilkynnt forsetanum fyrirfram.

IX. Utanþings málefni.

27. grein.

Hvorug þingdeildin má taka við neinu málefni, nema einhver þingdeildarmagna taki það að sjer til flutnings (38. gr. stjórnarskrárinnar).

Hjer með skulu taldar bænarskrár, ávörp, kærur og þess konar málaleitanir frá utanþingsmönnum. Sje þess konar málefni stílað til þingsins í heild þess, skal það afhent þeirri deildinni, er sá þingmaður á sæti í, sem hefir tekið það að sjer til flutnings. Sjerhvert málefni skal eftir að forseti hefir á fundi skýrt frá því, afhent nefnd þeirri, sem sá, er tekið hefir málefnið að sjer til flutnings, heimtar að það sje fengið, svo framarlega sem slík nefnd er sett. Um sjerhvert málefni, sem vísað er til nefndar, skal út af fyrir sig eða í sambandi við önnur málefni, sem vísað er til hlutadeigandi nefndar, látið uppi álit og skýrt frá, hvort nefndin finni ástæðu til að gjöra uppástungu um það til þingdeildarinnar eður ekki. Uppástungurnar verða ræddar í eitt skipti eftir þeim reglum, sem gilda um

Nr. 10. þingsköp til bráðabyrgða 24. maí handa alþingi Íslendinga.

VII. Forespørgsler.

Nr. 10.

24.
Mai.

§ 24.

Duffer en Althingsmand i en af Thingets Afdelinger at bringe et offentligt Anliggende paa Bane og derom æffe Landshøvdingens Forklaring (Forfatningslovens § 37), stæer det ved en Forespørgsel, som skriftlig og bestemt affattet indgives til Formanden. Denne anmelder derefter Forespørgslen i et Møde, hvornæst Afdelingen i et følgende Møde afgjør, hvorvidt Forespørgslen maa stilles. Hvis Samtykke hertil gives, hvilket stæer uden Forhandling, meddeles Forespørgslen af Formanden til Landshøvdingen og fremsættes og forhandles i et derpaa følgende Møde. Ved denne Forhandling maa ingen Beslutning tages.

VIII. Tilbagetagelse, Afvisning, Overgang til næste Sag paa Dagsordenen.

§ 25.

Saavel Regeringsforslag som Forslag af Afdelingens Medlemmer kunne paa ethvert Trin af Behandlingen tages tilbage, men da ogsaa umiddelbart optages af en Anden.

§ 26.

Naar en Forespørgsel, et Forslag eller Endringsforslag er fremsat og udviklet, er ethvert Medlem berettiget til at forlange dets Afvisning. Begjæringen skal fremsættes, inden nogen Anden end Forslagsstilleren eller Forespørgeren har havt Ordet. Afdelingen bestemmer da uden Forhandling, om det skal afvises. Der kan ogsaa under Forhandlingen fremsættes et med Grunde understøttet Forslag om Overgang til den næste Sag paa Dagsordenen, hvilket Forslag dog forud skriftlig maa være meddelt Formanden.

IX. Andragender udenfra.

§ 27.

Intet Andragende maa overgives nogen af Thingets Afdelinger uden igjennem et af vedkommende Afdelings Medlemmer (Forfatningslovens § 38).

Under Andragender indbefattes saavel Ansøgninger som Adresser, Klager og lignende Henvendelser fra Personer, som ikke ere Medlemmer af Thinget. Er et saadant Andragende stilet til Thinget i dets Helhed, overgives det til den Afdeling, hvoraf Indbringeren er Medlem. Ethvert Andragende bliver, efter af Formanden at være anmeldt i et Møde, at tilstille det Udvalg, hvortil Indbringeren begjærer det overgivet, for saa vidt et saadant Udvalg er nedsat. Over hvert til et Udvalg henvist Andragende, særskilt eller i Forbindelse med andre Andragender eller andre til vedkommende Udvalg henviste Sager, afgives Betænkning med Erklæring, om Udvalget finder Anledning til derom at gjøre Indstilling til Afdelingen eller ej. Indstillingerne undergives een Behandling efter Reglerne om Lovforslags 2den Behandling. Angaaende de Andragender, om hvilke Udvalget ikke finder Anledning til at gjøre Indstilling, saavel som over Andragender, der ikke ere henviste til noget Udvalg, kan der i Afdelingen stilles Forslag, der behandles paa samme Maade, som Udvalgsindstillinger om Andragender. Adres-

Nr. 10. aðra umræðu lagafrumvarps. Um þau málefni, sem nefndin eigi finnur ástæðu til að gjöra uppástungu um, svo og um málefni, sem eigi er vísað til neinnar nefndar, má bera upp uppástungur í þingdeildinni, og verða þær ræddar á sama hátt og nefndar-uppástungur um málefni. Frá ávörpum eða þess konar málaleitunum skal sagt á fundi í þingdeildinni, og annast síðan forseti um, að þær verði lagðar fram á lestrarsalinn undir tilsjón skrifaranna. Ef forsetinn eða sá, sem tekið hefir þær að sjer til flutnings, æskir, að þær verði lesnar upp, skal umræðulaust leita atkvæða um það á öðrum fundi seinna, en samt má að eins leyfa að lesa þær upp, ef $\frac{3}{4}$ partar af þeim þingmönnum, sem eru við, eru ásáttir um það.

Þyki þingdeildinni ekki ástæða til, að gjöra ályktun um eitthvert málefni, getur hún vísað því til landshöfðingjans eða ráðgjafans, (39. gr. stjórnarskrárinnar).

X. Umræðurnar, dagskráin.

28. grein.

Sjerhver þingmaður, sem hefir óskað að taka til máls, og fengið leyfi til þess, skal standa upp frá sæti sínu og mæla þaðan, og skal hann ávallt víkja ræðu sinni til forsetans. Enginn má ávarpa annan þingmann eða nefna hann nafni.

29. grein.

Enga ræðu má halda á þann hátt, að skrifað mál sje lesið upp. Þessi regla gildir samt eigi um forsetann nje fulltrúa stjórnarinnar.

30. grein.

Forseti gefur venjulega þingmönnum fari á að taka til máls í þeirri röð, er þeir beiðast þess; samt getur hann gjört undantekning frá þessu með tilliti til framsögumannsins, svo og, til þess að ræður með og á móti þeirri uppástungu, sem verið er að ræða, skiptist á, eða til þess að láta þingmann gjöra stutta leiðrjettingu eða athugasemd, sem snertir sjálfan hann.

Landshöfðinginn eða aðstoðarmaður hans eiga rjett á að biðja sjer hljóðs eins opt og þeir vilja, en gæta verða þeir þingskapa (34. gr. stjórnarskrárinnar).

31. grein.

Sjerhver þingmaður er skyldur til að gefa sig undir úrskurð forsetans að því leyti, er snertir viðhald á góðri reglu. Ef þingmaður tvisvar á sama fundi hefir verið áminntur, getur forseti stungið upp á því við þingið, að honum sje alveg synjað þess, að taka til máls á þeim fundi. Skyldi almennari óregla koma upp, er það skylda forsetans að gjöra hlje á fundarhaldinu um stund, eða, ef nauðsyn er til, slíta fundinum alveg.

32. grein.

Það þykir koma í bága við góða reglu, að þingmenn gjöri góðan eða illan róm að einhverju.

33. grein.

Þyki forseta, að umræðurnar dragist úr hófi fram, getur hann stungið upp á, að þeim verði lokið, og gjörir þingið út um það umræðulaust. Sömuleiðis getur einn þriðjungur þingdeildarmanna (í efri deildinni 4 og í neðri deildinni 8) krafizt þess, að greidd sjeu atkvæði um það, hvort umræðum skuli lokið. Nöfn þessara þingmanna skulu rituð í bókina og lesin upp.

Nr. 10. Þingsköp til bráðabyrgða 24. maí handa alþingi Íslendinga.

fer eller lignende Henvendelser anmeldes i et Møde i Afdelingen og foranstalles derefter af Nr. 10. Formanden fremlagte i Kasesalen under Sekretærenes Tilfyn. Skulde Formanden eller Indbringeren ønske samme oplæst, bliver Spørgsmaalet herom uden Forhandling at sætte under Afstemning i et fildigere Møde, dog at Oplæsningen kun tilstedses, hvis tre Fjerdedele af de tilsteværende Medlemmer deri ere enige. 24. Mai.

Finder Afdelingen ikke Anledning til om et Andragende at fatte Beslutning, kan den henvise det til Landskøvdningen eller Ministeren (Forfatningslovens § 39).

X. Forhandlingen, Dagsordenen.

§ 28.

Enhvert Medlem, der har forlangt og erholdt Ordet, taler staaende fra sin Plads og henvender stedsse Taler til Formanden. Ingen maa enten tiltale eller ved Navn nævne et andet Medlem.

§ 29.

Intet Foredrag maa ske ved Oplæsning af skrevne Udarbejdselser. Denne Regel gælder dog ikke med Hensyn til Formanden eller Regeringens Repræsentant.

§ 30.

Formanden giver i Reglen Medlemmerne Ordet i den Orden, hvori de forlange det; dog kan han herfra gjøre Undtagelse med Hensyn til Ordføreren, saa og for at lade Foredragene for og imod det Forslag, som forhandles, afvele med hverandre, eller for at lade et Medlem fremsætte en kort Berigtigelse eller gjøre en personlig Bemærkning.

Landskøvdningen eller hans Tilforordnede er berettiget til under Forhandlingerne at forlange Ordet, saa ofte han vil, under Sagttagelse af Forretningsordenens Bestemmelser (Forfatningslovens § 34).

§ 31.

Enhvert Medlem er pligtigt at underkaste sig Formandens Kjendelse angaaende Overholdelsen af den fornødne Orden. Naar et Medlem i samme Møde er kaldet 2 Gange til Orden, kan Formanden foreslaa Thinget aldeles at negte ham Ordet i dette Møde. Skulde almindeligere Uorden opstaa, paaligger det Formanden midlertidig at afbryde Mødet, eller, om nødvendiggjøres, aldeles at høre det.

§ 32.

Bifalds- eller Misfagskytringer af Thingets Medlemmer ansees som stridende mod god Orden.

§ 33.

Finder Formanden, at Forhandlingerne drages utilbørlig i Langdrag, da kan han foreslaa deres Afslutning, som afgjøres af Thinget uden Forhandling. Ligeledes kan en Tredjedel af Afdelingens Medlemmer (i øverste Afdeling 4, i nederste Afdeling 8) forlange det sat under Afstemning, om Afslutning skal finde Sted. Disse Medlemmers Navne optegnes i Protokollen og oplæses.

Nr. 10.

24.
maí.

34. grein.

Forsetinn ákveður við lok hvers fundar dagskrá fyrir næsta fund deildarinnar. Þó má ákveða hana eftir ályktun deildarinnar, þegar einn þriðjungur hennar krefst þess skriflega, og gjörir uppástungu um tiltekna dagskrá. Slíka kröfu og uppástungu skal, ef farið er fram á að tiltekið mál sje látið ganga út af dagskránni, afhenda forsetanum sama dag, og dagskráin er sett; að svo miklu leyti, sem farið er fram á, að tiltekið mál skuli tekið á dagskrána, skal það tilkynnt þinginu við lok þess fundar, innan hvers eða á hverjum uppástungan er afhent. Um uppástunguna skal án þess að umræður fari fram greiða atkvæði við byrjun næsta fundar. Sje hún felld, er þar með samþykkt dagskrá sú, sem forsetinn hefir sett. Þegar dagskrá eigi er sett með ályktun þingsins, getur forseti breytt röðinni á þeim málum, sem eru á dagskránni, og látið mál, sem er á dagskránni, ganga úr, ef hann skýrir þinginu frá þeim ástæðum, sem hann hefir til þess; en hann getur að eins látið taka fyrir mál, sem eigi er sett á dagskrána, þegar það er samþykkt samkvæmt 43. gr.

XI. Atkvæðagreiðsla.

35. grein.

Hvorug þingdeildin má gjöra ályktun um neitt, nema að minnsta kosti tveir þriðjungar þingmanna sjeu á fundi og greiði þar atkvæði, (36. gr. stjórnarskrárinnar). Ályktun er gjörð, þegar meir en helmingur þeirra, sem greiða atkvæði, hefir greitt atkvæði með uppástungunni, að þeim tilfellum samt undan teknum, sem nefnd eru í 19., 27. og 43. gr. Ályktun má eigi breyta við sömu umræðu og hún er gjörð.

36. grein.

Forseti ákveður yfirlip, röð og innbyrðis samband atkvæðagreiðslanna, eða þingdeildin, ef einn þriðjungur þingmanna krefst þess, eftir að einn af þeim, sem komið hafa fram með uppástunguna, og forsetinn einu sinni hvor, hafa talað. Samt má þingmaður heimta, að atkvæðagreiðslunni um breytingaruppástungu sje skipt. Tilmæli um það skulu vera komin fram, áður en umræðurnar byrja (smbr. 23. gr.).

37. grein.

Forseti hefir í öllum tilfellum, er hann hefir ástæðu til að halda, að allir sjeu á einu máli, vald til að lýsa því yfir, að gjört sje út um eitthvert atriði, sem kemur undir atkvæði, án atkvæðagreiðslu, ef enginn krefst þess, að hún fari fram, — þó skal undantekið, er lagafrumvarp eða önnur sjerstök uppástunga verður samþykkt til fullnaðar. Að öðru leyti fer atkvæðagreiðsla jafnaðarlega fram á þann hátt, að þeir þingmenn, sem sitja í sætum þeim, sem ákveðin eru handa þingmönnum, standi upp; á þenna hátt skal atkvæði greiða bæði með og ámoti; skrifararnir telja atkvæðin. Forseta er samt heimilt að láta atkvæðagreiðslu fram fara með nafnakalli, annað hvort þegar í stað eða eftir að atkvæðagreiðsla hefir fram farið á venjulegan hátt, ef honum virðist efasamt, samkvæmt skýrslu skrifaranna, hvernig hún hafi fallið. Sömuleiðis getur $\frac{1}{4}$ partur af þingmönnum (í efri deildinni 3 og í neðri deildinni 6) krafizt þess áður en atkvæðagreiðsla byrjar, að greidd sjeu atkvæði um eitt eða fleiri atriði með nafnakalli. Nöfn þeirra þingmanna, sem heimta nafnakall, skulu lesin upp.

Nr. 10. Þingskóp til bráðabyrgða 24. maí handa alþingi Íslendinga.

Formanden bestemmer ved Slutningen af hvert Møde Dagsordenen for Afdelingens næste Møde. Dog kan den fastsættes ved Afdelingens Beslutning, naar en Tredjedel af dennes Medlemmer skriftlig forlanger det og gjør Forslag om en bestemt Dagsorden. Saadant Forslagende og Forslag skal, for saa vidt det gaaer ud paa, at en bestemt Sag skal udgaa af Dagsordenen, indgives til Formanden samme Dag, som Dagsordenen er opgivet; for saa vidt det gaaer ud paa, at en bestemt Sag skal opføres paa Dagsordenen, anmeldes det til Thinget ved Slutningen af det Møde, forinden eller under hvilket det er indgivet; Forslaget afstemmes uden Forhandling ved Begyndelsen af det følgende Møde. Forkastes det, er den af Formanden opgivne Dagsorden dermed vedtagen. — Formanden kan, naar Dagsordenen ikke er fastsat ved Thingets Beslutning, forandre Rækkefølgen af de derpaa opførte Sager og lade en paa Dagsordenen opført Sag udgaa, naar han meddeler Thinget sine Grunde derfor; men han kan kun, naar dertil gives Samtykke efter § 43, lade en Sag foretage, som ikke er opført paa Dagsordenen.

XI. Afstemningen.

§ 35.

Ingen af Thingets Afdelinger kan tage nogen Beslutning, naar ikke i det Mindste to Tredjedele af dens Medlemmer ere tilstede og deltage i Afstemningen (Forfatningslovens § 36). En Beslutning er tagen, naar over Halvdelen af de Stemmegivende have stemt for Forslaget, dog med Undtagelse af de i §§ 19, 27 og 43 nævnte Tilfælde. En Beslutning kan ikke forandres under samme Behandling, hvorunder den er tagen.

§ 36.

Afstemningernes Omfang, Orden og indbyrdes Forhold bestemmes af Formanden, eller, saafremt en Tredjedel af Afdelingens Medlemmer forlanger det, af Afdelingen, efterat en af Forslagsstillerne og Formanden hver have en Gang udtalt sig. Dog kan et Medlem begjære Afstemningen over et Endringsforslag delt. Begjæringen herom skal være fremsat, inden Behandlingen begynder (ifr. § 23).

§ 37.

Formanden er bemyndiget til i alle Tilfælde, hvor han har Grund til at antage, at der er Enstemmighed, at erklære et Afstemningspunkt — dog med Undtagelse af den endelige Vedtagelse af et Lovforslag eller et andet selvstændigt Forslag — for afgjort uden Afstemning, naar Ingen begjærer en saadan foretagen. Søvrigt skeer Afstemningen i Reglen ved at de Medlemmer, der befinde sig paa de for Thingets Medlemmer bestemte Pladser, rejse sig; den bestaaer af Prøve og Modprøve. Stemmerne tælles af Sekretærerne. Dog er Formanden berettiget til at lade foretage Afstemning ved Navneopraab enten strax eller efter en Afstemning paa almindelig Maade, naar dennes Udfald efter Sekretærerens Beretning forekommer ham tvivlsom. Ligeledes kan en Tredjedel af Medlemmerne (i øverste Afdeling 3 og i nederste Afdeling 6) inden Afstemningens Begyndelse forlange et eller flere Punkter afstemt ved Navneopraab. Navnene paa de Medlemmer, der forlange Navneopraab, oplæses.

XII. Kosningar.

38. grein.

Kosningar fara fram annað hvort eptir atkvæðafjölda eða eptir hlutfalls-tölu. Kosningaraðferð eptir atkvæðafjölda skal við höfð, þegar eigi er krafizt að kosið sje eptir hlutfalls-tölu; kosningin fer fram á þann hátt, sem ákveðið er í 2. gr.; samt nægir einn þriðjungur þeirra atkvæða, sem greidd eru, til þess, að verða kosinn í nefndir þær, sem deildirnar setja. Sjerhver kjör-miði, sem fleiri eða færri nöfn standa á, en greiða skal atkvæði um, eða sem hefir inni að halda nafn, sem eigi er nógu greinilega tiltekið eða ekki á við, er ógildur.

Kosningaraðferðin eptir hlutfallstölu skal viðhöfð, þegar $\frac{1}{4}$ partur þingmanna (í efri deildinni 3 og í neðri deildinni 6) krefst þess skriflega áður en kosningin fer fram; kosningin fer fram á þann hátt, sem hjer skal skýrt frá. Tölu þeirra kjör-miða, sem gefnir eru fram, skal skipt með tölu þeirra þingmanna, sem kjósa skal, og hlutfalls-tala sú, sem með því kemur út, þá er brotum er sleppt, skal lögð til grundvallar við kosninguna. Eptir að búið er að láta kjör-miðana í krukku og blanda þeim saman, tekur forseti þá síðan upp einn og einn, og les upp það nafn, sem stendur efst á hverjum þeirra, og skulu skrifararnir skrifa það upp. Þeir miðar, er sama nafnið stendur á efst, skulu taldir saman, og jafnskjótt og eitthvert nafn hefir komið svo opt fyrir, að þau atkvæði, sem eru greidd með því, hafa náð hinni ákveðnu hlutfallstölu, skal um sinn hætt að lesa upp. Þegar búið er að telja upp aptur kjörmiðana og sannast hefir með því, að atkvæðatala sú, sem skrifuð er upp, sje rjett, skal því lýst yfir, að sá sje kosinn, sem í hlut á. Síðan er haldið á fram, að lesa upp þá kjörmiða, sem eptir eru, þannig, að ef nafn þess, sem þegar er kosinn, kemur fyrir fyrst á nokkrum þeirra, þá er það dregið út, og næsta nafnið er þá skoðað sem væri það ritað fyrst á miðann. Þegar fyrnefnd hlutfallstala kemur fyrir á ný fyrir einhvern, verður aptur farið að eins og nú var sagt, og þegar gjört er með því út um þessa kosningu, er aptur haldið á fram að lesa upp, og sú aðferð við höfð, sem skýrt er frá að framan, þannig að nöfn þeirra, sem þegar eru kosnir, verða strikuð út þar sem þau standa fyrst, þangað til búið er að fara yfir alla miðana, eða allir þeir, sem kjósa átti, eru kosnir. Sje tilfært nafn, sem eigi á við eða er nógu greinilega táknað, gengur það úr, en kjörmiðinn verður eigi fyrir það ógildur. Heldur ekki er kjörmiði ógildur, þegar kosið er eptir hlutfallstölu, þótt á hann sjeu rituð fleiri eða færri nöfn, en kjósa skal um. Sjeu eigi enn með þessu móti kosnir svo margir, sem kjósa átti, verður kosið á ný á venjulegan hátt um þá, sem vantar, og útheimtist til þeirra kosninga meir en helmingur þeirra atkvæða, sem greidd eru.

XIII. Um það, hvort fundir skuli framfara í heyranda hljóði, prentun umræðanna.

39. grein.

Fundir beggja þingdeildanna og hins sameinaða alþingis skulu haldnir í heyranda hljóði. Þó getur hlutaðeigandi forseti eða einn þriðjungur þingmanna (í efri deildinni 4 og í neðri deildinni 8) krafizt, að öllum utanþingsmönnum sje vísað burt, og skal þá þing það, er hlut á að máli, skera úr, hvort ræða skuli málefnið í heyranda hljóði eða á heimulegum fundi. (40. gr. stjórnskrárinnar).

40. grein.

Hlutaðeigandi forseti skipar fyrir um það, hvernig mönnum verði gefinn kostur á að koma á fundi þá, sem haldnir eru í heyranda hljóði. Áheyrendurnir eru skyldir að Nr. 10. þingskóp til bráðabyrgða 24. maí handa alþingi Íslendinga.

XII. Valg.

Nr. 10.

24.
Mai.

§ 38.

Balg skeer enten efter Flertals-Balgmaade eller efter Forholdstals-Balgmaade. Flertals-Balgmaaden anvendes, naar der ikke er fremsat Begjæring om Forholdstalsvalg; den udføres paa den i § 2 foreskrevne Maade; dog er en Tredjedel af de afgivne Stemmer tilstrækkelig for at kunne vælges til Medlem af de Udvalg, der nedsættes af Afdelingerne. Enhver Valgseddel, der indeholder et større eller mindre Antal Navne, end der skal stemmes paa eller noget ikke tilstrækkelig betegnende eller uvedkommende Navn, er ugyldig.

Forholdstals-Balgmaaden anvendes, naar en Fjerdedel af Medlemmerne (i øverste Afdeling 3, i nederste Afdeling 6) forinden Balget skriftlig forlanger det; den udføres efter følgende Regler: De afgivne Stemmesedlers Antal deles med Antallet af de Medlemmer, som skulle vælges, og det derved fremkomne Forholdstal med Bortkastelse af Brøken lægges til Grund for Balget. Efterat Stemmesedlerne ere nedlagte og blandede i en Urne, fremtager Formanden dem derefter en for en og oplæser det første paa enhver af dem opførte Navn, hvilket nedskrives af Sekretærene. De Sedler, paa hvilket det samme Navn er anført øverst, lægges sammen, og saasnart et Navn er forekommet saa ofte, at de derpaa faldne Stemmer have naaet det udfundne Forholdstal, standses der med Dplæsningen. Naar en Eftertælling af Stemmesedlerne har godtgjort Rigtigheden af det nedskrevne Stemmetal, erklæres den Paagjældende for valgt. Derpaa fortsættes med Dplæsningen af de tilbagestaaende Stemmesedler saaledes, at hvor paa nogen af disse den allerede Valgtes Navn findes som det første, udslættes dette, og det næste Navn betragtes da som først skrevet. Naar paaany det fornævnte Forholdstal forekommer for Noget, forholdes atter paa den nys beskrevne Maade, og naar dette Valg derved er blevet afgjort, fortsættes atter Dplæsningen med Sagttagelse af den foran beskrevne Fremgangsmaade, saaledes at Navnene paa de allerede Valgte, hvor de ere først anførte, udslættes, indtil samtlige Stemmesedler ere gennemgaaede, eller det hele Antal, der skal vælges, er valgt. Er et opført Navn uvedkommende eller ikke tilstrækkelig betegnet, udgaaer det, men Stemmesedlen bliver ikke derfor ugyldig. Heller ikke er en Stemmeseddel ugyldig, naar Forholdstals-Balgmaaden anvendes, fordi der paa den er opført et større eller mindre Antal Navne, end der skal stemmes paa. For saa vidt ikke endnu alle Valg herved ere opnaaede, foretages sædvanligt Omvalg paa de manglende og til disse Valg udfordres over Halvdelen af de afgivne Stemmer.

XIII. Modernes Offentlighed. Forhandlingernes Trykning.

§ 39.

Begge Afdelingers og det forenede Althings Møder ere offentlige. Dog kan vedkommende Formand eller en Tredjedel af Medlemmerne forlange, at alle Uvedkommende fjernes, hvorpaa den paagjældende Forsamling afgjør, om Sagen skal forhandles i offentligt eller hemmeligt Møde (Forfatningslovens § 40).

§ 40.

Afgangen til de offentlige Møder ordnes af vedkommende Formand. Tilhørerne ere pligtige at holde sig aldeles rolige og tavse. Hvis dette ej overholdes, kan Formanden lade dem, der forstyrre Roligheden, og i fornødent Fald samtlige Tilhørere fjerne.

Nr. 10. Foreløbig Forretningsorden af 24. Mai for det islandske Althing.

Nr. 10. vera kyrrir og hljóðir. Sje þessa eigi gætt, getur forseti látið vísa þeim burt, sem gjöra
24. óspektir, og ef þörf er á því, öllum áheyrendum.
maí.

41. grein.

Bæði umræður þingdeildanna og hins sameinaða alþingis verða prentaðar í tíðindum, sem til þess eru ætluð. (smbr. 5. gr. að framan).

XIV. Burtfararleyfi.

42. grein.

Sje þingmaður forfallaður að koma annaðhvort á fundi hins sameinaða alþingis eða þingdeildanna, er hann skyldur til at skýra hlutaðeiganda forseta frá forföllum sínum í tækan tíma. Burtfararleyfi af þingi getur hlutaðeigandi forseti veitt um 4 daga; fyrir lengri tíma þarf til þess samþykkis hlutaðeigandi þingdeildar.

XV. Afbrigði frá þingsköpunum.

43. grein.

Þegar mjög brýna nandsyn ber til, má eptir uppástungu forsetans eða skriflegri uppástungu frá einum þriðjungi af þingmönnum í hlutaðeigandi deild (4 í efri deildinni og 8 í neðri deildinni), svo framarlega sem landshöfðingi aðhyllist uppástunguna, bregða út af því, sem mælt er fyrir að framan, nema því að eins að það sje komið undir ákvörðunum í stjórnarskránni, ef $\frac{3}{4}$ partar af þeim, sem greiða atkvæði, eru ásáttir um það.

44. grein.

Það, sem fyrir er mælt í 26., 28., 29., 30., 31., 32., 33., 36., 37., 38., 39., 40., 42 og 43. gr. að framan um þingdeildirnar, gildir einnig um hið sameinaða alþingi, þegar það gengur í eina málstofu í þeim tilfellum, sem getið er í 8. gr. að framan, að svo miklu leyti, sem það getur átt við um umræður þess. Þar sem í tjeðum greinum útheimtist ákveðinn hluti af tölu þingmannanna í deildinni, skal hann að því leyti, er snertir hið sameinaða alþingi, reiknaður þannig, að þriðjungur sje 12 og $\frac{1}{4}$ partur 9 þingmenn.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 24. dag maim. 1875.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

C. S. Klein.

Afdelingernes saavel som det forenede Thing's Forhandlinger trykkes i en dertil bestemt Tidende (jfr. ovenfor § 5).

XIV. Orlov.

§ 42.

Er en Thingmand forhindret fra at møde enten i det forenede Althing eller i Afdelingernes Møder, er han pligtig i rette Tid at tilmelde vedkommende Formand sit Forsald. Orlov fra Thinget kan vedkommende Formand meddele paa 4 Dage; for længere Tid udfordres dertil vedkommende Afdelings Samtykke.

XV. Afvigelser fra Forretningsordenen.

§ 43.

I særdeles paatrængende Tilfælde kan der paa Forslag af Formanden eller efter et skriftlig indgivet Forslag af Tredjedelen af vedkommende Afdelings Medlemmer (i øverste Afdeling 4, i nederste Afdeling 8), saafremt Forslaget tiltrædes af Landshøvdingen, afviges fra foranstaaende Forskrifter, for saa vidt de ikke bero paa Bestemmelser i Forfatningsloven, naar tre Fjerdedele af de Stemmennde derom ere enige.

§ 44.

De i ovenstaaende §§ 26, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 36, 37, 38, 39, 40, 42 og 43 for Thingets Afdelinger foreskrevne Regler gælde ogsaa for det forenede Althing, naar dette træder sammen i de ovenfor i § 8 nævnte Tilfælde, for saa vidt de kunne komme til Anvendelse paa dets Forhandlinger. Hvor i de nævnte Paragrafer en bestemt Brøddel af Afdelingens Medlemsantal udfordres, bliver denne for det forenede Althing at beregne saaledes, at en Tredjedel betegner 12 og en Fjerdedel 9 Medlemmer.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 24de Mai 1875.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

C. S. Klein.

Nr. 11.

~~29.~~
júli.

Auglýsing

um

að bann það, sem með auglýsing 7. nóvbr. 1874 var lagt á að flytja sauðfje
frá Svíaríki til Íslands, sje af numið.

Bann það, sem með auglýsing 7. nóvbr. f. á. var lagt á að flytja sauðfje (ær,
sauði, hrúta og lömb) frá Svíaríki til Íslands, er hjermeð numið úr gildi.

Þetta skal hjermeð kunngjört til leiðbeiningar og eptirbreytni öllum þeim, sem
hlut eiga að máli.

Í stjórnarráðinu fyrir Ísland, 22. dag júlím. 1875.

Fyrir hönd ráðgjafans.

Oddg. Stephensen.

F. Vestergaard,
asst.

Bekjendtgjørelse

Nr. 11.
22.
Juli.

angaaende

Ophævelse af det i Bekjendtgjørelse af 7de November 1874 indeholdte
Forbud mod Indførsel til Island af Faar fra Sverige.

Det i Bekjendtgjørelse af 7de November f. A. indeholdte Forbud mod Indførsel til
Island fra Sverige af Faar (Møderfaar, Heber, Bæddere og Lam) bliver herved ophævet.

Hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning og Sagttagelse for alle Vedkommende.

Ministeriet for Island, den 22de Juli 1875.

P. M. S.

Oddg. Stephensen.

F. Vestergaard,
Afsk.

Nr. 12.
9.
oktbr.

Auglýsing,

um

að konungsráðsúrskurður 18. septbr. 1793, viðvíkjandi því, að leggja skuli niður
Gufunes-spítala og fl., sje úr gildi numinn.

Samkvæmt þegnlegum tillögum stjórnarráðsins hefir hans hátign konunginum þóknazt 7. þ. m. allramildilegast að fallast á, að konungsráðsúrskurður 18. septbr. 1793 viðvíkjandi því að leggja skuli niður Gufunes-spítala og fl., skuli úr gildi numinn, þannig að veitt verði eptirleiðis úr styrktarsjóði þeim, sem stofnaður var með allrahæstum úrskurði 14. marz. 1832, samkvæmt reglugjörð þeirri um sjóð þennan, sem allramildilegast var staðfest 7. júní s. á., svo mikið fje til styrktar handa heiðvirðum, öldruðum og fátækum leiguliðum, og ekkjum á hinu konunglegu jarðagózi í Gullbringu sýslu og Mosfellsveit og ef til kemur annarstaðar í suðuramtinu, sem hinar árlegu tekjur tjeðs styrktarsjóðs hrökkva til, og að landssjóðurinn leggi til það, sem á vantar, ef hinar árlegu tekjur sjóðsins eigi nægja til þess að greitt verði nú sem stendur að öllu leyti styrktarfje það, sem þegar er veitt samkvæmt hinum gildandi reglum.

Þetta skal hjermeð gefið almenningi til vitundar.

Í stjórnarráðinu fyrir Ísland, 9. dag oktblm. 1875.

Nellemann.

F. Vestergaard,
Asst.

BekjendtgjørelseNr. 12.
9.
Oktbr.

om

**Ophævelse af allerhøieste Resolution af 18de September 1793 angaaende
Nedlæggelsen af Gufunes Hospital m. m.**

Paa Ministeriets derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling har det under 7de d. M. behaget Hans Majestæt Kongen allernaadigst at bifalde, at den allerhøieste Resolution af 18de September 1793 angaaende Nedlæggelsen af Gufunes Hospital m. m. ophæves, saaledes at der for Fremtiden til værdige, gamle og fattige Leilændinge og Enter paa det kongelige Fordegods i Gullbringu Cyssel og Mosfellsveit og eventuelt i den øvrige Del af Sønderamtet bevilges saa mange Pensioner af den ved allerhøieste Resolution af 14de Marts 1832 oprettede Understøttelsesfond i Overensstemmelse med det for denne Fond under 7de Juni næstefter allerhøist approberede Regulativ, som bemeldte Understøttelsesfonds aarlige Indtægter maatte være i Stand til at udrede, og at Landskassen, for saa vidt Fondens aarlige Indtægter ikke maatte være tilstrækkelige til for Tiden fuldt ud at udbetale de Pensioner, der alt ere bevilgede i Henhold til de gjældende Regler, tilskyder det Manglende.

Dette kundgøres herved til almindelig Efterretning.

Ministeriet for Island, den 9de Oktober 1875.

Nellemann.

F. Vestergaard,
Afst.

Nr. 13.
15.
oktbr.

Fjárlög

fyrir

árin 1876 og 1877.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórnæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi, og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. kafli.

Tekjur.

1. grein.

A árunum 1876 og 1877 telst svo til, að tekjur Íslands verði 579,593 kr. 46 a. og er það afrakstur af tekjugreinum þeim, sem getið er í 2.—6. gr.

2. grein.

Af eptirfylgjandi sköttum og gjöldum eru tekjurnar taldar 303,876 kr. 6 a.:

	1876.		1877.		Alls.	
	kr.	a.	kr.	a.	kr.	a.
1. Tekjur af ljenssýslum	5,320.		5,320.		10,640.	
2. Lögþingisskrifaralaun	64.	3	64.	3	128.	6
3. Tekjur af umboðssýslugjöldum	1,510.		1,510.		3,020.	
4. Konungstfundir	6,972.		6,972.		13,944.	
5. Lögmennastollur, o. fl.	954.		954.		1,908.	
6. Alþingistollur	16,000.		16,000.		32,000.	
7. Nafnbótaskattur	200.		200.		400.	
8. Erfðafjárskattur	2,243.		2,243.		4,486.	
9. Gjald af fasteignarsölum	527.		527.		1,054.	
10. Gjöld fyrir leyfisbrjef og veitingabrjef	800.		800.		1,600.	
11. Lestagjald	26,860 kr.					
— af póstskipinu	1,988 —					
	28,848.		28,848.		57,696.	
12. Tekjur af póstferðunum	7,500.		7,500.		15,000.	
13. Gjald af vínföngum, að frá dregnum inn-heimtulaunum	80,000.		80,000.		160,000.	
14. Óvissar tekjur	1,000.		1,000.		2,000.	
Samtals...	151,938.	3	151,938.	3	303,876.	6

Nr. 13. Fjárlög 15. oktbr. fyrir árin 1876 og 1877.

Finantslov

for

Årene 1876 og 1877.

Nr. 13.
15.
Oktbr.

Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark,
de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Første Kapitel.

Indtægt.

§ 1.

I Årene 1876 og 1877 beregnes som Indtægt for Island 579,593 Kr. 46 Ø. hidrørende fra de i §§ 2—6 nævnte Indtægtskilder.

§ 2.

Efternævnte Skatter og Afgifter føres til Indtægt med 303,876 Kr. 6 Ø.

	1876.		1877.		Til sammen.	
	Kr.	Ø.	Kr.	Ø.	Kr.	Ø.
1. Eyslernes Forpagtningsafgifter	5,320.		5,320.		10,640.	
2. Langthingskriverløn	64.	3	64.	3	128.	6
3. Administredede Mandtalsbogsindtægter	1,510.		1,510.		3,020.	
4. Kongetiende	6,972.		6,972.		13,944.	
5. Langmandstold m. m.	954.		954.		1,908.	
6. Althingskat	16,000.		16,000.		32,000.	
7. Rangskat	200.		200.		400.	
8. Afgift af Arv	2,243.		2,243.		4,486.	
9. Afgift af overdragne Eiendomme	527.		527.		1,054.	
10. Gebyrer for Bevillinger og Bestallinger	800.		800.		1,600.	
11. Afgifter af den islandske Handel... 26,860 Kr. — af Postdampskibet	1,988					
	28,848.		28,848.		57,696.	
12. Postvæsenets Indtægter	7,500.		7,500.		15,000.	
13. Afgift af Spirituosa med Fradrag af 2 pCt. for Oppebørselen	80,000.		80,000.		160,000.	
14. Tilfældige Indtægter	1,000.		1,000.		2,000.	
I Alt...	151,938.	3	151,938.	3	303,876.	6

Nr. 13.
15.
oktbr.

3. grein.

Tekjur af fasteignum landssjóðsins eru taldar 54,452 kr.;

	1876.		1877.		Alls.	
	kr.	a.	kr.	a.	kr.	a.
1. Afgjöld af umboðs- og klaustrajörðum, fyrir hvort árið 35,580 kr. að frá dregnum: umboðslaunum, prestmötum, al- þingistolli, o. fl. 10,280 —						
	25,300.		25,300.		50,600.	
2. Afgjöld af jörðunni Belgsholti og Belgsholts- koti, o. fl.	172.		172.		344.	
3. Leigugjöld:						
1876. 1877.						
a. af Lundey 134 kr. 134 kr.						
b. af brennisteinsnáman- um í Þingeyjar sýslu. 1,530 — 1,710 —						
	1,664.		1,844.		3,508.	
Samtals...	27,136.		27,316.		54,452.	

4. grein.

Tekjur, er snerta viðlagasjóðinn, eru ætlaðar að nemi 22,184 kr. 40 a.:

	1876.		1877.		Alls.	
	kr.	a.	kr.	a.	kr.	a.
1. Leigur af innstæðufje viðlagasjóðsins	2,782.		4,000.		6,782.	
2. Leigur af og borgun uppí lán og skyndilán.	7,440.		7,260.		14,700.	
3. Leigur af andvirði seldra jarða	351.	20	351.	20	702.	40
4. Tekjur frá læknaþjóðnum eru taldar að nemi árlega hjer um bil..... 12,500 kr. Af því eru greidd árlega þau útgjöld, sem hjer eru talin: a. Til læknaþekennslunnar í Reykjavík..... 2,800 kr. b. Ferðastyrkur handa læknaefnum sam- kvæmt konungsúr- skurði 21. oktbr. 1871, hjer um bil..... 300 —						
Flyt...	3,100 kr.	12,500 kr.	10,573.	20	11,611.	20
					22,184.	40

Nr. 13. Fjárlög 15. oktbr. fyrir árin 1876 og 1877.

Indtægterne af det Landskassen tilhørende Jordegods beregnes til 54,452 Kr.

	1876.	1877.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
1. Byggeselskaber af Ombuds- og Klosterjorderne for hvert Aar 35,580 Kr. heri fragaar: Administrationskøber, Salærer til Præster, Althingskat m. m.... 10,280 —	25,300.	25,300.	50,600.
2. Afgifter af Jorderne Belgsholt og Belgsholts- kot m. fl.	172.	172.	344.
3. Forpagtningsafgift:			
1876. 1877.			
a. af Lundo..... 134 Kr. 134 Kr.			
b. af Svovlleierne i Things Eghed 1,530 — 1,710 —			
1,664 Kr. 1,844 Kr.	1,664.	1,844.	3,508.
3 Alt...	27,136.	27,316.	54,452.

§ 4.

Indtægter vedkommende Reservecapitalen anslaaes til 22,184 Kr. 40 Ø.

	1876.	1877.	Tilsammen.
	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.
1. Renter af Reservecapitalens Aktiver	2,782.	4,000.	6,782.
2. Renter af og Afdrag paa Laan og foretagne Summer	7,440.	7,260.	14,700.
3. Renter af Købesummen af solgt Jordegods....	351. 20	351. 20	702. 40
4. Indtægter, hidrørende fra Lægefonden, anslaaes aarslig til c. 12,500 Kr. Heraf afholdes aarslig følgende Udgifter:			
a. Til Lægeundervis- ningen i Reykjavik. 2,800 Kr.			
b. Reiseunderstøttelser til Lægekandidater ifølge allerhøieste Resolution af 21de Oktober 1871 c. ... 300 —			
Overføres... 3,100 Kr. 12,500 Kr.	10,573. 20	11,611. 20	22,184. 40

Nr. 13. Genantslov af 15de Oktbr. for Aarene 1876 og 1877.

Nr. 13.
15.
oktbr.

		1876.		1877.		Alls.	
		kr.	a.	kr.	a.	kr.	a.
Fluttar ...	3,100 kr. 12,500 kr.	10,573.	20	11,611.	20	22,184.	40
c. Styrkur til sjúkrahúss- ins í Reykjavík	800 —						
d. Styrkur til sjúkrahúss- ins á Akureyri árið 1876	2,400 —						
Styrkur til sjúkrahúss- ins á Akureyri (1877) 400 kr.							
e. Laun ljósmóðurinnar á Vestmannaeyjum ...	60 —						
f. Þóknun handa 5 sett- um hjeradslæknum samkvæmt konungs- úrskurði 10. maí 1867, hjer um bil.....	5,000 —						
	11,360 —						
Samkvæmt þessu verður umfram árið 1876 1,140 kr. og árið 1877 3,140 kr., sem þangað til komið verður á annari læknaskipun, skal haft til að auka innstæðufje læknasjóðsins, og er því tilfært fyrir innan strikið.							
5. Tekjurnar af hinum íslenska styrktarsjóði eru ætlaðar að nemi 1,632 kr. árlega, og verður þeim varið til þess að auka innstæðufje sjóðsins.							
Samtals...		10,573.	20	11,611.	20	22,184.	40

5. grein.

Endurgjald lána verður talið 3,057 kr.:

		1876.		1877.		Alls.	
		kr.	a.	kr.	a.	kr.	a.
1. Gjald uppí lán sökum fjárkláðans		1,000.		1,000.		2,000.	
2. Gjald uppí lán til þess að byggja upp aptur kirkju Möðruvalla klausturs		185.		440.		625.	
3. Gjald uppí lán til þess að byggja kirkju á Eyri		216.		216.		432.	
Samtals...		1,401.		1,656.		3,057.	

Nr. 13. Fjárlög 15. oktbr. fyrir árin 1876 og 1877.

			1876.	1877.	Tilsammen.	Nr. 13. 15. Oktbr.
			Kr. D.	Kr. D.	Kr. D.	
Oversført...	3,100 Kr.	12,500 Kr.	10,573. 20	11,611. 20	22,184. 40	
c. Tilskud til Syge- huset i Reykjavik .	800 —					
d. Tilskud til Syge- huset i Akureyri for Aaret 1876.....	2,400 —					
Tilskud til Syge- huset i Akureyri (1877) 400 Kr.						
e. Pøn til Jordemode- ren paa Vestmanna	60 —					
f. Vederlag ifølge al- terhøieste Resolution af 10de Mai 1867 til 5 konstituerede Distriktslæger c.	5,000 —					
		11,360 —				

Det aarlige Overskud vil herefter udgjøre for Aaret 1876 1,140 Kr. og for Aaret 1877 3,140 Kr. der, indtil en Omordning af Lægevæsenet finder Sted, vil være at anvende til Forøgelse af Lægefondens Kapitalformue og derfor anføres indenfor Linien.

5. Indtægterne af den islandske Understøttelsesfond anslaaes til 1,632 Kr. aarlig, der ville være at anvende til Forøgelse af Fondens Kapitalformue.

3 Alt...

10,573. 20 11,611. 20 22,184. 40

§ 5.

Tilbagebetaling af Laan og forestkudte Summer beregnes til 3,057 Kr., nemlig:

		1876.	1877.	Tilsammen.
		Kr.	Kr.	Kr.
1. Afdrag paa Laan i Anledning af Skabsfygen i Island		1,000.	1,000.	2,000.
2. Afdrag paa Laan til Gjenopførelsen af Mødrus- valla Klosterkirke		185.	440.	625.
3. Afdrag paa Laan til Opførelsen af en Kirke paa Eyri		216.	216.	432.
	3 Alt...	1,401.	1,656.	3,057

Nr. 13.

15.
oktbr.

6. grein.

Árgjald úr ríkissjóði verður talið 196,024 kr.:

	1876.	1877.	Alls.
	kr.	kr.	kr.
Fast árgjald	60,000 kr.		
Aukagjald á ári	40,000 —		
	100,000 kr.		
Að frá dregnum (smbr. 2. gr. 11) ..	1,988 —		
	98,012.	98,012.	196,024.
Samtals...	98,012.	98,012.	196,024.

Tilskud fra Statskassen opføres med 196,024 Kr. nemlig:

	1876.	1877.	Tilfammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
Ordentligt aarligt Tilskud	60,000 Kr.		
Overordentligt aarligt Tilskud	40,000 —		
	100,000 Kr.		
hvor i fragaar (jfr. § 2 Nr. 11)	1,988 —		
	98,012.	98,012.	196,024.
3 Alt . . .	98,012.	98,012.	196,024.

Nr. 13.
15.
oktbr.

2. kafli.

Utgjöld.

7. grein.

Á árunum 1876 og 1877 veitast til útgjalda 451,895 kr. 71 a., samkvæmt þeim gjaldagreinum, sem nákvæmar er skýrt frá í 8--16 gr.

8. grein.

Utgjöldin til hinnar æðstu innlendu stjórnar og fulltrúa stjórnarinnar á alþingi eru talin 26,800 kr., sem sje fyrir 1876 12,400 kr. og fyrir 1877 14,400 kr.

9. grein.

Til kostnaðar við alþingi árið 1877 veitast 32,000 kr.

10. grein.

Til útgjalda við umboðsstjórn, gjaldheimtur, reikningsmál, dómgæzlu, lögreglustjórn og fl. veitast fyrir árin 1876 og 1877 144,893 kr. 74 a.

	1876.		1877.		Alls.	
	kr.	a.	kr.	a.	kr.	a.
A. Umboðsstjórn, gjaldheimtur og reikningsmál:						
1. Laun embættismanna o. fl.....	17,598.	66	18,282.			
2. Endurgjald fyrir skrifstofukostnað	4,000.		4,000.			
3. Þóknun fyrir endurskoðun reikninga	1,600.		1,600.			
	23,198.	66	23,882.		47,080.	66
B. Dómgæzla og lögreglustjórn:						
1. Laun embættismanna	16,206.	66	16,440.			
2. Til hegningarhússins í Reykjavík	2,503.		2,503.			
3. Önnur útgjöld	1,720.		1,720.			
	20,429.	66	20,663.		41,092.	66
Flyt...	...	...			88,173.	32

Andet Kapitel.**Udgift.****§ 7.**

3 Aarene 1876 og 1877 bevilges til Udgift 451,895 Kr. 71 Ø. ifølge de i Paragraferne 8—16 nærmere betegnede Udgiftsposter.

§ 8.

Udgifter til Islands øverste stedlige Styrelse og til Regeringens Repræsentation paa Althinget opføres med 26,800 Kr., nemlig for 1876 12,400 Kr. og for 1877 14,400 Kr.

§ 9.

Til Althingets Afholdelse i Aaret 1877 bevilges 32,000 Kr.

§ 10.

Udgifter til Administrationen, Oppebørsels- og Regnskabsvæsenet samt til Justits- og Politivæsenet m. m. bevilges for Aarene 1876 og 1877 med 144,893 Kr. 74 Ø.

	1876.	1877.	Tilsammen.
	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.
A. Administrationen samt Oppebørsels- og Regnskabsvæsenet:			
1. Lønninger m. m.	17,598. 66	18,282.	
2. Kontorholdsgodtgjørelse m. m.	4,000.	4,000.	
3. Honorarer for Revisionen af de islandske Regnskaber	1,600.	1,600.	
	23,198. 66	23,882.	47,080. 66
B. Justits- og Politivæsenet:			
1. Lønninger	16,206. 66	16,440.	
2. Strafanstalten i Reykjavik	2,503.	2,503.	
3. Andre Udgifter.	1,720.	1,720.	
	20,429. 66	20,663.	41,092. 66
Overføres ...			88,173. 32

Nr. 13.
15.
oktbr.

	1876.		1877.		Alls.	
	kr.	a.	kr.	a.	kr.	a.
Fluttar...					88,173.	32
C. Ýmisleg útgjöld:						
1. Til þess að gefa út stjórnartíðindi						
	1,040	kr. „ a.				
2. Endurgjald fyrir borgun undir embættisbrjef.....	1,200	— „ -				
3. Til þess að gefa út „Lov-samling for Island“					1,866.	66
4. Brunabótagjald fyrir ýmsar opinberar byggingar hjer um bil	286	— 88 -				
5. Styrkur til jarðabóta	2,400	— „ -				
6. Til vegabóta					15,000.	
7. Til gufuskipsferða					30,000.	
	4,926	kr. 88 a.	4,926.	88	9,853.	76
Samtals...					144,893.	74

11. grein.

Til útgjalda við læknaSKIPUNINA veitast 38,010 kr. 64 a.:

	1876.		1877.		Alls.	
	kr.	a.	kr.	a.	kr.	a.
1. Laun lækna.....	17,494.	66	18,315.	98	35,810.	64
2. Önnur útgjöld	1,100.		1,100.		2,200.	
Samtals...	18,594.	66	19,415.	98	38,010.	64

12. grein.

Útgjöldin við pósthjórNINA er ætlaht á að verði 26,800 kr., sem sje fyrir árið 1876, 13,600 kr. og fyrir árið 1877, 13,200 kr.

	1876.		1877.		Alls.	
	kr.	a.	kr.	a.	kr.	a.
1. Laun	3,200.		3,200.		6,400.	
2. Flutningur pósta	8,600.		8,600.		17,200.	
3. Önnur útgjöld.....	1,400.		1,000.		2,400.	
4. Útgjöld, sem upp á kunna að koma.....	400.		400.		800.	
Samtals...	13,600.		13,200.		26,800.	

Nr. 13. Fjárlög 15. oktbr. fyrir árin 1876 og 1877.

	1876.		1877.		Tilsammen.		Nr. 13. 15. Oktbr.
	Kr.	Ø.	Kr.	Ø.	Kr.	Ø.	
Oversført...					88,173.	32	
C. Forskjellige Udgifter:							
1. Til Udgivelse af en Rege-							
ringsstidende	1,040	Kr. » Ø.					
2. Godtgjørelse til Embeds-							
mænd for Ophør af Porto-							
frihed	1,200	— » —					
3. Til Udgivelse af en Lov-							
samling for Island					1,866.	66	
4. Brandforsikrings = Kontin-							
gent for nogle offentlige							
Bygninger	286	— 88 —					
5. Til Landbrugets Fremme .	2,400	— » —					
6. Til Veianlæg					15,000.		
7. Til Dampskibsfart					30,000.		
	4,926	Kr. 88 Ø.	4,926.	88	9,853.	76	
3 Alt...					144,893.	74	

§ 11.

Udgifter til Lægevesenet bevilges med 38,010 Kr. 64 Ø.

	1876.		1877.		Tilsammen.	
	Kr.	Ø.	Kr.	Ø.	Kr.	Ø.
1. Lønninger	17,494.	66	18,315.	98	35,810.	64
2. Andre Udgifter	1,100.		1,100.		2,200.	
3 Alt...	18,594.	66	19,415.	98	38,010.	64

§ 12.

Udgifter til Postvesenet anslås til 26,800 Kr., nemlig for Aaret 1876 13,600 Kr. og for Aaret 1877 13,200 Kr.

	1876.		1877.		Tilsammen.	
	Kr.		Kr.		Kr.	
1. Lønninger	3,200.		3,200.		6,400.	
2. Posternes Befordring	8,600.		8,600.		17,200.	
3. Andre Udgifter	1,400.		1,000.		2,400.	
4. Uforudselige Udgifter	400.		400.		800.	
3 Alt...	13,600.		13,200.		26,800.	

Nr. 13. Finantslov af 15de Oktbr. for Aarene 1876 og 1877.

- Nr. 13. Af upphæðinni undir 3. tölulið fyrir árið 1876 eru 400 kr. ætlaðar til kostnaðarins við að búa til ný frimerki, ef frumvarp til laga um breytingu á tilsk. um póstmál á Íslandi, 26. febr. 1872 verður að lögum. Af upphæðinni undir 4. tölulið eru c. 200 kr. hvert ár ætlaðar til þóknunar, er svari til 1 af 1,000, handa póstmeistararum í Reykjavík fyrir að taka móti peningum, sem gefnar eru út póstávísanir fyrir, og fyrir ábyrgð þá, sem þessu er samfara, ef honum mistelst.

13. grein.

Til kirkju- og kennslumála veitast fyrir árin 1876 og 1877 122,391 kr. 33 a.

	1876.		1877.		Alls.	
	kr.	a.	kr.	a.	kr.	a.
A. Í þarfir andlegu stjettarinnar:						
a) Laun	7,932.		8,032.			
b) Önnur útgjöld:						
1. Til fátækustu brauða 2,000 kr.						
2. Til nokkurra brauða í fyrveranda Hólastipti 600 —						
3. Til prestsekkna og barna og styrkur handa fátækum uppgjafa prestum og prestsekkjum 2,000 —						
4. Endurgjald handa biskupi fyrir skrifstofukostnað ... 800 —						
	5,400.		5,400.			
	13,332.		13,432.			
B. Kennslumálcfni:						
I. Til prestaskólans:						
a) Laun	10,500.		10,700.			
b) Önnur útgjöld:						
1. Húsaleiga handa 12 lærisveinum 80 kr. handa hverjum 960 kr.						
og ein ölmusa 200 —						
2. Til tímakennslu 100 —						
3. Til bókakaupa 300 —						
4. Til eldiviðar og ljósa o. fl. 260 —						
5. Ýmisleg útgjöld 100 —						
	1,920.		1,920.			
Flyt...	25,752.		26,052.			

Af det under Nr. 3 for Aaret 1876 opførte Beløb ere 400 Kr. bestemte til Udgifterne Nr. 13. ved Anskaffelsen af nye Frimærker, hvis Forslag til Lov om Forandring i Forordning om 15. Postvæsenet i Island af 26de Februar 1872 erholder Lovskraft. Af det under Nr. 4 opførte Oktbr. Beløb ere ca. 200 Kr. aarlig bevilgede som Vederlag til Postmesteren i Reykjavik for Modtagelsen af og Ansvar for Feiltællinger af indbetalte Postanvisningsbeløb, beregnet til 1 pro mille.

§ 13.

Til Kirke- og Undervisningsvæsenet bevilges for Aarene 1876 og 1877 122,391 Kr. 33 Ø.

	1876.		1877.		Tilsammen.	
	Kr.	Ø.	Kr.	Ø.	Kr.	Ø.
A. Til Geistligheden:						
a. Lønninger	7,932.		8,032.			
b. Andre Udgifter:						
1. Til de fattigste Præstekald .. 2,000 Kr.						
2. Til adskillige Præstekald i forrige Holum Stift	600	—				
3. Til Præsters Enker og Børn og Understøttelse til fattige afstedigede Præster og Præsteker	2,000	—				
4. Kontorholdsgodtgjørelse til Biskoppen	800	—				
	5,400.		5,400.			
	13,332.		13,432.			
B Til Undervisningsvæsenet:						
I. Pastoralseminariet:						
a. Lønninger	10,500.		10,700.			
b. Andre Udgifter:						
1. Husleie til 12 Seminarister à 80 Kr.	960	Kr.				
og et Stipendium	200	—				
2. Til Timeundervisning	100	—				
3. Til Indkjøb af Bøger	300	—				
4. Til Brændsel og Belysning m. m.	260	—				
5. Forskjellige Udgifter	100	—				
	1,920.		1,920.			
Oversføres...	25,752.		26,052.			

Nr. 13.
15.
oktbr.

		1876.		1877.		Alls.	
		kr.	a.	kr.	a.	kr.	a.
	Fluttar...	25,752.		26,052.			
II. Til hins lærða skóla:							
a. Laun		12,687.	33	12,844.			
b. 1. Til umsjónar	1,000 kr.						
2. Aðstoðarfje	2,220 —						
Þessi upphæð skiptist þannig:							
Til söngkennara... 860 kr.							
— fimleikakennara 700 —							
— dyravarðar 660 —		3,220.		3,220.			
c. Önnur útgjöld:							
1. Til bókaþaua	600 kr.						
2. Til eldiviðar og ljósa ..	1,000 —						
3. Til skólahússins utan- stokks og innan.....	1,000 —						
4. Til tímakennslu áætlað.	1,060 —						
5. Ölmusur	8,000 —						
6. Fyrir prestverk	48 —						
7. Þóknun handa lækni...	100 —						
8. Ýmisleg útgjöld áætluð.	1,200 —	13,008.		13,008.			
III. Til undirbúnings gagnfræðisskólastofnunar á Möðruvöllum í Hörgárdal veitist fyrir fjárhagstímabilið 1876—77 allt að						10,000.	
C. 1. Til stíptsbókasafnsins	400 kr.						
2. Til amtsbókasafnsins á Akur- eyri.....	200 —						
3. Til kvennskólans í Reykjavík	200 —						
4. Til forngrípasafnsins:							
a. Til að kaupa forngrípi....	400 —						
b. Til umsjónar	100 —	1,300.		1,300.			
		55,967.	33	56,424.		112,391.	33
Samtals...						122,391.	33

14. grein.

Til eptirlauna og styrktarfjár veitast 41,000 kr., og felst þar í 1,000 kr. styrkur í eitt skipti fyrir öll handa ekkjufrú Hólmfríði Þorvaldsdóttur.

Nr. 13. Fjarlög 15. oktbr. fyrir árin 1876 og 1877.

	1876.		1877.		Tilfsammen.	Nr. 13. 15. Oktbr.
	Kr.	Ø.	Kr.	Ø.	Kr.	Ø.
Overført...	25,752.		26,052.			
II. Den lærde Skole:						
a. Pønninger	12,687.	33	12,844.			
b. 1. Til Inspektion	1,000	Kr.				
2. Til Medhjælp	2,220	—				
Denne Sum fordeles saaledes:						
Til Syngelæreren	860	Kr.				
— Gymnastiklæreren..	700	—				
— Portneren	660	—				
	3,220.		3,220.			
c. Andre Udgifter:						
1. Til Indkjøb af Bøger	600	Kr.				
2. Til Brændsel og Belysning ..	1,000	—				
3. Til Bygnings- og Inventarie-						
udgifter	1,000	—				
4. Til Timeundervisning	c. 1,060	—				
5. Stipendier	8,000	—				
6. Til Ministerialia	48	—				
7. Lægehonorar	100	—				
8. Forstjellige Udgifter	1,200	—				
	13,008.		13,008.			
III. Til Foretagelsen af de forberedende Skridt til Oprettelsen af en Realskole paa Mød- ruvellir i Hørgardal bevilges for Finants- perioden 1876 og 1877 indtil					10,000.	
C. 1. Til Stiftsbibliotheket	400	Kr.				
2. — Amtsbibliotheket i Akureyri..	200	—				
3. — Kvindeskolen i Reykjavík	200	—				
4. — Oldsagssamlingen:						
a. Til Indkjøb af Oldsager	400	—				
b. — Inspektion	100	—				
	1,300.		1,300.			
	55,967.	33	56,424.		112,391.	33
3 Alt ...					122,391.	33

§ 14.

Til Pensioner og Understøttelser bevilges 41,000 Kr., derunder en Understøttelse af 1,000 Kr. en Gang for alle til Enkefru Holmfridur Thorvaldsdatter.

Nr. 13. Finantslov af 15de Oktbr. for Aarene 1876 og 1877.

Nr. 13.

15.
oktbr.

15. grein.

Til vísindalegra og verklegra fyrirtækja veitast 10,000 kr.

16. grein.

Til óvissra utgjalda, sem upp á kunna að koma, veitast 10,000 kr.; hjer eru taldar með allt að því 3,000 kr. í þóknun, fæðispeninga og endurgjald fyrir ferðakostnað og fl. handa mönnum í nefnd þeirri, sem á að setja til að semja ný skattalög og fl. og allt að 600 kr. í þóknun til nefndar þeirrar, sem sett verður til að ihuga skólamál og semja nýjar reglugjörðir fyrir skólana.

17. grein.

Afganginn, sem fyrst um sinn er ætlaður að verði 127,697 kr. 75 a., skal leggja til viðlagasjóðsins.

18. grein.

Ef

1. frumvarp til laga um laun (íslenzkra) embættismanna,
2. frumvarp til laga um aðra skipun læknahjæraðanna,
3. frumvarp til yfirsetukvennalaga,
4. frumvarp til laga um sóttvarnir,
5. frumvarp til laga um heiðurslaun handa Jóni Sigurðssyni, alþingismanni Ísafirðinga.
6. frumvarp til laga um breyting á tilskipun um gjald á brennivíni og öðrum áfengum drykkjum,
7. frumvarp til laga um að afnema alþingistollinn,
8. frumvarp til laga um stofnun læknaskóla, og fl. nær lagagildi á fjárhagstímabilinu 1876—77, veitast bæði á tekju- og útgjalda-dálkinum þær upphæðir, sem tjeð frumvörp gjöra ráð fyrir, og er svo á ætlazt, að þegar hinar þannig ráðgjörðu tekjur verða dregnar frá gjöldum þeim, sem ofangreind frumvörp hafa í för með sjer, muni tekjuafgangurinn allur saman á fjárhagstímabilinu (sbr. 17. gr.) færast niður um hjer um bil 60,000 kr.
9. Ef bæjarfógetaembættið í Reykjavík verður á fjárhagstímabilinu skilið frá sýslumanns-embættinu í Gullbringu- og Kjósarsýslu, færast 10. gr. B. I. upp um 1,000 kr. á ári, alls 2,000 kr.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefð á Amaliuborg, 15. dag oktbrm. 1875.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Nellemann.

§ 15.

Til Understøttelser i literære og praktiske Diemed bevilges 10,000 Kr.

Nr. 13.

15.
Oktbr.

§ 16.

Til uforudfætte og tilfældige Udgifter bevilges 10,000 Kr. Herunder er indbefattet indtil 3,000 Kr. til Honorarer, Dagpenge og Reisegodtgjørelse m. v. til Medlemmerne af den Kommission, der agtes nedsat til Udarbejdelse af en ny Skattelov m. m., og indtil 600 Kr. til Honorarer til den Kommission, der agtes nedsat for at overveie Skolesagen og affatte nye Reglementer for Skolerne.

§ 17.

Overskudet, der foreløbig anslaaes til 127,697 Kr. 75 Ø., henlægges til Reservecapitalen.

§ 18.

Derksom

1. Forslag til Lov om Lønninger for islandske Embedsmænd,
2. Forslag til Lov angaaende Omordning af Lægedistrikterne paa Island,
3. Forslag til Lov om Jordmodervæsenet,
4. Forslag til Lov om Karantæneforanstaltninger,
5. Forslag til Lov om Hadersgave til Von Sigurdsson, Althingsmand for Sjaffords Syssel,
6. Forslag til Lov om Forandring i Forordning om Afgift af Brændevin og andre spirituose Drikke,
7. Forslag til Lov om Ophævelse af Althingstolden,
8. Forslag til Lov om Oprettelse af en Lægeskole m. v.,
erholde Lovkraft i Finantsperioden 1876—77, bevilges saavel paa Indtægts- som paa Udgiftssiden de Beløb, som i nævnte Lovforslag ere forudsatte, og naar de saaledes paaregnede Indtægter fradrages de af titnævnte Lovforslag resulterende Udgifter, anslaaes hele Overskudet for Finantsperioden (jfr. § 17) at ville formindskes med 60,000 Kr.
9. Derksom Embedet som Byfoged i Reykjavik i Finantsperioden adskilles fra Embedet som Sysselmænd i Gullbringur og Kjosar Syssel, forhøies § 10 B 1 med 1,000 Kr. aarlig, i Alt 2,000 Kr.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 15de Oktober 1875.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Nellemann.

Nr. 14.
15.
oktbr.

L ö g

um

laun íslenzkra embættismanna, o. fl.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi, og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

I. Almennar ákvarðanir.

1. grein.

Embættismenn þeir eða sýslunarmenn, sem eptirleiðis verða lögð embættishíðli, skulu viðhalda þeim á sinn kostnað og greiða skatta þá og álögur, er að lögum hvíla á þeim, sem hafa afnot af húsi. Sje nokkrum embættismanni eður sýslunarmanni lögð embættisjörð, á hann að greiða alla opinbera skatta, sem á jörðinni hvíla.

Þeir, sem þegar hafa að ljeni embættishíðli eða embættisjarðir, skulu hafa þau með sömu kjörum og þeir hafa haft.

2. grein.

Embættismenn þeir eður sýslunarmenn, sem skipaðir eru með launum, er ákveðin eru í launalögum, skulu skyldir að láta sjer lynda breytingar þær á yfirgripi og ásigkomulagi embættisstarfa þeirra, sem seinna kynni að verða mælt fyrir um, þótt eigi sje neitt áskilið um það í veitingarbrjefum þeirra.

3. grein.

Hafi sami maður tvö embætti eða sýslanir á hendi, og sjerstök laun eru ákveðin handa þeim í launalögum eða fjárlögum, þá skal hann missa svo mikils í af laununum samanlögðum, sem svari helmingnum af minni laununum, eða ef launin eru jafnhá, $\frac{1}{4}$ af laununum samanlögðum. Ef embættismaður gegnir embætti með föstum launum og embætti eður sýslan, sem óvissar tekjur eru lagðar að nokkru eða öllu leyti, þá skal leggja tekjurnar af hinu síðarnefnda embætti eða sýslan, eins og þær hafa verið að meðaltali um hin síðustu 5 ár, til grundvallar, þegar reiknuð skal upphæð þess, sem hann skal missa í.

4. grein.

Sjerhver embættismaður eða sýslunarmaður er skyldur að gegna um stundarsakir þeirri þjónustu, sem er samfara þeirri stöðu, er æðri er en staða sjálfs hans í sömu stjórngrein, án þess að eiga tilkall til þeirra hærri launa, sem eru lögð slíkri stöðu.

Nr. 14. Lög 15. oktbr. um laun íslenzkra embættismanna, o. fl.

L o v

Nr. 14.
15.
Oktbr.

om

islandste Embedsmænds Lønningsforhold m. m.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

I. Almindelige Bestemmelser.

§ 1.

Det skal i Almindelighed paahvile den Embeds- eller Bestillingsmand, hvem der her-
efter anvises Embedsbetling, selv at afholde de med Voligens Vedligeholdelse forbundne Bekost-
ninger samt at udrede de Skatter og Afgifter, som efter Lovgivningen paahvile Brugeren af en
Bygning. Tillægges der Nogen Embedsjord, skal han udrede alle de offentlige Skatter, som
paahvile Jorden.

For de Embeds- og Bestillingsmænd, hvem der alt er tillagt Embedsbetling eller Em-
bedsjord, har det sit Forblivende ved de hidtil gjældende Regler.

§ 2.

De Embeds- og Bestillingsmænd, som ansættes med Lønninger, der ere fastsatte i
en Lønningslov, ere pligtige at underkaste sig de Forandringer i deres Embedsforretningers
Omfang og Betskaffenhed, som senere maatte blive bestemte, uden at det er fornødent, at
noget dertil sigtende Forbehold er optaget i deres Bestallinger eller Bestikkelsesbreve.

§ 3.

Forener Nogen 2 Embeder eller Bestillinger, for hvilke særlig Lønning er fastsat
ved en Lønningslov eller ved Finantsloven, skal han i deres sammenlagte Lønninger lide et
Afdrag saa stort som Halvdelen af den mindste Lønning, eller, hvis Lønningerne ere lige
høje, Tjeredelen af Lønningerne sammenlagte. Forener Nogen et fast lønnet Embede med
et enten i det Hele eller tilbels med uvisse Indtægter lønnet Embede eller Bestilling, bliver
ved Anvendelse af foranførte Regel det sidstnævnte Embedes eller Bestillings Gjennemsnits-
indtægt for de sidste 5 Aar at lægge til Grund ved Beregningen.

§ 4.

Enhver Embeds- eller Bestillingsmand er forpligtet til midlertidig at overtage den
Tjeneste, som er forbunden med en Stilling, der er over hans egen i samme Bestyrelsesgren,
uden at have Krav paa den for en saadan Stilling normerede høiere Lønning.

Nr. 14. Lov af 15de Oktbr. om islandste Embedsmænds Lønningsforhold, m. m.

Nr. 14.

15.
oktbr.

Sje embættismaður eða sýslunarmaður settur í annað embætti, og verði hann af þeirri sök að láta af að gegna sínu eigin embætti eða sýslan, má auk endurgjalds fyrir ferðakostnað veita honum öll launin, sem lögð eru embættinu eða sýslaninni, með því móti að hann láti af hendi laun þau, sem lögð eru embætti eða sýslan sjálfs hans. Gegni hann aptur á móti báðum stöðunum í einu, skal auk launa þeirra, sem lögð eru embætti sjálfs hans eða sýslan, veita honum þóknun, sem þó ekki má fara fram úr helmingnum af launum þeim, sem lögð eru því embætti eða sýslan, sem hann ásamt er settur í. Sjeu því embætti lagðar óvissar tekjur, skal fara eptir því, sem fyrir er sagt í niðurlaginu á 3. gr.

Nú er maður, sem eigi er í embættisstöðu, settur í embætti eða sýslan, og nýtur hann þá launa þeirra allra, er embætti því eða sýslan fylgja. Þó skal sá, sem biðlaun hefir eða eptirlaun, missa jafnmikils í og þeim nemur.

5. grein.

Metorðaskattur greiðist eigi af þeirri tign, sem er samfara embætti eður sýslan. Hafi embættismaður eða sýslunarmaður tign, sem bundin er við nafnbót, orðumark eða hirðmannsþjónustu, skal að eins greiða metorðaskatt af þeirri tign, að svo miklu leyti, sem hann við hana kemst í æðri tignarflokk, en þann, er embættið eða sýslanin heyrir til. Veitingarbrjefgjöld falla burtu eptirleiðis.

6. grein.

Allir þeir embættismenn og sýslunarmenn, sem árlega er lagt fje úr landssjóði til endurgjalds skrifstofukostnaðar, eru skyldir að senda stjórnarráðinu við lok hvers reikningsárs greinilega skýrslu um þau skrifstofugjöld, sem þeir hafa haft það ár.

7. grein.

Því, sem einhverjum samkvæmt fyrri launa-ákvörðunum hefir verið lagt meira í tekjur, en lagt er embætti því eða sýslan, sem hann hefir á hendi, í þessum eða öðrum launa-lögum, heldur hann sem viðbót, er honum sje veitt fyrir sjálfan hann.

Launaviðbót sú um stundarsakir og eptir embættisaldri, sem hingað til hefir verið lögð þeim íslenskum embættismönnum, sem nefndir eru í þessum lögum, fellur burtu frá þeim tíma, er lögin öðlast gildi.

Þeir embættismenn, sem eptir eldri ákvörðunum hafa aðgang til að fá hærri embættislaun, en ákveðin eru í lögum þessum, skulu einkis í missa við þau.

II. Laun og fl.

8. grein.

Biskupi skal veita í árleg laun 7,000 kr.

9. grein.

Amtmanninum yfir suður- og vesturamtinu og amtmanninum yfir norður- og austuramtinu skal veita í árleg laun 6,000 kr. hvorum fyrir sig.

10. grein.

Forstjóra landsyfirrjettarins skal veita í árleg laun 5,800 kr.

Öðrum dómendum í landsyfirrjettinum skal veita í árleg laun 4,000 kr., hvorum fyrir sig.

Nr. 14. Lög 15. oktbr. um laun íslenskra embættismanna, o. fl.

Naar en Embeds- eller Bestillingsmand konstitueres i et andet Embede, og han som Nr. 14. 15. Oktbr. Følge deraf maa opgive at besørge sit eget Embede eller Bestilling, kan der foruden Godtgjørelse for Reiseomkostninger tilstaaes ham den hele med Embedet eller Bestillingen forbundne Lønning, imod at han afgiver den til hans eget Embede eller Bestilling henlagte Løn. Besørger han derimod samtidig den med begge Stillinger forbundne Tjeneste, tillægges der ham foruden den med hans egentlige Embede eller Bestilling forbundne Løn et Honorar, som dog ikke maa være større end Halvdelen af den Lønning, der er bestemt for det Embede eller Bestilling, hvori han tillige konstitueres. Er dette lønnet med uvisse Indtægter, kommer den i Slutningen af § 3 givne Regel til Anvendelse.

Bliver en Mand, som ikke staaer i Statstjenesten, konstitueret i et Embede eller en Bestilling, tilstaaes ham den hele for Embedet eller Bestillingen fastsatte Lønning, dog at den Paagældende, saafremt han nyder Pension eller Rentepenge, lider et dertil svarende Afdrag i Lønningen.

§ 5.

Rangskat svares ikke af selve den med et Embede eller Bestilling forbundne Rang. Har Embeds- eller Bestillingsmanden Rang ifølge Titel, Ordensdecoration eller Hofcharge, svares deraf kun Rangskat, for saa vidt den giver Rang i en højere Rangklasse end den, hvortil Embedet eller Bestillingen i og for sig henhører. Bestallingsgebyrer bortfalde for Fremtiden.

§ 6.

Samtlige Embeds- og Bestillingsmænd, hvem der af Landskassen er tillagt et aarligt Beløb i Godtgjørelse for Kontorhold, ere pligtige til ved Afdgangen af hvert Regnskabsaar at indgive til Ministeriet specificerede Oplysninger om de Kontorudgifter, som de i Aarets Løb have haft.

§ 7.

Hvad der ifølge tidligere Lønningsbestemmelser er tillagt Nogen mere i Indtægt, end der ved denne eller en anden Lønningslov tillægges det af ham beklædte Embede eller Bestilling, beholder han som personligt Tillæg.

De midlertidige Lønningsstillæg og de Alderstillæg, som hidtil have været tillagte de i denne Lov ommeldte islandske Embedsmænd, bortfalde fra den Tid, Loven træder i Kraft.

De Embedsmænd, som ifølge tidligere Lønningsbestemmelser have Afgang til at erholde højere Embedslønninger end de i nærværende Lov fastsatte, berøves ikke Afdgangen hertil ved denne Lov.

II. Lønninger m. m.

§ 8.

Biskoppen lønnes med 7,000 Kr. aarlig.

§ 9.

Amtmanden over Sønder- og Vestamtet og Amtmanden over Nord- og Østamtet lønnes hver med 6,000 Kr. aarlig.

§ 10.

Justitiarius i Landsoverretten lønnes med 5,800 Kr. aarlig.

Assessorerne i Landsoverretten lønnes hver med 4,000 Kr. aarlig.

Nr. 14. Lov af 15de Oktbr. om islandske Embedsmænds Lønningsforhold, m. m.

Nr. 14.

15.
Oktbr.

11. grein.

Landfógetanum skal veita í árleg laun 4,000 kr.

12. grein.

Póstmeistarannum skal veita í árleg laun 1,700 kr.

13. grein.

Forstöðumanni prestaskólans skal veita í árleg laun 4,600 kr.

Fyrsta kennara við prestaskólann skal veita í árleg laun 2,400 kr.

Öðrum kennara við prestaskólann skal veita í árleg laun 2,000 kr.

Forstöðumanni hins lærða skóla skal auk leigulauss bústaðar veita í árleg laun 4,200 kr.

Yfirkennara lærða skólans skal veita í árleg laun 3,200 kr.

Fyrsta og öðrum kennara við lærða skólann skal veita í árleg laun 2,400 kr.,
hvorum fyrir sig.Þriðja og fjórða kennara við lærða skólann skal veita í árleg laun 2,000 kr.,
hvorum fyrir sig.

14. grein.

Til endurgjalds fyrir skrifstofukostnað skal veita á ári:

biskupi	1,000 kr.
amtmaninum yfir suður- og vesturamtinu	1,400 —
amtmaninum yfir norður- og austuramtinu	1,000 —
landfógetanum	1,000 —
póstmeistarannum	600 —

15. grein.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1876, og verður frá þeim tíma eigi farið eptir þeim ákvörðunum, sem lög 21. janúar 1857 um skrifstofupeninga handa amtmönnunum og landfógetanum á Íslandi, og lög 19. janúar 1863, um launaviðbót handa ýmsum embættismönnum á Íslandi, hafa inni að halda.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 15. dag oktblm. 1875.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Nellemann.

§ 11.

Landsfogden lønnes med 4,000 Kr. aarlig.

Nr. 14.

15.
Oktbr.

§ 12.

Postmesteren lønnes med 1,700 Kr. aarlig.

§ 13.

Forstanderen for Pastorsseminariet lønnes med 4,600 Kr. aarlig.

Første Docent ved samme lønnes med 2,400 Kr. aarlig.

Anden Docent ved samme lønnes med 2,000 Kr. aarlig.

Rektoren ved den lærde Skole i Reykjavik lønnes med 4,200 Kr. aarlig. Der til-
staas ham desuden fri Bolig.

Overlæreren ved den lærde Skole lønnes med 3,200 Kr. aarlig.

Første og anden Adjunkt ved samme lønnes hver med 2,400 Kr. aarlig.

Tredie og fjerde Adjunkt ved samme lønnes hver med 2,000 Kr. aarlig.

§ 14.

Som Bederlag for Kontorudgifter tilstaas der aarlig:

Bisoppen	1,000 Kr.
Amtmanden over Sønder- og Bestamtet . . .	1,400 —
— — Nord- og Østamtet	1,000 —
Landsfogden	1,000 —
Postmesteren	600 —

§ 15.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Januar 1876, og ville fra samme Tid Be-
stemmelserne i Lov af 21de Januar 1857 om Godtgjørelse for Kontorhold for Amtmændene
og Landsfogden paa Island saavel som i Lov af 19de Januar 1863 om Lønningstillæg for
forskjellige paa Island ansatte Embedsmænd ikke komme til Anvendelse.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 15de Oktober 1875.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Nellemann.

Nr. 15.
15.
oktbr.

L ö g

um

aðra skipun á læknaþjeruðunum á Íslandi, og fleira.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi, og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

A Íslandi skulu vera 20 læknaþjeruð þau, er nú skal greina:

1. Reykjavíkur sókn, Kjósar sýsla og Garða prestakall í Gullbringu sýslu.
2. Hinn annar hluti Gullbringu sýslu.
3. Borgarfjarðar og Mýra sýsla.
4. Snæfellsness, Hnappadals og Dala sýsla og Flateyjar sókn í Barðastrandar sýslu.
5. Barðastrandar sýsla, að undanskilinni Flateyjar sókn, Garpsdals og Staðar prestaköllum.
6. Ísafjarðar sýsla.
7. Stranda sýsla og Garpsdals og Staðar prestaköll í Barðastrandar sýslu.
8. Húnavatns sýsla fyrir vestan Blöndu.
9. Húnavatns sýsla fyrir austan Blöndu, og Skagafjarðar sýsla, að frá skildum Fells Barðs og Knappstaða prestaköllum.
10. þau 3 prestaköll í Skagafjarðar sýslu, er nú voru nefnd, og Hvanneyrar, Kvíabekkjar og Miðgarða prestaköll í Eyjafjarðar sýslu.
11. Hinn annar hluti Eyjafjarðar sýslu og Svalbarðs sókn, Laufás, Höfða og Háls prestaköll í Þingeyjar sýslu.
12. Hinn annar hluti Þingeyjar sýslu, að undanskildum Svalbarðs og Sauðaness prestaköllum.
13. þau tvö prestaköll í Þingeyjar sýslu, sem nú voru talin, og Skeggjastaða og Hofs prestaköll í Norðurmúla sýslu.
14. Öll önnur prestaköll í Norðurmúla sýslu og Vallaness og Hallormstaðar prestaköll í Suðurmúla sýslu,
15. Hinn annar hluti Suðurmúla sýslu suður að Berufirði.
16. Hofs prestakall í Suðurmúla sýslu og öll Austurskaptafells sýsla.
17. Vesturskaptafells sýsla.
18. Rangárvalla sýsla.

Nr. 15. Lög 15. oktbr. um aðra skipun á læknaþjeruðunum á Íslandi, og fleira.

L o v

angaaende

Omordning af Lægedistrikterne i Island m. v.

Nr. 15.
15.
Oktbr.

Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Island inddeles i følgende 20 Lægedistrikter:

- 1) Reykjavik Sogn, Kjos Syssel og Gardar Præstefald i Gullbringu Syssel.
- 2) Det øvrige Gullbringu Syssel.
- 3) Borgarfjords og Myre Syssel.
- 4) Snæfellsnes, Hnappadals og Dala Syssel tillige med Flato Sogn i Vardastrands Syssel.
- 5) Vardastrands Syssel, med Undtagelse af Flato Sogn og Garpsdal og Stad Præstefald.
- 6) Isaffjords Syssel.
- 7) Stranda Syssel tillige med Garpsdal og Stad Præstefald i Vardastrands Syssel.
- 8) Den vestlige Del af Hunavatns Syssel indtil Blanda.
- 9) Den øvrige Del af Hunavatns Syssel samt Skagafjords Syssel med Undtagelse af Fell, Bard og Knappstad Præstefald.
- 10) De tre nysnævnte Kald i Skagafjords Syssel og Hvanneyri, Kviabekkur og Midgardar Præstefald i Djfjords Syssel.
- 11) Den øvrige Del af Djfjords Syssel og af Thingo Syssel Svalbard Sogn samt Laufas, Høfði og Hals Præstefald.
- 12) Det øvrige Thingo Syssel med Undtagelse af Svalbard og Saudanes Præstefald.
- 13) De nysnævnte to Præstefald i Thingo Syssel samt Skeggjastad og Hof Præstefald i Nordermule Syssel.
- 14) Alle øvrige Præstefald i Nordermule Syssel samt Vallanes og Hallormstad Præstefald i Søndermule Syssel.
- 15) Det øvrige Søndermule Syssel indtil Berufjord mod Syd.
- 16) Hof Præstefald i Søndermule Syssel og hele Øster-Skaptafells Syssel.
- 17) Vester-Skaptafells Syssel.
- 18) Rangarvalla Syssel.

Nr. 15. Lov af 15de Oktbr. ang. Omordning af Lægedistrikterne i Island, m. v.

Nr. 15.
15.
oktbr.

19. Árnes sýsla.
20. Vestmannaeyjar.

Landshöfðinginn getur gjört breytingar á takmörkunum milli hinna einstöku hjeraða, þegar hlutaðeigandi sýslunefndir hafa komið sjer saman um það.

2 gr.

Í sjerhverft læknaumdæmi skal skipa hjeraðslækni, sem er skyldur til að setjast að á þeim stað í hjeraðinu, sem landshöfðingi ákveður, eptir að búíð er að leita álits hlutaðeigandi sýslunefndar um það.

Þeir hjeraðslæknar, sem nú skal telja, skulu vera búsettir á þeim stöðum, sem getið er við hvern þeirra útaf fyrir sig:

1. hjeraðslæknirinn í 1. læknishjeraði, í Reykjavík;
2. hjeraðslæknirinn í 4. læknishjeraði, í Stykkishólmi;
3. hjeraðslæknirinn í 6. læknishjeraði, í Ísafjarðar kaupstað;
4. hjeraðslæknirinn í 11. læknishjeraði, í Akureyrar kaupstað;
5. hjeraðslæknirinn í 15. læknishjeraði, á Eskifirði.

Þessir læknar, svo og læknirinn á Vestmannaeyjum, eru skyldir til, þegar komið verður upp á þessum stöðum sjúkrahúsum, þar sem tekið er við mönnum, sem veikir eru af kóleru eða þess konar sóttum, að takast á hendur umsjónina með húsum þessum án sjerstakrar þóknunar.

3. gr.

Sjerhverjum af hjeraðslæknum þeim, sem nefndir eru í 2. gr. 1—5, skal veita í árleg laun 1,900 kr., en hverjum hinna 1,500 kr. Launin skulu greidd úr landssjóði.

Að svo miklu leyti hjeraðslæknar þeir, sem nú eru skipaðir í föst embætti, hafa meira í laun (að með töldum húsaleigustyrk og embættisjörð) en þeim bæri samkvæmt lögum þessum, skal fara eptir því, sem fyrir er mælt í hinum almennu launalögum, dagsettum í dag I., 7. gr., þannig, að meðalupphæðin fyrir 5 síðustu árin verði lögð til grundvallar, þegar reikna skal út tekjurnar af embættisjörðinni.

Þegar læknisembætti losnar, skal embættisjörðin lögð til landssjóðsins.

Þangað til smá saman er búíð að skipa hjeraðslækna í hin nýju embætti, skal læknahjeraðaskipting sú, sem nú er, haldast, að því leyti er snertir þau embætti.

4. gr.

Fyrir ferðalög og störf lækna í þarfir hins opinbera ber þeim endurgjald eptir reglum þeim, er gilt hafa hingað til.

Þegar lækni er vitjað og hann þarf að takast ferð á hendur til einhvers sjúklings, ber að borga honum 4 kr. í fæðispeninga fyrir hvern heilan dag, sem hann er að heiman og að því skapi fyrir part úr degi. Sömuleiðis skal sá, er hans vitjar, annaðhvort leggja honum til reiðhest, ef landveg skal farið, eður bát og menn, ef á sjó þarf að fara; en leggi læknirinn sjer sjálfur til hest eða ferju, skal endurgjalda honum það eptir því, sem tíðkast í hverju byggðarlagi.

Búi læknirinn í kaupstað eða hverfi, sem eigi nær lengra en 0,1 úr mílu frá heimili hans, ber honum fyrir hverja vitjun sjúkra þar á staðnum 35 aurar, nema öðruvísi hafi verið um samið, t. d. viss þóknun á ári. Fyrir ferð lækni fram á hafskip, sem liggur á höfn, skal greiða 4 kr.

Nr. 15. Lög 15. oktbr. um aðra skipun á læknahjeruðunum á Íslandi, og fleira.

- 19) Arnes Syssel.
20) Vestmannøerne.

Nr. 15.

15.
Oktbr.

Forandringer i de enkelte Distrikters Grændser kunne, naar vedkommende Sysselforstanderskaber derom have erklæret sig enige, fastsættes af Landshövdingen.

§ 2.

I hvert Lægedistrikt ansættes en Distriktslæge, som er pligtig til at tage Bopæl i den Del af Distriktet, der, efterat Erklæring herom er indhentet fra vedkommende Sysselforstanderskab, fastsættes af Landshövdingen.

Etternævnte Distriktslæger skulle have Bopæl paa de for hver Enkelt nævnte Steder:

- 1) Distriktslægen i 1ste Lægedistrikt i Reykjavik.
- 2) — i 4de — i Stykkisholm.
- 3) — i 6te — i Kjobstaden Isafjord.
- 4) — i 11te — i — Akureyri.
- 5) — i 15de — i — Eskifjord.

Disse Læger saa vel som Lægen paa Vestmanno ere pligtige til, naar Sygehuse til Optagelse af Kolerasmittede eller lignende Syge oprettes paa de paagjældende Steder, uden særligt Vederlag at overtage Tilsynet med dem.

§ 3.

Den aarlige Gage for hver af de i § 2 Nr. 1 til 5 nævnte Distriktslæger fastsættes til 1900 Kr. og for hver af de øvrige til 1500 Kr. Lønningerne afholdes af Landskassen.

For saa vidt de for Tiden fast ansatte Distriktslæger oppebære en høiere Lønning (Husleiehjælp og Embedsjord derunder indbefattet), end der vilde tilkomme dem efter denne Lov, komme Reglerne i den almindelige Lønningslov af D. D. I § 7 til Anvendelse saaledes, at Gjennemsnitsbeløbet af de 5 sidste Aar lægges til Grund ved Beregningen af Indtægterne af Embedsjorden.

Ved indtrædende Balance inddrages Embedsjorden til Fordel for Landskassen.

Indtil de nye Lægedistrikter efterhaanden blive forsynede med Distriktslæger, bibeholdes for deres Vedkommende den ældre Distriktsinddeling.

§ 4.

For Reiser og Forretninger i offentlig Tjeneste tilkommer Lægen Betaling efter de hidtil gjældende Regler.

Naar en Læge søges, og han maa foretage en Reise til en Patient, tilkommer ham i Diæter 4 Kr. for hver hel Dag, som han er hjemme fra, og forholdsvis for Dele af en Dag. Ligeledes har den, som henter Lægen, at forstaffe denne enten Ridehest, naar Reisen gaar til Lands, eller Baad og Mandskab, naar Reisen gaar til Søs. Men hvis Lægen selv skaffer sig Befordring, tilkommer ham Betaling derfor efter Skif og Brug der paa Stedet.

Er Lægen bosat i en Kjobstad eller Bygd, hvis største Udstrækning fra hans Bopæl ikke overstiger $\frac{1}{10}$ Mil, tilkommer ham 35 Ore for hvert Sygebesøg der paa Stedet, for saa vidt der ikke er truffet en anden Overenskomst, f. Ex. om et bestemt aarligt Honorar. For Lægebesøg ombord i et i Havn liggende Skib betales 4 Kr.

For at søge Raad hos en Læge i hans Bolig, uden at han hentes, betales 25 D.

Nr. 15. Lov af 15de Oktbr. ang. Omordning af Lægedistrikterne i Island m. v.

Nr. 15. Hver, sem leitar ráða til læknis heima hjá honum, án þess að sækja hann, skal greiða honum 25 aura.

Fyrir að skera í fingurmein og minni ígerðir, binda um á eptir og gefa varúðar reglur, ber að greiða lækni 75 aura; sje sjúklingurinn undir umsjón læknisins, verður borgunin að fara eptir því, sem þeim um semur.

Fyrir ýms önnur verk lækna skal borga eins og hjer segir:

Fyrir að kippa í lið	2 kr.	„ a.
— binda um beinbrot	3 —	„ -
— stinga á manni	2 —	„ -
— ná þvagi af manni	1 —	„ -
— taka af fingur eða tá	2 —	„ -
— taka af stærri lim	4—8 —	„ -
— ná barni með tångum	4 —	„ -
— hjálpa sængurkonu með eintómum höndum	2—4 —	„ -
— draga út tönn	„ —	60 -

Fyrir önnur verk lækna skal borga eptir tiltölu meira eða minna, eptir því, sem verkið er meira eða minna.

5 gr.

Þessi lög öðlast gildi 1. dag janúarm. 1876.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 15. dag oktbrm. 1875.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Nellemann.

For at incidere og derefter forbinde en bulden Finger eller en mindre Byld samt **Nr. 15.**
 give de fornødne Forskrifter tilkommer Lægen 75 D. Hvis Patienten er under Lægens Tilsyn **15,**
 forholdes med Betalingen efter Overenskomst. **Oktbr.**

For forskellige andre Forretninger ydes følgende Betaling:

For at reponere en Luxation	2 Kr.	" D.
— forbinde en Fraktur	3 —	" —
— foretage en Punktur	2 —	" —
— katheterisere	1 —	" —
— amputere en Finger eller Taa	2 —	" —
— amputere et større Lem	4—8 —	" —
For er: Tangforretning	4 —	" —
For at yde en Fødende Hjælp uden Instrumenter	2—4 —	" —
— udtrække en Tand	" —	60 —

For andre Forretninger tilkommer Lægen Betaling i Forhold til Forretningens Omfang.

§ 5.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Januar 1876.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 15de Oktober 1875.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Nellemann.

Nr. 16.
15.
októbr.

L ö g

um

sölu prentsmiðju Íslands í Reykjavík.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi, og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Stjórnarherranum fyrir Ísland veitist heimild til, ef kaupandi býðst, að selja prentsmiðju Íslands ásamt áhöldum hennar, bókaletfum þeim og útistandandi bókaskuldum, sem voru 1. janúar 1875, með þeim nákvæmari skilyrðum, sem tiltekin verða í kaupsamningnum, þó eigi fyrir minna en 20,000 kr.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefð á Amaliuborg, 15. dag októbr. 1875.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Nellemann.

L o v

om

Nr. 16.
15.
Oktbr.**Salg af Islands Bogtrykkeri i Reykjavik.**

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken
Lauenborg og Oldenburg,**

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Ministeren for Island bemyndiges til, saafremt en Kjøber melder sig, at afhænde Islands Bogtrykkeri med dets Tilbehør, Beholdning af Bøger og udestaaende Restancer for folgte Bøger, saaledes som dette foresandtes den 1ste Januar 1875, paa de Betingelser, der nærmere maatte blive fastsatte i den eventuelle Kjøbekontrakt, dog at Kjøbesummen ikke sættes lavere end 20,000 Kroner.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 15de Oktober 1875.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Nellemann.

Nr. 17.
15.
oktbr.

L ö g

um

heiðurslaun handa Jóni Sigurðssyni, alþingismanni Ísfirðinga.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi, og Vjer staðfest þau með samþykki
Vorur:

Frá nýári 1876 skulu 3,200 kr. ár hvert greiddar Jóni Sigurðssyni, alþingismanni
Ísfirðinga, sem heiðurslaun úr landssjóði.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 15. dag oktblm. 1875.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Nellemann.

L o vNr. 17.
15.
Oktbr.

om

Hædersgage til Jón Sigurðsson, Althingsmand for Fjaffjords Eysfel.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Fra 1ste Januar 1876 udredes af Landskassen til Jón Sigurðsson, Althingsmand for Fjaffjords Eysfel, 3,200 Kr. aarlig som Hædersgage.

Hvorefter alle Bedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 15de Oktober 1875

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Nellemann.

Nr. 18.
15.
oktbr.

Lög

um

breyting á tilskipun um póstmál á Íslandi, 26. febr. 1872.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi, og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. grein.

Burðareyrir er fyrir sjerhverjar þær sendingar, sem getið er um í 2. gr. tilskipunar 26. febrúar 1872:

a) Undir laus brjef:

1. venjuleg brjef, þegar höfð eru frímerki,
ef þau vega allt að 3 kvintum 10 aurar.
— — yfir 3 kv. að 25 kv. 20 —
— — — 25 kv. að 50 kv. 30 —
Sjeu eigi höfð frímerki, verður burðareyrir tvöfaldur við það, sem hjer er ákveðið;

2. undir prentað mál í krossbandi eða einbrugðnu bandi, eða aðrar sendingar, sem nafngreindar eru í 2. gr. nefndrar tilskipunar staffið a. 2., helmingur brjef-burðareyris þess, sem getið var, ef frímerki eru við höfð, en þó eigi minna en 10 aurar undir hverja sendingu.

Sjeu frímerki eigi við höfð við sendingar þessar, eða ef á þær er ritað nokkuð, sem eigi er leyft af póststjórninni, eða ef umbúðirnar, sem eiga að vera svo lagaðar, að hægt sje að kanna, hvað í þeim er, eru með öðru móti, en hún hefir fyrir lagt, þá fer um borgunina eptir því, sem fyrir er mælt um almenn brjef, þegar frímerki eru ekki við höfð.

3. 20 aurar greiðast enn fremur fyrir að takast á hendur ábyrgð hvernar sendingar, sem nafngreind er í 1. og 2.;

b) Undir peningabrjef:

Burðareyrir eptir vikt, eins og ákveðið er í a. 1., og að auki 5 aurar í ábyrgðar-gjald fyrir hverjar 100 kr. eða minni upphæð þeirra peninga, er til færðir eru utan á brjefinu.

Sje þess krafizt, að peningar, sem sendir eru, sjeu taldir á pósthúsinu, skal fyrir það greiða 2 aura af hverjum 100 kr. og minni upphæð, allt að 500 kr., en 1 eyri af hverjum 100 kr. eða minni upphæð, sem fram yfir er.

Nr. 18. Lög 15. oktbr. um breyting á tilskipun um póstmál á Íslandi, 26. febr. 1872.

L o v

Nr. 18.
 15.
 Oktbr.

om

Forandring i Forordning om Postvæsenet paa Island af 26de Februar 1872.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
 de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
 Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Portoen er for enhver af de i Forordning af 26de Februar 1872 § 2 omhandlede Forsendelser:

a. For løse Breve:

1) for almindelige Breve, som forud ere frigjorte,	
naar de veie indtil 3 Kvint	10 Dre.
— — over 3 indtil 25 Kvint	20 —
— — — 25 — 50 —	30 —

Ere de ikke forud frigjorte, betales det Dobbelte af de her bestemte Satser.

- 2) for trykte Sager under Kors- eller Enkelthand eller andre af de i bemeldte Forordnings § 2 litra a. Nr. 2 omhandlede Forsendelser, naar de ere forud frigjorte, Halvdelen af fornævnte Porto, dog ikke under 10 Dre for hver Forsendelse.

Ere de ikke forud frigjorte, eller indeholde de andet skrevet, end af Postbestyrelsen tilladt, eller ere de ikke behandlede efter de af denne givne Regler for Indpakningen, hvis Bessaffenhed maa være saadan, at Indholdet med Lethed kan undersøges, anvendes Tarten for almindelige Breve, som ikke forud ere frigjorte.

- 3) for Anbefaling af de under Nr. 1 og 2 omhandlede Forsendelser betales endvidere 20 Dre for hver.

b. For Pengebreve:

En Porto efter Bægten, som ovenfor under litra a. Nr. 1 fastsat og desuden en Assurancepræmie af 5 Dre for hvert 100 Kroner eller derunder af den paa Brevet angivne Værdi.

Forlanges Indholdet af Pengeforsendelser ved Indleveringen estertalt paa Posthuset, beregnes derfor 2 Dre for hvert 100 Kroner og derunder indtil 500 Kroner, og 1 Dre for hvert 100 Kroner eller derunder af den overskydende Del.

Nr. 18. Lov af 15de Oktbr. om Forandring i Frd. om Postvæsenet paa Island af 26de Febr. 1872.

Nr. 18. c. Undir böggla :

15.
oktbr.

30 aura fyrir hvert pund, sem böggullinn vegur; telst þá partur úr pundi sem heilt sje. Sje verð til greint, greiðist enn fremur ábyrgðargjald það, sem fyrir er mælt í staðið b. Sjeu í bögglinum gjaldgengi peningar, peninga ígildi, skuldabryf, þeim nýt, er í höndum hefir, eða aðrir þvílíkir pappírar, og sje beiðzt tölu á því fje, þá fer um þær sendingar, sem um peningabryf. Undir tilvísunarbrjef þarf eigi sjer í lagi að borga.

Sje miði látinn fylgja brjefum, sem falin eru á hendur, peningabryfum eða bögglum, til kvittunar af hálfu viðtakanda, verður undir hann að borga sem almennt brjef.

Um móttöku þeirra sendinga, sem nefndar eru í a. 3 og b. og c., skulu póstembættismenn láta í tje skriflega viðurkenningu móti 5 aura borgun; þó skal sá, er sendir, eigi þurfa að borga fyrir þessa viðurkenningu, ef hann hefir póstkvittunarbók með sjer, sem ritað er í nafn móttökumanns sendingarinnar, verð hennar og vikt, svo að viðkomandi póstembættismaður eigi þurfi annað en rita nafn sitt. Fyrir sendingar þær, sem nefndar eru í a. 1. og 2., verður ekki krafist viðurkenningar.

5 aura skal greiða fyrir hvað eina af því, sem hjer er nefnt: fyrir að leggja til lakk til innsiglis á sending, fyrir að setja á merki, sem þörf er á, fyrir umbúðir peningabryfs, fyrir utanaskript eða tilvísunarbrjef, en þó má sú borgun samtals eigi fara fram yfir flutningseyri sendingarinnar.

Þegar þær sendingar, sem eigi hafa komizt úr vörzlum póststjórnarinnar, verða sendar aptur frá þeim stað, er þær áttu að fara til, eða þeim verður komið lengri veg, gjaldast í aukagjald fyrir þann flutning 2 aurar fyrir hverjar 100 kr., ef peningar eru sendir, og 10 aurar fyrir hvert pund í bögglum, og þó aldrei minna en 10 aurar. Aðrar sendingar eru því aukagjaldi undan skildar.

Það sem goldið er, eptir því sem tiltekið er í þessari grein, fyrir að telja peninga, fyrir lakk til innsiglis á sendingu, fyrir að setja á merki, og fyrir lausar kvittanir, o. s. frv., fellur til hlutaðeigandi póstpjóna.

2. grein.

Á pósthúsum má panta dagblöð og tímarit, og setur póststjórnin þær reglur, er hjer þarf við að hafa.

Taki póststjórnin að sjer flutning á ritum þessum, er burðareyrir 1 eyrir fyrir hver tvö númer, og skal reikna þetta eptir meðaltölu á því, sem ætlast má til að komi út á því tímabili, sem áskriptin er miðuð við; þó skal 10 aura greiða að minnsta kosti fyrir sending á þeim númerum, sem út eru komin á einum ársfjórðungi.

Fyrir að panta blöðin og fyrir borgunarheimtur og reikningsskil, sem því eru sameinuð, greiðist 8 af hundraði af verði blaðsins fyrir áskrifendur á þeim stað, þar sem það er gefið út.

3. grein.

Lög þessi öðlast gildi 1. ágúst 1876, en aptur nemast úr gildi 8. og 9. gr. í tilskipun um póstmál á Íslandi, 26. febrúar 1872.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 15. dag oktbrm. 1875.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Nellemann.

c. For Paffer:

Nr. 18.

15.
Oktbr.

30 Dre for hvert Pund af Paffens Vægt. Brokdele af et Pund regnes for et helt Pund. Er Værdien angiven, betales endvidere den under litra b. anførte Assurance-præmie. Indeholder en Paffe gangbar Mønt, Pengerepræsentativer, Obligationer lydende paa Ihændebarer eller andre lignende Papirer, og forlanges dette Indhold eftertalt, da sker det paa samme Vilkaar som for Pengebreve. For Adressobreve erlægges ingen særskilt Betaling.

Medfølger et Bevis til Erhvervelse af Modtagerens Kvittering for anbefalede Breve Pengebreve eller Paffer, betales dette Bevis som et almindeligt Brev.

For de under litra a. Nr. 3 samt b. og c. nævnte Forsendelsers Bedkommende udstedes Tilstaaelse af Postvæsenet for en Betaling af 5 Dre. Dog behøver Afsenderen ikke at erlægge nogen Betaling for en saadan Tilstaaelse, hvis han medbringer en Postkvitteringsbog, hvori er indført Modtagerens Navn saavel som Forsendelsens Værdi og Vægt, saa at vedkommende Postfunktionær ickun har at skrive sit Navn. For Indleveringen af de under litra a. Nr. 1 og 2 nævnte Forsendelser kan Tilstaaelse ikke forlanges.

For at tillægge Laf til Forsøgling af en Forsendelse, for at forsyne en saadan med fornødent Mærke, for at konvolutere et Pengebrev, for at paa skrive en Adresse eller at levere eller udfærdige et Adressebrev erlægges 5 Dre for hver Vægt, dog saaledes at det samlede Beløb ikke maa overstige Portoen for den paagældende Forsendelse.

Naar Forsendelser, der ikke have været ude af Postvæsenets Værge, tilbage eller videre sendes fra det oprindelige Bestemmelsessted, betales for Pengeforsendelser en Tillægsporto af 2 Dre pr. 100 Kroner, og for Paffesager en Tillægsporto af 10 Dre pr. Pund, dog i intet Tilfælde mindre end 10 Dre. For andre Forsendelser betales derimod ingen saadan Tillægsporto.

Den i nærværende Paragraf fastsatte Betaling for Eftertælling saavel som for at tillægge Laf til en Forsøgling af en Forsendelse, for at forsyne en saadan med Mærke o. s. fr. tilfalder vedkommende Postfunktionærer.

§ 2.

Paa Tidender og Tidsskrifter kan der abonneres gennem Postvæsenet. Reglerne herfor fastsættes af Postb.-styrelsen.

Naar saadant Abonnement besørjes af Postvæsenet, forsendes med Posten hver 2 Nr. for en Porto af 1 Dre, beregnet efter Gjennemsnittet af det i en Abonnementstermin planmæssig udkommende Antal Nummere; dog betales mindst 10 Dre for Forsendelsen af de i et Fjerdingaar udkomne Nummere.

For Modtagelse af Abonnement og den dermed forbundne Oppebørsel og Afregning erlægges 8 pCt. af Abonnementsprisen paa Udgivelsesstedet.

§ 3.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste August 1876, hvorimod §§ 8 og 9 i Forordning om Postvæsenet paa Island af 26de Februar 1872 fra samme Tid ophæves.

Svovestfer alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 15de Oktober 1875.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Nellemann.

Nr. 19.
15.
oktbr.

L ö g

um

vegina á Íslandi.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Låenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi, og Vjer staðfest þau með samþykki Voru :

1. gr.

Öllum vegum skal skipt í fjallvegi og byggðavegi.

2. gr.

Þeir vegir eru fjallvegir, sem liggja milli landsfjórðunga eður sýslna. Landshöfðingi ákveður eptir tillögum hlutaðeigandi amtsráðs eða amtsráða hverjir vegir skuli vera fjallvegir.

3. gr.

Fje það, sem með þarf til vegabóta á fjallvegum, greiðist úr landssjóði. Í fjárlög-unum skal í hvert skipti ákveða upphæð þessa fjár fyrir næstu 2 ár, en landshöfðinginn gjörir þær ráðstafanir, er með þarf, til þess fjenu verði varið á sem haganlegastan hátt.

4. gr.

Byggðavegum skal skipt í sýsluvegi og hreppavegi; það eru sýsluvegir, sem liggja sýslna á milli. Sýsluvegi skal og leggja yfir hverja sýslu, þar sem mestar eru þjóðbrautir. Hver sýslunefnd fyrir sig stingur upp á, hverjir vegir skuli vera sýsluvegir þar í sýslu, og leggur síðan hlutaðeigandi amtsráð úrskurð á málið. Gjald það, sem eptir tilskilpun 15. marz 1861 greiðist til þjóðvega, skal hjer á eptir ganga einungis til vegabóta á sýsluvegum.

5. gr.

Hreppsnefndirnar stinga upp á, hverjir vegir skuli álitast hreppavegir í hverjum hreppi, og leggur síðan hlutaðeigandi sýslunefnd úrskurð á málið. Öll gjöld til hreppavega greiðast þannig, að fyrir hvern verkferan mann, 20—60 ára, greiðist hálf dagverk eptir verðlagsskrá; þó skal hverjum einstökum gjaldanda heimilt að vinna af sjer gjaldið, ef hann kys það heldur, og greiðir hver húsbondi gjaldið eða verkið af hendi fyrir heimilis-menn sína. — Hreppsnefndirnar ráða, hver í sínum hreppi, hvernig vegabótagjaldinu er varið. — Þó skulu þær gjöra hlutaðeigandi sýslunefnd grein fyrir því, hvað unnið hefir verið að vegabótum hvert ár, og hvernig vegabótagjaldinu hefur verið varið.

Nr. 19. Lög 15. oktbr. um vegina á Íslandi.

L o v

om

Veivæsenet i Island.

Nr. 19.
15.
Oktbr.

Vjer Christian hinn Niundi, af guds nåd Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi i Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Alle Veie inddeles i Fjeldveie og Bygdeveie.

§ 2.

De Veie, som forene to Landsfjerdinge eller Sysler, ere Fjeldveie. Landshøvdingen bestemmer efter vedkommende Amtsråds Indstilling, hvilke Veie skulle anses som Fjeldveie.

§ 3.

De til Anlæg og Istandsættelse af Fjeldveiene fornødne Udgifter afholdes af Landskassen. I hver Finantslov fastsættes Størrelsen af den Sum, der i de paafølgende 2 Aar skal anvendes i det nævnte Diemed, hvorefter Landshøvdingen træffer de fornødne Foranstaltninger til, at den bevilgede Sum anvendes paa den hensigtsmæssigste Maade.

§ 4.

Bygdeveiene inddeles i Sysjelveie og Repperveie. De Veie, som forene to Sysler, ere Sysjelveie. En Sysjelvei bør desuden anlægges gennem hvert Sysfel, hvor Færdsejen er størst. Ethvert Sysselforstanderskab har for sit Sysfels Vedkommende at foreslaa, hvilke Veie skulle anses som Sysjelveie, hvorefter vedkommende Amtsråd afgjør Sagen ved sin Resolution. Det Beløb, som ifølge Forordning af 15de Marts 1861 udredes til Afholdelse af Udgifterne ved Hovedveiene, vil for Fremtiden være at anvende udelukkende til Anlæg og Istandsættelse af Sysjelveie.

§ 5.

Repsforstanderskaberne gjøre Forslag om, hvilke Veie skulle anses som Repperveie i hver Rep, hvorefter vedkommende Sysselforstanderskab afgjør Sagen ved sin Resolution. Alle Udgifter til Repperveie udredes saaledes, at der for hver arbejdsfær Mandsperson i en Alder fra 20 til 60 Aar, svares et halvt Dagsarbejde, beregnet efter Kapitelstarten; dog staar det hver enkelt Yder frit for, hvis han foretrækker det, at præstere Arbeidet in natura, saaledes at hver Husbond udreder Beløbet eller præsterer Arbeidet for sine Husfolk. Repsforstanderskaberne afgjøre, hvert for sin Reps Vedkommende, hvorledes Veibidragene anvendes, dog at de gjøre Indberetning til vedkommende Sysselforstanderskab om, hvad Beiarbejde der er udført hvert Aar, samt hvorledes Veibidragene ere anvendte.

Nr. 19.

15.
oktbr.

6. gr.

Nú er sýsluvegur lagður yfir einhvern hrepp eptir 4. gr., svo að þar er minna að gjöra við hreppaveg en annars; skal þá hlutaðeigandi sýslunefnd hafa heimild til að taka annaðhvort ár allt að helmingi af vegabótagjaldi þess hrepps samkvæmt 5. gr. og leggja til vegabóta í öðrum hreppum, þar sem mikið er að gjöra að vegabótum, enda sje þar eigi sýsluvegur.

7. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. ágúst 1876, og eru þá afnumdar ákvarðanir í 1., 2., 3., 18. og 21 gr. í tilsk. 15. marz 1861, sem og hverjar aðrar ákvarðanir, er koma í bága við lög þessi.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefð á Amaliuborg, 15. dag oktrm. 1875.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Nellemann.

§ 6.

Nr. 19.

Naar en Sysselvei overensstemmende med § 4 er anlagt gennem en Rep, saa at Repperne der udfordre mindre Arbejde end andetseds, er vedkommende Sysselforstanderskab bemyndiget til hvert andet Aar at anvende indtil Halvdelen af de Veibidrag, som udredes af Reppen ifølge § 5, til Veiarbejde i andre Repper, hvis Veie udkræve større Udgifter, og hvor ingen Sysselvei fører igennem.

§ 7.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste August 1876, og fra samme Tid ophæves Bestemmelserne i Forordning af 15de Marts 1861 §§ 1, 2, 3, 18 og 21, saavel som alle andre Bestemmelser, som stride imod nærværende Lov.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg den 15de Oktober 1875.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Nellemann.

Nr. 20.
15.
oktbr.

L ö g

um

brunamál í Reykjavík.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallt á lög þessi, og Vjer staðfest þau með samþykki Voru.

1. grein.

Hver og einn er skyldur til að fara varlega með eld eða ljós, eða hvað annað, sem valdið getur eldsvoða, eða stuðlað til þess, að hann komi upp. Allir húsbændur og húsmæður skulu hafa eptirlit með, að börn þeirra, vinnuhjú eða annað heimilisfólk þeirra, eða aðrir, sem í þeirra þjónustu fást við einhver störf í húsinu, hegði sjer svo í þessu tilliti, að eigi verði að fundið. Það skal að endingu einnig vera skylda húseiganda, að hafa gætur á því, þegar leiguliðar þeirra eða þeir, sem búa í húsum þeirra, vanrækja það, sem að framan er fyrir mælt, og skulu þeir svo sem unnt er koma í veg fyrir eða hindra það.

2. grein.

Það skal með öllu bannað:

- að leggja eldfima hluti, svo sem hamp, hör, hey og hálm og því um líkt við eldstór eða upp við reykháfa, sem ganga upp úr eldstóm;
- að reykja tóbak eða bera kerti eða lampa, sem kveikt hefur verið á og eigi er byrgður í öruggu ljóskeri, glæður, eða annan eld, sem eigi er geymdur í lokuðum járnkassa, um fjós, fjár- eða hesthús, heyhlöður, lopt eða um aðra staði, þar sem mikið er fyrirbyggjandi af hálm, lokarspónum eða öðrum hlutum jafn eldfimum;
- að geyma í húsum ösku og annað, sem fellur frá eldstóm, annaðhvort óblandað eða blandað sorpi, og öðru því um líku, nema það sje í kerum úr málm, steini eða leiri, eða að snara því út, fyrr en hellt hefir verið á það vatni eður með öðru móti komið hjá allri hættu fyrir því, að í því kvikni;
- að hleypra úr skotvopnum nálægt húsum, heystökkum, móhlöðum eða öðru jafn eldfimu;
- að kveykja skotelda og tendra blys eða bikhringa, án leyfis lögreglustjórinnar;
- að kveykja í sorphaugum af eldfimum úrgangi eða öðrum eldfimum hlutum, án leyfis lögreglustjórinnar.

3. grein.

Að nota eldstór, sem fluttar verða úr einum stað í annan og hafðar eru um stundarsakir, á götu og opinberu svæði eður vegi, er að eins leyft með því móti, að þeim

Nr. 20. Lög 15. oktbr. um brunamál í Reykjavík.

L o v

om

Brandvæsenet i Reykjavik.

Nr. 20.
15.
Oktbr.

**Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark,
de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Ranenborg og Oldenborg,**

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Enhver er pligtig med tilbørlig Forsigtighed at omgaas med Ild og Eys og med alt hvad der kan fremkalde eller befordre Ildbrand. Alle Husfædre og Husmødre bør have Indseende med, at deres Born, Tyende eller andre Personer, der høre til deres Husstand, eller som i deres Tjeneste have Forretninger i Huset, i saa Henseende udvise forvarligt Forhold. Det skal endelig ogsaa paaligge Huseierne at være opmærksomme paa og saavidt muligt at afværge eller forhindre Tilfældesættelse af foranførte Bestemmelser fra deres Leieres eller Husbeboeres Side.

§ 2.

Det forbydes udtrykkelig
at henlægge leifængende Ting, saasom Hamp, Hør, Hø og Halm og deslige tæt ved Ildsteder eller opad Røglebninger fra saadanne;
at ryge Tobak eller bære tændt Eys eller Lampe, der ikke er indesluttet i forvarlig Lygte, eller bære Gløder eller anden Ild, der ikke er forvaret i lukket Ildkæse, i Kofstalde, Staaere eller Hestestalde, Høhuse, paa Loftet eller andre Steder, hvor der findes Hø, Halm, Høvlspaaner eller andre leifængende Gjenstande i større Mængde;
at opbevare i Bygninger Affe og andet Affald fra Ildsteder enten ublandet eller blandet med Feieskarn og deslige, undtagen i Kar af Metal, Sten eller Ler, eller at udfaste saadant, før enhver Fare for Antændelse er fjernet ved Paagydelse af Vand eller paa anden Maade;
at affyre Skydevaaben i Nærheden af Bygninger eller Høstakke, Tørvestakke og andre lignende let antændelige Gjenstande;
at afbrænde Byrværkerisager saavel som antænde Fakler eller Begfrandse uden Politiets Tilladelse;
at antænde Dyrger af forbrændeligt Affald eller andre forbrændelige Gjenstande uden Politiets Tilladelse.

§ 3.

Anvendelsen af flyttelige og midlertidige Ildsteder paa Gade og offentlig Plads eller Vei er kun tilladt under Sagttagelse af de Forsigtighedsregler, som ville være at foreskrive i

Nr. 20. Lov af 15de Oktbr. om Brandvæsenet i Reykjavik.

Nr. 20. varúðar reglum sje fylgt, sem settar verða með reglugjörð þeirri, sem bæjarstjórnin semur, smbr. 16. gr. Hið sama er um lýsis- og tölgarbræðslu og tjöru- og bikgjörð, þegar það er gjört undir beru lopti. Í húsum inni má eigi hafa slíkt um hönd á náttarþeli, heldur eingöngu á daginn, og verður þá að viðhafa tilbærilega varúð.

15.
oktbr.

4. grein.

Að því leyti er snertir reykháfa, ofna og arin, sem eptirleiðis verða upp settir, skulu þær reglur gilda, sem hjer segir:

Reykháfar skulu hlaðnir upp rammbyggilega, úr tigulsteini eða grjóti og kalki, og vera hvervetna að minnsta kosti á þykkt við hálfan tigulstein. Þar sem reykháfurinn gengur gegnum bitana og borð, sem lögð eru undir bita, skal að minnsta kosti vera 8½ þumlungur milli þeirrar hliðar hans, sem inn veit, og alls viðarins, og má heldur eigi þilja reykháfinn eða klæða hann borðum, eða láta utan um hann veggfóður, sem límt er utan á lista. Reykháfurinn skal hlaðinn annaðhvort frá grundvelli, eða liggja á hvolfi milli tveggja steinveggja, og má með engu móti liggja á bitunum.

Ofna og arin má eigi setja nær timbrinu en að 8 þumlungar sjeu á milli; skulu þeir standa á undirstöðu, sem hlaðinn sje eingöngu úr kalkbundnum steini, eða járn; sje neðst í ofninum grind og því ösku-draghvolf í undirstöðunni, og sje ofninn settur á járn-undirstöðu, sem er hol innan, skal rjett undir öskudraghvolfið, og að minnsta kosti 2 þuml. frá, setja járnþynnu á gólfið, sem fellur að öllu leyti að undirstöðunni innanverðri. Af gólfinu fyrir framan eldstóna skal að minnsta kosti 12 þumlunga rúm vera þakið einhverju efni, sem eigi sje eldfimt, og að minnsta kosti 6 þumlunga rúm til hliðanna og fyrir aptan eldstóna. Pípur úr ofnum og káminum skulu ganga inn í steinhlaðna reykháfa, og má eigi vera skemmra milli ofnpípaanna og loptsins eða viðarins, en 8 þumlungar. Lokaðar eldstór, sem elda má í (komfúr), má setja á bita, þegar lagt er undir tvöfalt lag af tigulsteinum, sem lagðir eru á flathliðina þannig, að samfestingarnar á neðri steinunum sjeu þaktar af efri steinunum, og járnungjörð sett í kring, eða annað, sem sje jafnöruggt. Að öðru leyti gildir hið sama um þær, sem um ofna og arin.

Brunamálanefndin getur veitt tilslökun í því, sem fyrir er mælt í þessari grein, þegar hún kemst að raun um, að gjörð sje einhver önnur ráðstöfun, sem hamlar eldsvoða.

5. grein.

Sjerhver húseigandi hefir ábyrgð á því, að öllum eldstóm í húsum þeirra, og reykháfum, sem úr þeim ganga, sje haldið í tilhlydilegu standi. Leiguliði tekur þátt í þessari ábyrgð ásamt eigandanum, þegar hann eigi í tækan tíma hefir skýrt eigandanum frá einhverjum annmarka, sem honum er kunnugt um, eða brunamálanefndinni, ef nauðsyn krefur.

Hvað opt hreinsa skuli reykháfa, skal ákveðið af bæjarstjórninni, eptir að hún hefir borið sig saman um það við brunamálanefndina. Sóturum (reykháfa-hreinsöndum) þeim, sem bæjarstjórnin ræður til þess, ber að sjá um hreinsunina fyrir það kaup, sem bæjarstjórnin ákveður með gjaldaskrá, og má, ef þörf gjörist, taka það lögtaki. Brunamála nefndin ákveður hinar nákvæmari reglur um störf sótar.

Sótari hefir ábyrgð á því, hvernig hreinsað sje, en það skal vera ábyrgðarhluti eigandans, ef hann tálmar fyrir hreinsuninni. eða með ósönnum skýrslum veldur því, að reykháfar eigi verði hreinsaðir á þeim tímum, sem ákveðið er.

Nr. 20. Lög 15. oktbr. um brunamál í Reykjavík.

den af Byraadet affattede Vedtægt, jfr. § 16. Det samme gjælder om Brænding af Tran, Nr. 20. Smeltning af Talg, samt Røgning af Tjære og Beg, naar saadant foretages under aaben Himmel. I Bygninger maa saadant ikke foretages om Natten, men alene om Dagen og da under Tagtagelse af fornøden Forsigtighed. 15. Oktbr.

§ 4.

Med Hensyn til Skorstene, Kaffelovne og Kaminer, som herefter op sættes, gjælde følgende Regler:

Skorstene skulle forvarligen opføres af Mur eller Kampesten i Kalk og være overalt af $\frac{1}{2}$ Murstens Tykkelse. Hvor Skorstensrøret passerer gennem Bjælkelaget og Forfalingen, skal dets indvendige Side holdes mindst $8\frac{1}{2}$ Tommer fjernet fra alt Sommerværk, ligesom et saadant Rør ikke maa paneles, forskales eller gives Betræk paa Blindliste. Røret maa være opført enten fra Grunden af eller hvile paa en Hvelving mellem to Grundmure og i intet Tilfælde kunne komme til at hvile paa Bjælkerne.

Kaffelovne og Kaminer maa ikke anbringes nærmere end 8 Tommer til Træværk; de skulle staa paa en Fod af fuld Mur eller paa en Jernfod; er der i Kaffelovens Grundflade en Nist, altsaa i Foden en Afstøffelse, og Kaffelovnen er anbragt paa en hul Jernfod, skal der umiddelbart under Afstøffelsen og mindst 2 Tommer fra Gulvet anbringes en Jernplade, der nøiagtig udfylder Foden. Gulvet skal foran Indfyrringen i en Afstand af mindst 12 Tommer og til Siden eller bagtil i en Afstand af mindst 6 Tommer fra Indfyrringen være belagt med uantændeligt Materiale. Rørene fra Kaffelovne og Kaminer skulle føres ind i murede Rør og maa ikke komme Loftet eller Træværket nærmere end 8 Tommer. Luffede Stedder til Røgeindretninger (Komfurer) kunne anlægges paa Bjælker, naar der gives dem et Underlag af et dobbelt Lag Mursten lagte i Forbundt paa Fladen og indfattet i Jernramme eller af en anden lignende betryggende Bessaffenhed. Forrigt gjelde med Hensyn til dem de samme Regler som for Kaffelovne og Kaminer.

Brandkommissionen kan indrømme Modifikationer i denne Paragrafs Bestemmelse, naar den finder, at der er truffen anden Foranstaltning, der udelukker Brandfare.

§ 5.

Enhver Eier er ansvarlig for, at alle Skorstene og de til samme hørende Røgløsnings i de ham tilhørende Bygninger behørig vedligeholdes. I Forening med Eieren paa hviler dette Ansvar tillige Veieren, naar denne ikke betimelig har anmeldt en ham bekendt Mangel for Eieren, eller i fornødent Fald for Brandkommissionen.

Hvor ofte Skorstene skulle renses, fastsættes af Byraadet efter Forhandling med Brandkommissionen. Rensningens Udførelse tilkommer de af Byraadet antagne Skorstensfeiere imod den af Byraadet herfor fastsatte tagtmæssige Betaling, der i fornødent Fald kan inddrives ved Udpantning. Brandkommissionen fastsætter de nærmere Forfrister for Skorstensfeierens Virksomhed.

Ansvaret for Rensningens Udførelse paa hviler Skorstensfeieren, hvorimod der paa hviler Eieren Ansvar, saafremt han lægger Hindring i Veien for Rensningens Udførelse, eller ved Afgivelse af urigtige Forklaringer giver Anledning til at Reiningen af Skorstene ikke foretages til de fastsatte Tider.

Nr. 20. Lov af 15de Oktbr. om Brandvæsenet i Kjøbenhavn.

Nr. 20. Að hreinsa reykháfa með því að brenna innan úr þeim, er eigi leyft, nema
15. brunamálanefndin leggi á samþykki sitt, og skal þá gæta þeirra varúðar reglna, sem henni
oktbr. finnst ástæða til að skipa fyrir um.

Að hreinsaðar sjeu ofnpípur og reykháfar, sem liggja úr eldstóm, hefir sá ábyrgðina á, sem býr í þeim húsum, er reykháfurinn heyrir til.

6. grein.

Eldivið, steinkol, mó og annað eldsneyti má eigi leggja upp fyrir utan hús, þegar brunamálanefndin álitur, að hætt sje við, að af því geti hlotizt eldsvoði. Mikið af við og borðum má að eins hafa fyrir utan hús, á þeim stöðum, þar sem brunamálanefndinni þykir henta, og að öðru leyti skal þeirra skilyrða gætt, sem sett verða í reglugjörð bæjarstjórnarinnar.

7. grein.

Sjerhver sá, sem í húsi hefir forða af púðri, skal vera skyldur til að geyma það í lokuðu íláti úr pjátri eða eiri, og geyma það upp undir þaki fyrir ofan efstu bitana. Skoteldar skulu varðveittir á sama hátt.

Samt skal það vera leyft, að hafa allt að 4 pd. af púðri í búð, eða því herbergi, þar sem notað er púður við einhverja iðn, en þar skal það sömuleiðis varðveitt í lokuðum kerum úr pjátri eða eiri. Þeir sem verzla með púður, skulu tvisvar sinnum á ári skýra slökkviliðsstjóranum frá þeirri verzlun, og skal hann halda sjerstaka bók um það, og tvisvar sinnum á ári grennslast eptir, hvort púðrið sje geymt á þann hátt, sem að framan er fyrir mælt, og senda lögreglustjóra ritaða skýrslu um það. Sjerhver sá, sem flytur sjóleiðis púður til bæjarins, skal, áður en því er skipað upp, senda brunamálanefndinni ritaða tilkynningu um það, og skal nefndin sjá um að fylgt sje þeim varúðar reglum, sem þörf er á, þá er púðrinu er skipað upp.

Verði skotbaðmull, nitroglyserin, dýnamít og þess konar sprengi-efni, flutt til bæjarins, má eigi skipa því upp nema með leyfi brunamálanefndarinnar, og skal hún í hverju einstöku tilfelli ákveða, hvernig því skuli skipað upp og hvernig það skuli geymt.

8. grein.

Birgðir af steinolíu (petroleum), terpentínu og kamfinu og þess konar lýsingarvökvum, hvort heldur það er um stundarsakir eða að staðaldri, má að eins hafa á þeim stöðum, þar sem brunamálanefndin álitur að eigi geti hlotizt af þeim sjerstök hættu fyrir eldsvoða.

Þetta gildir samt ekki um minni birgðir en 20 tunnur (3,500 potta), þegar þær eru geymdar í jörð undir húsum, sem enginn býr í, og skulu þar að auki verzlunarmenn og verksmiðir hafa leyfi til að geyma allt að því 800 potta af fyrnefndum efnum í trè-ílátum eða flöskum í sölubúðum og smiðjum, sem eigi liggi ofanjarðar og sje undir húsum, en allt að því 200 potta af hinum sömu efnum í sölu- og smiðahúsum, sem sjeu ofanjarðar.

Um allar birgðir skal gæta þeirra varúðar reglna, sem sagt er fyrir um í reglugjörð þeirri, sem getið er að framan, og þar að auki getur brunamálanefndin, þegar sjerstaklega til hagar, skipað fyrir um enn ítarlegri varúðar reglur.

At udbrænde Skorstene er ikke tilladt uden Samtykke af Brandkommissionen og Nr. 20. under Tagtagelse af de Forsigtighedsregler, den finder Anledning til at foreskrive. 15.

Før Renholdelse af Raskelovnsrør og andre til Skorstene førende Røglebninger er den ansvarlig, der beboer den Leilighed, hvortil Røglebningen hører. Oktbr.

§ 6.

Brænde, Stenful, Løv og andet Brændsel maa ikke oplægges udenfor Hus, naar Brandkommissionen finder, at saadant er forbundet med Brandfare. Større Dplag af Tømmer og Brædder udenfor Hus maa kun have paa saadanne Steder, som Brandkommissionen anser for passende og iøvrigt under de Betingelser, som fastsættes i Byraadets Vedtægt.

§ 7.

Enhver, der i et Hus har Dplag af Krudt, skal være pligtig at gjemme det i et laaset Blik- eller Kobberrum og have det bevaret under Taget over Hanebjelkerne. Fyrværkerisager skulle opbevares paa samme Maade.

Dog skal det være tilladt at have en Beholdning af indtil 4 Pd. Krudt i Boutiken eller det Lokale, hvor der arbeides med Krudt, men det skal dersteds ligeledes holdes opbevaret i laasede Blik- eller Kobberkar. De, som handle med Krudt, skulle 2 Gange om Aaret anmelde saadan Handel for Brandinspektøren, som derover har at holde en særskilt Bog, og 2 Gange aarlig har at undersøge om Krudtbeholdningen forvares paa den ovenfor foreskrevne Maade, samt derover at afgive skriftlig Indberetning til Politimesteren. Enhver, som søværts indfører Krudt til Byen, skal, forinden Krudtet opløses, give skriftlig Anmeldelse herom til Brandkommissionen, der paaser, at Krudtets Oplosning foregaar under Tagtagelse af de fornødne Forsigtighedsregler.

Naar Skydebumuld, Nitroglycerin, Dynamit og lignende Sprængstoffer indføres til Byen, maa Oplosningen ikke foregaa uden Brandkommissionens Tilladelse, der i hvert enkelt Tilfælde bestemmer, hvorledes samme skal opløses og opbevares.

§ 8.

Dplag, saavel midlertidige som vedvarende, af Stenolie (Petroleum), Terpentin og Kampfin og lignende Belysningsvædsker maa ifkun have paa saadanne Steder, hvor de efter Brandkommissionens Skjøn ikke antages at medføre særlig Brandfare.

Dette gjælder dog ikke Dplag under 20 Tdr. (3,500 Potter), naar de ere anbragte under Jordens Overflade og under ubeboede Bygninger, og skulle derhos de Handelende og Fabrikanter være berettigede til at opbevare indtil 800 Potter af de nævnte Stoffer paa Træ eller Glas i Udsalgs- eller Værksteder, der ere anbragte i beboede Bygninger, men under Jordens Overflade, og indtil 200 Potter af de samme Stoffer i Udsalgs- og Værksteder, der ere anbragte over Jordens Overflade.

Med Hensyn til samtlige Dplag blive de i den ovennævnte Vedtægt foreskrevne almindelige Forsigtighedsregler at iagttage, og derhos kan Brandkommissionen i særlige Tilfælde paahbyde yderligere Forsigtighedsregler.

Nr. 20.

15.
oktbr.

9. grein.

Sjerhver sá, sem flytur efni þau, sem getið er um í 7. og 8. gr. til Reykjavíkur, skal láta meðfylgja ritaða tilkynning um, hverjum þau sjeu ætluð. og skal tilkynning þessi send brunamálanefndinni, áður en það verður leyft að skipa þeim upp.

10. grein.

Stærri birgðir af áfengum drykkjum, tjöru og brenndu en óbleyttu kalki, eru háðar tilsjón brunamálanefndarinnar, og eru þeir, sem hafa birgðir af tjeðum hlutum, skyldir til að hlýða þeim reglum, sem brunamálanefndin finnur ástæðu til að setja, með tilliti til þess staðar, þar sem þær eru geymdar, stærðar þeirra og þeirra varúðar reglna, sem gæta ber.

11. grein.

Til þess að byggja verksmiðjur, sem mjög hætt er við að eldsvoði geti komið upp í, á lóð kaupstaðarins, og hafa í þeim iðnað, útheimtist leyfi landshöfðingja, og skal það vera bundið því skilyrði, að þeim varúðar reglum sje fylgt, bæði með tilliti til byggingar verkstaðarins og notkunar hans, sem brunamálanefndin álitur nauðsynlegar til þess að koma í veg fyrir hættu fyrir eldsvoða. Hinar sömu reglur gilda, þegar verksmiðjur þessar eru fluttar og byggðar upp aptur, svo og þegar byggt er við þær, og viðbót þessi að álitu brunamálanefndarinnar er þess eðlis, að hún í meira lagi gjöri verksmiðjuna brunahættari en áður.

Hvenær sem brunamálanefndinni þykir þess við þurfa, má láta menn, sem vit hafa á, rannsaka tjeðar smiðjur.

Brunamálanefndin gjörir út um það, hvort verksmiðja eða einhver atvinnuvegur komi undir þessa grein.

12. grein.

Smiðjur trjesmiða, stólasmiða, laggara og handiðnamanna, sem fást við trjesmiði, skulu vera aðgreindar frá íveruhíbýlum, sem eru áföst við þær, með veggjum, sem eru steinhlaðnir eða reyrlagðir og dregnir kalkhimnu, og þegar íveruhíbýli eru upp yfir eða undir þesskonar smiðjum, skulu loptin í smíðahúsinu eða í herbergjunum, sem undir eru, vera gipsuð.

Úr þess konar smíðahúsum skulu spænis af því, sem smíðað er daglega, fluttir burt á hverjum degi og látnir á óhultan og afvikinn stað, þar sem eigi er farið með eld eða ljós.

Hinar nánari reglur til að koma í veg fyrir hættu af bruna í tjeðum smiðjum, einkum með tilliti til þess, að koma þar fyrir eldstó, og notkun smiðjanna, svo og um geymslu á trjáviði þeim, sem til þeirra heyrir, skulu ákveðnar í fyrnefndri reglugjörð. Um fyrirkomulag á smiðjum skulu hinar nákvæmari reglur ákveðnar í reglugjörð þeirri. sem bæjarstjórnin semur.

13. grein.

Verksmiðjur, þar sem eldur er hafður, t. a. m. brauðgjörðarhús og ölgjörðarhús o. s. frv., og allar þess konar minni háttar smiðjur, sem, ef stærri væru, yrðu taldar með þeim smíðahúsum, sem eru mjög brunahætt, t. a. m. tölgarbræðsluhús og kertasteypuhús, og önnur þvílík hús, eru háð tilsjón brunamála nefndarinnar, og skal það vera skylt með tilliti til þeirra, að fylgja bæði hinum almennu varúðar reglum, sem ákveðnar verða í

Nr. 20. Lög 15. oktbr. um brunamál í Reykjavík.

§ 9.

Nr. 20.

Enhver, som indfører de i §§ 7 og 8 nævnte Stoffer til Reykjavik, skal lade medfølge en skriftlig Anmeldelse om, for hvem de ere bestemte, hvilken Anmeldelse bliver at aflevere til Brandkommissionen, forinden det er tilladt at losse Stofferne.

15.
Oktbr.

§ 10.

Større Dplag af Spirituosa, Tjære og brændt, men ulæftet Kalk ere undergivne Brandkommissionens Tilsyn, og ere Dplagshavere af de nævnte Gjenstande med Hensyn til Dplagsstedet, Dplagets Størrelse og Forsigtighedsreglers Iagttagelse pligtige at efterkomme de Forskrifter, som Brandkommissionen maatte finde Anledning til at give.

§ 11.

Til Anlæggelsen og Driften af Fabrikker af særlig brandfarlig Vægfærdighed paa Kjøbstadens Grund udfordres Landskøbingens Tilladelse, der vil være at betinge af, at de Forsigtighedsregler baade med Hensyn til Bygningens Opførelse og Fabrikens Drift, som Brandkommissionen anser fornødne for at forebygge Brandfare, iagttages. Samme Regler gjælde for deslige Fabrikkers Flytning og Ombygning samt for saadanne Tilbygninger til dem, som efter Brandkommissionens Skøn ere af den Vægfærdighed, at der maa tillægges dem en væsentlig Betydning med Hensyn til Etablisementets Brandfarlighed.

Saa ofte Brandkommissionen anser saadant fornødent, kunne de nævnte Værksteder underkastes Syn af Sagkyndige.

Om en Fabrik eller Næringsvei bliver at henføre under nærværende Paragraf, afgøres af Brandkommissionen.

§ 12.

Værksteder for Snekere, Stølemagere, Bødkere og andre Haandværkere, der arbejde i Træ, skulle være adskilte fra tilstødende Beboelsesleiligheder ved Vægge, der ere af Mur, eller rørede og pudsede, og naar der findes Beboelsesleiligheder over eller under saadanne Værksteder, skulle Loftene henholdsvis i Værkstedet eller i det underliggende Lokale være gipsede.

Fra deslige Værksteder skulle Spaanerne, som falde ved det daglige Arbejde, hver Dag bortbringes til et sikkert og affides Sted, hvor ingen Ild eller Lys kommer.

De nærmere Regler for at forebygge Brandfare i de her omhandlede Værksteder, navnlig med Hensyn til Indretningen af Ildsted i samme og til Benyttelsen af Værkstederne samt af de dertil hørende Dplag af Træmateriale, fastsættes i den ovennævnte Vedtægt. Om Indretningen af Smedeværksteder fastsættes de nærmere Regler i den af Byrådet afattede Vedtægt.

§ 13.

Fabrikker, hvori anvendes Ild, t. Ex. Bagerier, Bryggerier o. s. v., og alle saadanne mindre Fabrikker, der, hvis de vare store, vilde henhøre til de særdeles brandfarlige, t. Ex. Talsmelterier, Kystøberier og lign., ere undergivne Brandkommissionens Tilsyn og pligtige til at iagttage saavel de almindelige Forsigtighedsregler, der fastsættes i den nævnte Vedtægt,

Nr. 20. Lov af 15de Oktbr. om Brandvæsenet i Reykjavik.

Nr. 20. nefndri reglugjörð, og hinum sjerstaklegu reglum, sem brunamálanefndin álitur nauðsynlegar, til þess að koma í veg fyrir brunahættu. Í nýjum bakaraofnum skulu ávallt vera tvöföld hvolf.

14. grein.

Kirkjur, leikhús, gripasýningarhús, skemmtistaðir og önnur hús, þar sem margmenni kemur saman í stór húsakynni, eru háð sjerstaklegri tilsjón brunamálanefndarinnar. Brunamálanefndin getur sjerilagi krafist þess, að nógu margir útgangar sjeu á þess konar húsum, og að þeim fylgi slökkvitól þau, sem þörf er á við bruna, svo og, að þar eptir kringumstæðunum sje haldinn brunavörður, þegar húsin eru notuð, allt á kostnað eigandans.

15. grein.

Allir húseigendur, sem hafa hús sín í ábyrgð kaupstaðarins fyrir eldsvoða, eru skyldir til, auk þeirra slökkvitóla, sem til fengin eru og sem haldið er við á kostnað kaupstaðarins, að útvega á eigin kostnað slökkvitól þau, sem hjer skal getið, og ávallt halda þeim í tilhlýðilegu standi:

Eigendur húsa eða margbygginga, sem fengin er ábyrgð fyrir, er nemur 10,000 kr. og þar fram yfir 1 brunastiga, 1 brunakrókstjaka. 5 brunaskjólur.

—	8,000	—	allt að 10,000 kr.	5	—
—	6,000	—	8,000 —	4	—
—	4,000	—	6,000 —	3	—
—	2,000	—	4,000 —	2	—
minni en	2,000	—		1	—

Áhöld þessi skulu ávallt fylgja eigninni, og má eigi taka þau fjárnámi út af fyrir sig, hvorki fyrir skatta né aðra skuld.

Hinar nánari reglur um, að útvega slökkvitól þessi og halda þeim við, verða ákveðnar í nefndri reglugjörð.

16. grein.

Reglugjörð sú, sem getið er í lögum þessum, og sem þar að auki skal taka upp í nákvæmari ákvarðanir um það, hverjir sitja eigi í brunamálanefndinni, og um verkahring hennar, skal samin af bæjarstjórninni, og send landshöfðingja til samþykktar. Virðist honum ísjárvert, að samþykkja reglugjörðina eða einstök atriði í henni, skal hann, áður en hann leggur úrskurð á málið, semja um málið við bæjarstjórnina, og reyna til að koma sjer saman við hana um breytingar þær, er hann álitur nauðsynlegar. Engin sú ákvörðun er hefir kostnaðar auka fyrir bæjarsjóðinn í för með sjer, verður tekin upp í reglugjörðina, sje bæjarstjórnin henni mótfallin. Þykist bæjarstjórnin hafa ástæðu til, að kæra yfir úrskurði landshöfðingja, getur hún borið málið upp fyrir ráðgjafanum fyrir Ísland.

17. grein.

Reglugjörðin skal prentuð á kostnað kaupstaðarins og birt almenningi samkvæmt reglum þeim, sem landshöfðingi setur í því tilliti.

Breytingar á reglugjörðinni og viðaukar við hana skulu gjörðir og birtir á sama hátt og hin upphaflega reglugjörð.

Nr. 20. Lög 15. októbr. um brunamál í Reykjavík.

som de særlige Regler, som Brandkommissionen anser fornødne for at forebygge Brandfare. Nr. 20.
Nye Bagerovne skulle altid forsynes med dobbelte Hvælvinger.

15.
Oktbr.

§ 14.

Kirker, Theatre, Udstillingsbygninger, Forlystelseslokaler og andre Bygninger, hvor der i store Rum samles en betydelig Menneffemasse, ere undergivne Brandkommissionens særlige Tilsyn. Brandkommissionen kan navnlig fordrø, at saadanne Lokaler ere forsynede med et tilstrækkeligt Antal Udgange og med de for Ildbrandstilsælde fornødne Slukningsredskaber, saavel som at der efter Omstændighederne holdes Brandvagt, naar Lokalet afbenyttes, alt paa Ciærens Bekostning.

§ 15.

Foruden de Brandredskaber, der anskaffes og vedligeholdes for Kommunens Regning, ere samtlige Grundeiere, hvis Bygninger ere optagne under Kommunens Brandforsikring, pligtige til for egen Regning at anskaffe og stedse vedligeholde i forsvarlig Stand efternævnte Brandredskaber:

Ciere af Huse eller Bygningskomplekser med en samlet Forsikringssum

af 10,000 Kroner og derover 1 Brandstige, 1 Brandhage, 5 Brandspande,

- 8,000 — men under 10,000 Kroner 5 do.

- 6,000 — — — 8,000 — 4 do.

- 4,000 — — — 6,000 — 3 do.

- 2,000 — — — 4,000 — 2 do.

- under 2,000 Kroner 1 do.

Disse Redskaber skulle altid forblive ved Eiendommen, og der maa i dem ikke gives særligt Udlæg hverken for Skatter eller for anden Gjæld.

De nærmere Regler med Hensyn til disse Brandredskabers Anskaffelse og Vedligeholdelse fastsættes i den nævnte Vedtægt.

§ 16.

Den i nærværende Lov omhandlede Vedtægt, i hvilken der tillige bør optages nærmere Bestemmelser om Brandkommissionens Sammensætning og Virksomhed, affattes af Byraadet og indsendes til Landskhøvdingens Approbation. Finder denne Betænkelighed ved at approbere Vedtægten eller Dele af denne, bør han, inden han afgjør Sagen, ved Forhandling søge at opnaa Overensstemmelse med Byraadet om de Endringer, som han anser fornødne. Ingen Bestemmelse, hvorved forøget Udgift vil blive paaført Kommunens Kasse, kan optages i Vedtægten, naar Byraadet erklærer sig derimod. Finder Byraadet Joie til at besvare sig over Landskhøvdingens Afgjørelse, kan det forelægge Sagen for Ministeriet for Island.

§ 17.

Vedtægten trykkes paa Kjøbstadens Bekostning og bringes til almindelig Kundskab overensstemmende med de Forfrister, som i saa Henseende meddeles af Landskhøvdingen.

Forandringer i Vedtægten og Tillæg til samme tilveiebringes og offentliggjøres paa samme Maade som den oprindelige Vedtægt.

Nr. 20. Lov af 15de Oktbr. om Brandvæsenet i Reykjavik.

Nr. 20.

15.
oktbr.

18. grein.

Það er skylda hvers og eins, sem verður var við, að eldsvoði sje að koma upp, að hefja upp viðvörunarkall. Eigandi húss þess, sem eldur kemur upp í, og sje hann eigi við staddur, hlutaðeigandi leiguliðar eða heimilismenn, skulu, hið fyrsta unnt er, annast um, að slökkviliðs-stjóranum og lögreglustjóranum verði sagt til um brunann.

19. grein.

Hver og einn skal, þá er bruni kemur upp í húsi hans eðs híbýlum, auk þess þegar í stað að gjöra þá, sem þar búa, vara við, reyna til með öllu móti, sem í hans valdi stendur, að slökkva eldinn þegar í stað, en samt má eigi af þessari sök láta það hjá líða, að segja til um brunann, eins og fyrir er mælt í næstu grein á undan.

20. grein.

Sjerhver er skyldur til, þegar eldsvoða ber að höndum, að leyfa slökkviliðinu að komast að húsi sínu og lóð sinni með sprautur og önnur áhöld, og láta sjer það lynda, að það verði gjört með því, að brjóta niður og ryðja því burt, sem til fyrirstöðu er.

Eigi heldur getur neinn bannað það, að bygging sem hann á, verði rifin, ef brunamálanefndin eða, þegar brýn nauðsyn ber til, sá, sem stendur fyrir því að slökkva brunann, álitur það nauðsynlegt, til þess að stöðva útbreiðslu eldsins.

21. grein.

Það tjón, sem hlýtt af ráðstöfunum þeim, sem getið er í greininni á undan, verður skoðað sem brunatjón, og svo framarlega sem hlutir, er brunabóta-ábyrgð eigi er fengin fyrir, verða fyrir því, skal brunastjórnin greiða skaðabætur fyrir.

Sá, sem vill krefjast skaðabóta hjá brunastjórninni fyrir slíkt tjón, skal, svo fljótt auðið er, og í síðasta lagi innan 8 daga frá því, að bruninn varð, bera upp kröfur sínar fyrir bæjarfógeta, sem þar á eftir sjer um, að upphæð skaðabótanna verði ákveðin, að svo miklu leyti sem unnt er í sambandi við virðingargjörðir þær, sem fram fara, til þess að meta brunatjónið á eignum þeim, sem ábyrgð fyrir eldsvoða er fengin fyrir, og að öðrum kosti með því, að láta tvo menn, sem sjerstaklega þar til verða kvaddir, meta skaðann.

Þeir menn, sem til þessa eru kvaddir, fá í fæðispeninga 4 kr. hvor; standi gjörðin lengur yfir en 8 klukkustundir, fá þeir fæðispeninga fyrir 2 daga; skulu þeir greiddir af brunastjórninni.

22. grein.

Það er skylda hvers og eins, þegar eldsvoði verður, að láta þá aðstoð í tje, til þess að slökkva eldinn, sem hann getur, ef slökkviliðs-stjórnin krefst þess, hvort heldur með því, að hann sjálfur leggur verk til, eður hann lætur af hendi við slökkviliðs-stjórnina vatnsforða, slökkvitól, hesta, vagna eða aðra hluti. Fyrir þær skemmdir, sem áhöld þau og hlutir, sem notaðir hafa verið, kynnu að verða fyrir við það, getur hlutaðeigandi heimtað skaðabætur af slökkviliðs-stjórninni.

23. grein.

Enginn má við eldsvoða undir nokkru yfirskyni ryðjast inn fyrir verði þá, sem
Nr. 20. Lög 15. oktbr. um brunamál í Reykjavík.

§ 18.

Nr. 20.
15.
Oktbr.

Det er Pligt for Enhver, som opdager en udbrydende Ildbrand, derom at gjøre Ansfrag; Gieren af Stedet, hvori Ild opkommer, og naar denne ikke er tilstede, vedkommende Leiere eller Beboere, skulde snarest muligt sørge for, at Brandinspektøren og Politimesteren underrettes om Ilden.

§ 19.

Enhver, i hvis Hus eller Bolig Ildbrand opkommer, bør, foruden derom strax at underrette Stedets Beboere, ved alle til hans Raadighed staaende Midler stræbe strax at dæmpe Ilden, uden at det dog af denne Grund maa forsummes at gjøre de i forrige Paragraf foreffrevne Anmeldelser.

§ 20.

Enhver er i Ildbrandstilfælde pligtig at tilstede Brandvæsenet, dets Sprøiter og andre Redskaber Afgang til sit Hus og sin Grund, og taale, at saadan Afgang aabnes ved Gjennembrydning og Vortskaffelse af Hindringer.

Et heller kan Noen modsætte sig, at en ham tilhørende Bygning nedrives, naar saadant af Brandkommissionen eller i paatrængende Tilfælde af den Høistkommanderende ved Branden findes nødvendigt for at standse Ildens Udbredelse.

§ 21.

Den Skade, som bevirkes ved de i foregaaende Paragraf ommeldte Foranstaltninger, betragtes som Brandskade, og bliver, for saa vidt den rammer Gjenstande, der ikke ere brandforsikrede, at erstatte af Brandvæsenet.

Den, som vil paaftaa Erstatning af Brandvæsenet for saadan Skade, har snarest muligt og senest 8 Dage efter Branden at fremsætte sin Paastand for Byfogden, som derefter foranstalter Erstatningens Størrelse fastsat saavidt muligt i Forbindelse med de til Bestemmelse af Brandskade paa de forsikrede Eiendomme stedfindende Taxationer og ellers ved tvende særlig dertil udmeldte Mænd.

De udmeldte Mænd erholde i Dagpenge hver 4 Kroner; naar Forretningen varer mere end 8 Timer uafbrudt, beregnes Dagpenge for 2 Dage. De udredes af Brandvæsenet.

§ 22.

Det paaligger i Ildbrandstilfælde Enhver paa Forlangende af Brandvæsenet at yde den Hjælp til Ildens Slutning, som han maatte være i Stand til, det være sig ved personligt Arbeide, eller ved at stille Vandbeholdninger, Brandredskaber, Heste, Vogne eller andre Gjenstande til Brandvæsenets Raadighed. Al Skade, de afbenyttede Redskaber og Gjenstande derved maatte lide, kan den Vedkommende fordræ sig godtgjort af Brandvæsenet.

§ 23.

Ingen maa under nogetshemselft Paaskud i Ildbrandstilfælde indtrænge sig

Nr. 20. Lov af 15de Oktbr. om Brandvæsenet i Reykjavik.

Nr. 20. settir eru til þess, að bægja óviðriðnum mönnum frá þeim stað, þar sem bruninn er, eða
 15.
 oktbr. skorast undan að hlýða fyrirætlum lögreglustjórnarinnar eða slökkviliðs-stjórnarinnar um það, að víkja burtu frá svæði því, sem þannig er innibyrgt. Sjerhver sá, sem verður brotlegur í því, skal þegar tekinn fastur.

24. grein.

Enginn má við eldsvoða, nema slökkviliðs-stjórnin leyfi það, kasta hlutum út úr húsum eða gluggum ofan á stræti, torg eða í húsgarða, þar sem slökkviliðið er við starf sitt, eða menn fyrir.

25. grein.

Með húsum þeim, sem eru svo skammt frá brunanum, að hætt sje við, að eldurinn læsi sig í þau, eða neistaflug nái til, skal eigandinn eða sá, sem kemur í hans stað, vera skyldur að hafa nákvæmt eptirlit, og skal hann þar að auki gjöra allt, sem í hans valdi stendur, til þess að koma í veg fyrir að kvikni í húsunum, og sömuleiðis í tækan tíma skýra slökkviliðs-stjórninni frá, ef hætta vofir yfir.

26. grein.

Enginn getur meinað brunamálanefndinni eða þeim, sem eru útsendir af henni, inngöngu á lóð sína eða í hús sitt, þegar þeir koma til þess að halda rannsóknir, til þess að sjá um, að því verði fylgt, sem fyrirskipað er í lögum þessum, og er sjerhver húseigandi skyldur til að sýna fram slökkvitól þau, sem eiga að fylgja eigninni, þegar þess verður krafizt af brunamálanefndinni eða þeim, sem hún hefir útsent.

27. grein.

Skipanir þær og forboð þau, sem útganga frá brunamálanefndinni, til þess því verði fullnægt, sem mælt er fyrir um í lögum þessum, skulu, þegar þess verður krafizt af þeim, er skipunin eða forboðið á við, vera byggð á álit, sem rök sjeu leidd að um það, hvernig kringumstæðunum á þeim stað er varið, hvort þær sjeu þannig, að hætt sje við eldsvoða, og hvort nauðsyn sje til að gjöra breytingu á því, og skal þá einnig eptir því, sem á stendur, skýrt frá, hvernig það skuli gjört.

Úrskurði brunamálanefndarinnar má bera undir landshöfðingja, en enginn getur með því, að bera sig upp við landshöfðingja, komið sjer hjá að hlýða úrskurði brunamálanefndarinnar í bráð.

28. grein.

Með afbrot gegn lögum þessum, að svo miklu leyti sem þau eigi koma undir hin almennu hegningarlög, svo og brot gegn reglugjörðinni um brunamál kaupstaðarins, og þeim skipunum og forboðum, sem út gengin eru frá brunamálanefndinni, skal farið sem opinber lögreglumál, og liggja sektir við, sem sjeu allt að því 200 krónur, eða einfalt fangelsi í allt að því 2 mánuði. Sektirnar renna í sjóð kaupstaðarins.

29. grein.

Í þeim málum, sem hafin verða gegn einhverjum út af því, að hann eigi hafi
 Nr. 20. Lög 15. oktbr. um brunamál í Reykjavík.

indenfor de til Brandstedets Afspærring for Ubedkommende udsatte Poster, eller vægre sig ved **Nr. 20.** at efterkomme Politiets eller Brandvæsenets Opfordring om at forlade det saaledes afspærrede Terrain. Enhver, der gjør sig skyldig i Overtrædelse heraf, kan strax anholdes. 15.
Oktbr.

§ 24.

Ingen maa i Ildbrandstilfælde uden Brandvæsenets Tilladelse udkaſte Gods af Luger eller Vinduer ned paa Gader, Pladser eller i Gaarde, hvor Brandvæsenet arbejder eller folk opholde sig.

§ 25.

Med de Huse, der ligge saa nær ved Brandstedet, at de kunne være udsatte for at angribes af Ilden, eller som naaes af Flyveild, skal Eieren eller den, der træder i hans Sted, være pligtig at føre omhyggeligt Tilsyn, hvorhos han skal gjøre Alt, hvad der staar i hans Magt for at forebygge Antændelse, ligesom han ogsaa betimelig skal give Brandvæsenet Underretning, hvis Fare skulde true.

§ 26.

Ingen kan nægte Brandkommissionen eller dens Udsendinge Afgang til sin Grund eller Bygning, naar de indfinde sig der for at anstille Undersøgelse til Overholdelse af denne Lovs Bestemmelser, og enhver Grundeier er pligtig til paa Forlangende af Brandkommissionen eller dens Udsendinge at forevise de Brandredskaber, der skulle findes paa Eiendommen.

§ 27.

De Paalæg og Forbud, der gives af Brandkommissionen til Opfyldelse af nærværende Lovs Bestemmelser, skulle, naar det forlanges af den, hvem Paalæget eller Forbudet gives, være støttede paa et af Grunde ledsaget Skøn om de stedfindende faktiske Forhold, disses brandfarlige Bessaffenhed og Nødvendigheden af at der deri foregaar en Forandring, samt efter Omstændighederne tillige angive Maaden, hvorpaa denne bør ske.

Brandkommissionens Afgjørelser kunne indbringes for Landshøvdingen, men Ingen kan ved at henvende sig til Landshøvdingen, unddrage sig fra foreløbig at efterkomme Brandkommissionens Afgjørelse.

§ 28.

Overtrædelser af denne Lov, for saa vidt de ikke falde ind under den almindelige Straffelov, samt Overtrædelse af Vedtægterne vedkommende Kjøbstadens Brandvæsen og af de af Brandkommissionen givne Paalæg eller Forbud paatales som offentlige Politiforseelser og straffes med Bøder indtil 200 Kroner eller simpelt Fængsel indtil 2 Maanedes. Bøderne tilfalde Kjøbstadens Kasse.

§ 29.

I Sager, der anlægges mod Noget for ikke at have rettet sig efter de ham af **Nr. 20.** Lov af 15de Oktbr. om Brandvæsenet i Kjøbenhavn.

Nr. 20. hlýðnast skipunum eða forboðum brunamálanefndarinnar, skal með dóminum beita þeirri
 15. venjulega þvingun, sem lög leyfa. Álíti brunamálanefndin, að eitthvað sje eptir ásig-
 oktr. komulagi sínu svo brunahætt, að gjöra skuli breytingu á því þegar í stað, til þess almenn-
 ingi eigi sje nein hættu búin af því, og ef sá, sem hlut á að máli, eigi þegar í stað
 hlýðnast því, sem honum verður lagt fyrir í því tilliti, skal lögreglustjórnin skyld til,
 eptir beiðni brunamálanefndarinnar og á hennar ábyrgð, að gjöra þær ráðstafanir, sem með
 þarf, með því að beita beinlínis valdi sínu.

30. grein.

Landshöfðingi skal hafa heimild til, að gjöra breytingar þær á þeim reglum, sem
 snerta lögreglustjórn á brunamálum, og viðauka þá við þær, sem reynslan sýnir að þörf
 sje á, og skal þá í hvert skipti gefa út um það almenna auglýsingu.

31. grein.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1876.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 15. dag oktrm. 1875. .

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Nellemann.

Brandkommissionen give Paalæg eller Forbud, blive de i Lovgivningen hjemlede almindelige Nr. 20. Dvangsmidler ved Dommen at bringe til Anvendelse. Skjønner Brandkommissionen, at noget ^{15.} Øttbr. stedfindende Forhold er af en saadan brandfarlig Væbskaffenhed, at det for den offentlige Sikkerheds Skyld uopholdelig bør forandres, og Vedkommende ikke strax retter sig efter det Paalæg, der i saa Henseende gives ham, skal Politiet være pligtig til paa Brandkommissionens Begjæring og Ansvar at foranstalte det Fornødne ved umiddelbar Anvendelse af Magt.

§ 30.

Landskøbingen skal være berettiget til at foreskrive de Forandringer i og Tillæg til de Brandpolitiet vedrørende Forskrifter, hvortil Erfaringen maatte vise Trang, hvorom da i hvert Fald offentlig Bekjendtgjørelse bør udstedes.

§ 31.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Januar 1876.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 15de Oktober 1875.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Nellemann.

Nr. 21.
15.
oktbr.

L ö g

um

löggildingu verzlunarstaðar við Blönduós í Húnavatnssýslu.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Läenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi, og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Frá 1. janúar 1876 skal vera löggildur verzlunarstaður við Blönduós í Húnavatnssýslu, og skal því leyft frá þeim tíma að byggja þar sölubúðir og hafa þar fasta verzlun með þeim skilmálum, er segir í opnu bræfi 28. desbr. 1836, og mega einnig innlendir og útlendir lausakaupmenn koma þangað til verzlunar þegar þess er gætt, sem um það efni er ákveðið í nefndu lagaboði og í lögum 15. apríl. 1854., 3. gr.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 15. dag oktbrm. 1875.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Nellemann.

L o v

Nr. 21.
15.
Oktbr.

om

Autorisation af et Handelssted ved Blönduós i Hunavatns Syssel.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Fra 1ste Januar 1876 autoriseres et Handelssted ved Blönduós i Hunavatns Syssel. Det skal derfor efter den Tid være tilladt at oprette Handelsetablisementer og drive fast Handel paa det nævnte Sted under de i Plakat af 28de December 1836 fastsatte Betingelser, ligesom Stedet ogsaa vil kunne bejeiles af indenlandske og fremmede Speculant-handlere under Sagttagelse af de i nysnævnte Lovbud og Loven af 15de April 1854 § 3 derom givne Forskrifter.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg den 15de Oktober 1875.

Under Vort Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Nellemann.

Nr. 22.
20.
oktbr.

Konungleg Auglysing

um

það, að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Låenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: þarð Vjer höfum í hyggju að ferðast til útlanda, viljum Vjer samkvæmt 1. grein í lögum, 11. febr. 1871, um ríkisstjórn, þegar svo stendur á, að konungur ekki er orðinn fulltíða, eða er sjúkur eða fjærverandi, að ríkisstjórn í fjærvist Vorri sje falin á hendur ríkisarfanum.

Því birtum Vjer hjermeð Vorum kæru og trúu þegnum, að sonur Vor elskulegur, hans konunglega tign, krónprinz Christian Frederik Vilhelm Carl, tekur við ríkisstjórn í Voru nafni, fra í dag þangað til Vjer kómum heim aptur.

Gefð á höll Vorri Bernstorff, 20. dag oktbrm. 1875.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. B. S. Estrup.

Allerhøieste Kundgjørelse

angaaende

Nr. 22.
20de
Oktbr.

Overdragelse af Regjeringens Førelse under Kongens Fraværelse til
Thronfølgeren.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gjøre vitterligt: Da Vi staa i Begreb med at foretage en Reise til Udlandet, ville Vi i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 om Regjeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse, have Regjeringens Førelse under Vor Fraværelse overdragen til Thronfølgeren.

Thi kundgjøre Vi herved for Vore kjære og tro Undersaatter, at Vor høitelskede Søn, Hans kongelige Høihed Kronprinds Christian Frederik Vilhelm Carl fra idag indtil Vor Hjemkomst overtager Regjeringens Førelse i Vort Navn.

Givet paa Vort Slot Bernstorff, den 20de Oktober 1875.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. B. S. Estrup.

Nr. 23.
12.
nóvbr.

L ö g

um

þorskanetalagnir í Faxaflóa.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi, og Vjer staðfest þau með samþykki Vora:

1. grein.

Hvergi má leggja þorskanet í Faxaflóa fyrir 14. dag marzm. á ári hverju.

2. grein.

Brjóti nokkur móti 1. grein, skulu net og afli upptæk, og skal sá, sem upp tekur, eiga aflann, en net og flár, kúlur, dufl og duffæri skal selja við opinbert uppboð, og rennur andvirðið í sjóð þess hrepps, sem sá býr í, er brotlegur hefir orðið gegn þessum lögum.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 12. dag nóvbrm. 1875.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Í nafni konungs

Frederik,

krónprinz.

(L. S.)

Nellemann.

L o v

om

Torffegarns Sætning i Faxebugten.

Nr. 23.
12.
Novbr.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Før hvert Mars 14de Marts er Udlægning af Torffegarn forbudt overalt i Faxebugten.

§ 2.

Overtrædes Bestemmelsen i § 1, skulle Garnene og Fangsten konfiskeres, og, medens Fangsten tilfalder den, som optager Garnene, bør disse saavel som Flydholter, Rugler, Voier og Voieret sælges ved offentlig Auktion og Provenuet tilflyde den Kommunes Kasse, hvor Gjæringsmanden er bosiddende.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg den 12te Novbr. 1875.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

3 Kongens Navn

Frederik,

Kronprinds.

(L. S.)

Nellemann.

Nr. 24.
12.
nóvbr.

L ö g

um

löggilding verzlunarstaðar á Vestdalseyri við Seyðisfjörð.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Läenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi, og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Vestdalseyri við Seyðisfjörð í Norður-Múlasýslu skal vera löggildur verzlunarstaður frá 1. janúar 1876.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefð á Amaliuborg, 12. dag nóvbrm. 1875.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Í nafni konungs

Frederik,

krónprinz.

(L. S.)

Nellemann.

L o v

om

Nr. 24.12te
Novbr.

Autorisation af et Handelssted paa Vestdalseyri ved Seydisfjord.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samthkke stadfæstet følgende Lov:

Fra 1ste Jannar 1876 autoriseres et Handelssted paa Vestdalseyri ved Seydisfjord i Nordurmula Syssel.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 12te November 1875.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

I Kongens Navn

Frederik,

Kronprinds.

(L. S.)

Nellemann.

Nr. 25.
14.
septbr.

Auglýsing

viðvíkjandi

því, um hve langan tíma smápeningar þeir, sem fyrir er mælt um í tilskipun 24. marz 1875, og sem hingað til hafa verið í gildi, verði innleystir við ríkissjóðinn að því leyti, er Ísland snertir.

Eptir að svo er ákveðið með tilskipun 24. marz þ. á. samkvæmt 22. gr. í peningalögnum 23. maí 1873, að peningar þeir, sem slegnir eru samkvæmt tilskipun 31. júlí 1818, auglýsing 9. septbr. 1836, opnu brjefi 19. apríl 1838, auglýsing 18. desbr. 1841 og lögum 4. júlí 1856, og sem hjer verða taldir:

$\frac{1}{3}$ úr ríkisbákkadal eða tveggja marka peningar	}	úr silfri.
eitt mark eða 16 skilinga peningar		
áttaskildingar		
ferskildingar		
þrískildingar	}	úr eyri.
tvískildingar		
einskildingar		
hálfskildingar		
$\frac{1}{5}$ úr skilingi	}	úr kopar.
einskildingar		
hálfskildingar		

skuli eigi vera gjaldgengir peningar á Íslandi, hvorki í gjöldum til ríkissjóðsins nje manna á milli, frá þeim degi að 6 mánuðir eru liðnir frá því að tilskipun 24. marz þ. á. þar er birt almenningi á venjulegan hátt, að þeim degi meðtöldum, hefir hans hátígn konunginum samkvæmt þegnlegum tillögum fjárhagsstjórnarinnar með allrahæstum úrskurði 10. septbr. þ. á. þóknazt allramildilegast að fallast á:

að ríkissjóðurinn skuli samkvæmt 23. gr. peningalaganna að því leyti, er Ísland snertir, til 30. júní 1876 taka við smápeningum þeim, sem eptir tilskipun 24. marz þ. á. eiga að ganga úr gildi, og innleysa þá fyrir krónumynt eptir hlutfalli því, sem ákveðið er í 20. gr. peningalaganna.

þetta skal hjer með gefið almenningi til vitundar.

Í fjárhagsstjórninni, 14. dag septbrm. 1875.

Estrup.

C. Hansen.

Bekjendtgjørelse

angaaende

Nr. 25.

14.
Septbr.

Tidsfristen for Islands Vedkommende for Indfrielse ved Statskassen af den i Anordning af 24de Marts 1875 omhandlede hidtil gjældende Skillemønt.

Efterat det ved Anordning af 24de Marts d. A. er i Henhold til § 22 i Møntloven af 23de Mai 1873 fastsat, at følgende i Henhold til Forordningen af 31te Juli 1818, Bekjendtgjørelse af 9de September 1836, Plakat af 19de April 1838, Bekjendtgjørelse af 18de December 1841 og Lov af 4de Juli 1856 udprægede Mønter:

1/3 Rigsbankdaler eller Tomarkstykker	}	af Sølv.
1 Mark eller 16 Skillingstykker		
Ottefillingstykker		
Trefillingstykker		

Tosfillingstykker	}	af Kobber
Enfillingstykker		
Halvfillingstykker		
Femtedelsfillingstykker		

Enfillingstykker	}	af Bronze
Halvfillingstykker		

paa Island skulle ophøre at være lovligt Betalingsmiddel saavel til Statskassen som mellem Mand og Mand fra og med 6 Maaneders Dagen, efter at Anordningen af 24de Marts d. A. der er bleven bragt til almindelig Kundskab paa sædvanlig Maade, har det paa Finansministeriets derom nedlagte allerunderdanigste Forstilling befalet Hans Majestæt Kongen ved Allerhøieste Resolution af 10de September d. A. allernaadigst at bifalde:

at i Henhold til Møntlovens § 23 den ved Anordning af 24de Marts d. A. til Inddragning bestemte Skillemønt vil være at modtage ved Statskassen til Indfrielse og Ombytning mod Kronemønt i Overensstemmelse med det i Møntlovens § 20 fastsatte Forhold for Islands Vedkommende indtil den 30te Juni 1876.

Hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning for alle Vedkommende.

Finansministeriet, den 14de September 1875.

Estrup.

C. Hansen.

Nr. 26.
26.
nóvbr.

Konungleg Auglýsing

um

að konungur sje kominn heim aptur.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Eptir að Vjer erum aptur heim komnir úr ferð Vorri til útlanda kunngjörum Vjer hjer með Vorum kæru og trúu þegnum, að Vjer höfum Sjálfir í dag tekið við ríkisstjórninni, sem Vjer með Vorri konunglegu auglýsingu 20. f. m., samkvæmt 1. grein í lögum, 11. febr. 1871, höfðum falið á hendur í fjærvist Vorri syni Vorum elskulegum, hans konunglegu tign, krónprinzi Christian Frederik Vilhelm Carl.

Gefið á höll Vorri Amaliuborg, 26. dag nóvbrm. 1875.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. B. S. Estrup.

Allerhøieste Kundgjørelse

Nr. 26.
26de
Novbr.

angaaende

Kongens Hjemkomst.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenborg,**

Gjøre vitt rligt: Efter at være vendt tilbage fra Vor Reise til Udlandet, kundgjøre Vi herved for Bore kjære og tro Underfaatter, at Vi idag Selv have overtaget Regjeringens Førelse, som Vi ved Vor Allerhøieste Kundgjørelse af 20de forrige Maaned, i Henhold til § 1 i Lov af 11te Februar 1871, under Vor Fraværelse havde overdraget til Vor høit-
elskede Søn, Hans Kongelige Hoihed Kronprinds Christian Frederik Vilhelm Carl.

Givet paa Vort Slot Amalienborg, den 26de November 1875.

Under Vor Kongelige Haand og Segl

Christian R.

(L. S.)

J. B. S. Estrup.

Yfirsetukvennalög.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórværi, Þjettmerski.
Lácnborg og Aldinborg.

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru

1. grein.

Sjerhverri sýslu landsins skal skipt í yfirsetukvenna umdæmi; ákveður amtsráðið, hversu mörg þau skuli vera í hverri sýslu, og hvað stór ummáls eptir tillögum sýslunefndarinnar.

Í hvert slíkt umdæmi skal, svo fljótt sem verða má setja eina yfirsetukonu og ska hún hafa bústað í því umdæmi þar, sem sýslunefndinni þykir henta.

Hver kaupstaður skal þar að auki hafa eina eða fleiri yfirsetukonur út af fyrir sig, eptir því sem bæjarstjórnin ákveður.

2. grein.

Yfirsetukonur þessar skulu hafa tekið próf í yfirsetufræði, og skipar amtmaður þær eptir tillögum sýslunefndar eða bæjarstjórnar þeirrar, er hlut á að máli.

3. grein.

Í Reykjavík skulu yfirsetukonurnar, hver fyrir sig, hafa 100 kr. í laun á ári; hinum kaupstöðunum og í Vestmannaeyjum 60 kr., en í sveitum 40 kr.

Eptir 10 ára góða þjónustu í sveit má sýslunefndin þar að auki veita allt að 20 kr. viðbót á ári, og skal þessi ákvörðun einnig ná til þeirra yfirsetukvenna, sem nú eru.

Áliti sýslunefndin, að eigi sje næg ástæða til að veita launaviðbót eptir aldri, skal bera málið upp fyrir amtsráðinu, og leggur það þá málið undir úrskurð landshöfðingja.

Sýslunefndin má, ef henni þykir ástæða vera til þess, veita hæfileg eptirlaun þeirri yfirsetukonu, sem fengið hefir lausn frá starfa sínum fyrir sakir elli eður sjúkleika.

4. grein.

Kostnað þann, sem gengur til launa og eptirlauna handa yfirsetukonum, skal greiða úr sýslusjóði, eða bæjarsjóði þeim, er hlut á að máli. Kostnaðinn við kennslu yfirsetukvenna, að meðtöldum ferðakostnaði þeirra til kennslustaðarins og þaðan aptur til áttaha þeirra og sömuleiðis kostnaðinn til að útvega þeim einu sinni nauðsynleg áhöld, skal greiða úr landssjóði, með þeirri upphæð, er landshöfðingi samþykkir.

L o v

o m

Jordemodervæsenet.

Nr. 27.

§ 17.

Decbr.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samthkke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Ethvert af Landets Sysler inddeles i et bestemt Antal Jordemoderdistrikter. Antallet og Omfanget af Jordemoderdistrikterne fastsættes for hvert Sysels Vedkommende af Amtsraadet efter Forslag fra vedkommende Sysselforstanderskab.

I ethvert saadant Distrikt ansættes saasnart som muligt en Jordemoder, der skal have Bopæl i Distriktet paa det Sted, som dertil af Sysselforstanderskabet findes hensigtsmæssigt.

Enhver Kjøbstad udgjør et særskilt Jordemoderdistrikt, i hvilket Antallet af Jordemødre bestemmes af vedkommende Kommunalbestyrelse.

§ 2.

Distriktsjordemødrene, der bør være examinerede, beskiffes af Amtmanden efter Indstilling fra vedkommende Sysselforstanderskab eller Kommunalbestyrelse.

§ 3.

Distriktsjordemødrene i Reykjavik erholde i aarlig Løn hver 100 Kr., i de øvrige Kjøbstæder og paa Vestmannøerne 60 Kr., og i Landdistrikterne 40 Kr.

Efter 10 Aars god Tjeneste i et Landdistrikt kan Sysselforstanderskabet derhos bevilge et aarligt Tillæg af indtil 20 Kr., og skal denne Bestemmelse ogsaa gjælde for de allerede nu fungerende Jordemødre.

Finder Sysselforstanderskabet, at der ikke er tilstrækkelig Anledning til at indrømme Alderstillaaget, indstilles Sagen gennem Amtsraadet til Landshøvdingens Afgjørelse.

Naar en Distriktsjordemoder affediges paa Grund af Alder eller Svagelighed, kan der, naar Sysselforstanderskabet dertil finder Anledning, tillægges hende en passende Pension.

§ 4.

Udgifterne til Distriktsjordemødrenes Lønning og Pensionering afholdes af vedkommende Sysels eller Kjøbstads Kasse. Omkostningerne ved Jordemødrenes Oplæring, derunder indbefattet Omkostningerne ved deres Reise til det Sted, hvor de oplæres, og tilbage til deres Hjem, saa vel som Omkostningerne ved engang for Alle at anskaffe dem de fornødne Instrumenter, afholdes af Landskassen med det Beløb, som Landshøvdingen bestemmer.

Nr. 27.

5. grein.

17.
desbr.

Engin getur orðið skipuð yfirsetukona, nema hún hafi notið kennslu og gengið undir próf, annaðhvort á hinni konunglegu fæðingarstofnun í Kaupmannahöfn, eða hjá landlækninum í Reykjavík, eða hjeradslækninum á Stykkishólmi, Ísafirði, Akureyri eða Eskifirði, og skal hún hafa fengið skýrteini um, að hún hafi tekið prófið.

Yfirsetukonurnar í Reykjavík skulu hafa notið kennslu á hinni konunglegu fæðingarstofnun.

6. grein.

Yfirsetukonurnar eru skyldur til að láta tafarlaust aðstoð sína í tje hverrri sængurkonu, er æskir þess í umdæmi þeirra. Yfirsetukonan hefir rjett til að fá sanngjarna þóknun fyrir yfirsetu og aðhjúkrun hjá hverjum þeim, sem notar aðstoð hennar, og að auki fararþeina ókeypis að heiman frá sjer og heim aptur. Þiggi sængurkona styrk af sveit, eða sje svo fátæk, að hún geti eigi borgað yfirsetukonu þeirri, er yfir henni situr, skal sveitin skyld til að greiða yfirsetukonunni, auk ókeypis fararþeina, 3 kr. í þóknun.

Nú hefir einhver yfirsetukona forföll, og er þá yfirsetukonan í næstu sveit eða umdæmi skyld til að sitja yfir sængurkonum þeim, sem leita aðstoðar hennar, ef hún má því við koma án þess að vanrækja sitt eigið umdæmi.

7. grein.

Yfirsetukonurnar eru undir umsjón landlæknis og hjeradslækna, að því er snertir framkvæmdir skylduverka þeirra, og skulu þær samvirkkusamlega breyta eptir hinni almennu yfirsetukvenna-reglugjörð, sem landlæknirinn býr til og landshöfðinginn samþykkir.

8. grein.

Brjóti nokkur yfirsetukona gegn því, sem henni er gjört að skyldu með lögum þessum og yfirsetukvenna-reglugjörðinni, skal hún sæta sektum, sem renna í landssjóð, nema þyngri hegning liggi við afbroti hennar að lögum. Verði hún sek af nýju, og eru miklar sakir til, einkum ef hún optar en emu sinni hefir skorast undan að vitja sængurkonu tafarlaust, og að forfallalaus, skal henni vikið frá. Ef einhver yfirsetukona ljóstar upp því, sem einhver kona hefir trúað henni fyrir, sem yfirsetukonu, um hagi sína, skal henni þegar vikið frá sýslu sinni.

9. grein.

Þegar lærð yfirsetukona eigi fæst í eitthvert umdæmi, má sýslunefndin með lækni ráði setja þar til bráðabirgða yfirsetukonu, þó ólærð sje, ef hún er reynd að dugnaði, og veita henni laun, eins og fyrir er mælt í lögum þessum.

10. grein.

Lög þessi öðlast gildi 1. dag ágústmánaðar 1876.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 17. dag desbrm. 1875.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Nellemann.

§ 5.

Nr. 27.

Forinden Nogen kan opnaa Ansættelse som Distriktsjordemoder, maa hun have nydt Undervisning og underkastet sig Examen enten ved den kongelige Fødsels- og Pleiestiftelse i Kjøbenhavn eller hos Landsfyfikus i Reykjavik, eller Distriktslægen i Stykkisholm, Safford, Akureyri eller Eskefjord, og erholdt Attest om at have bestaaet Prøven.

Jordemødrene i Reykjavik skulde være oplærte ved den kongelige Fødsels- og Pleiestiftelse.

§ 6.

Distriktsjordemødrene ere pligtige til ufortøvet at yde enhver Fødende i Distriktet, som begjærer det, deres Hjælp. For ydet Fødselshjælp og Sygepleie er Jordemoderen berettiget til, foruden at erholde fri Befordring frem og tilbage, at oppebære billig Godtgjørelse af enhver, som benytter hendes Hjælp. Ryder den Fødende Understøttelse af Fattigvæsenet, eller er hun saa fattig, at hun ikke kan betale Godtgjørelsen til den Jordemoder, der yder Fødselshjælp, bør vedkommende Kommune udrede til Jordemoderen foruden fri Befordring en Godtgjørelse af 3 Kr.

I Distriktsjordemoderens Forsald er Jordemoderen i Nabodistriktet pligtig til, saa vidt saadant er muligt for hende uden at forsømme sit eget Distrikt, at betjene de Barselskvinder, som ønske hendes Hjælp.

§ 7.

Med Hensyn til Udførelsen af deres Tjenesteforretninger, ere Jordemødrene undergivne Landsfyfikus' og Distriktslægenes Tilsyn, og have de samvittighedsfuldt at følge den almindelige Instruktion for Jordemødre, der vil være at affatte af Landsfyfikus og approbere af Landshøvdingen.

§ 8.

Overtæder nogen Distriktsjordemoder de hende efter nærværende Lov og Instruktionen for Jordemødre paahvilende Forpligtelser, straffes hun, for saa vidt den af hende begaaede Forseelse ikke efter den gjældende Lovgivning medfører strengere Straf, med Bøder, der tilfalde Landskassen, og i Gjentagelsestilfælde under særdeles stærpende Omstændigheder, og uavnlig naar hun gjentagne Gange har vægret sig ved ufortøvet at komme til en Barselskvinde, med Bestillingens Fortabelse. Hvis nogen Jordemoder misbruger den Fortrolighed, som et Fruentimmer viser ved at betro sig til hende som Jordemoder, straffes hun strax med Bestillingens Fortabelse.

§ 9.

Naar ingen examineret Jordemoder kan erholdes, kan vedkommende Sysselforstanderskab i Samraad med Distriktslægen foreløbig konstituere en uexamineret Jordemoder, der har aflagt Prøver paa sin Duelighed til at forestaa et Jordemoderdistrikt, og tilstaa hende den i nærværende Lov fastsatte Løn.

§ 10.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste August 1876.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 17de December 1875.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Nellemann.

L ö g

um

breyting á tilskipun um fiskiveiðar útlendra við Ísland og fl., 12. febrúar 1872.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi, og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. grein.

Þegar útlent fiskiskip leytar í neyð sinni hafnar á Íslar og skipverjar vilja eður þurfa að hafa einhver viðskipti við landsmenn, þá skal skipstjóri tilkynna það lögreglustjóra eða hreppstjóra þeim, sem þar er yfirboðinn, áður enn sólarhringur er liðinn frá því, er skipið varpaði akkerum. Skal lögreglustjóri, eða hreppstjóri fyrir hans nönd, skoða skjöl skipsins og gæta þess vandlega, að skipverjar á slíkum skipum þrjú eigi gegn verzlunalögum eða skattalögum landsins, eða fari kringum þau, enda gjöra þegar í stað rannsóknir í því efni, ef hann hyggur nauðsyn til bera.

Fyrir að skoða skjöl skipsins skal greiða lögreglustjóra eða hreppstjóra 10 aura af hverjum tonn, er skipið rúmar ef skipið hefir eigi fyrri komið á íslenzka höfn og sýnt skjöl sín í þeirri fiskiferð að landinu, ella 5 aura af tonn. Skal rita á skipverjaskrána vottorð um, að skjölin hafi verið sýnd, og lögboðið gjald greitt fyrir skoðun þeirra.

Þegar hreppstjóri skoðar skipaskjölin fyrir hönd lögreglustjórans, skal gjaldinu skipt jafnt milli þeirra.

Leiti fiskiskip á höfn til þess að fá læknishjálp við sótt, sem upp er komin meðal skipverja, skal fara eftir skipunum þeim, er gilda um sóttvarnir.

Nú leitar útlent fiskiskip á höfn fyrir sakir ísa eða illvíðra, enda gengur enginn skipverja á land, eður hefir nein viðskipti við landsmenn; er skip það undan þegið þeirri skyldu að sýna skjöl sín, þótt það liggi um akkeri til þess, er því er hættulaust að láta út aptur.

2. grein.

Brot gegn því, er fyrir er mælt í lögum þessum, varða 10—200 króna sektum, eftir málavöxtum.

3. grein.

Þessi lög koma í staðinn fyrir 3. grein í tilskipun um fiskiveiðar útlendra við Ísland o. fl. 12. febrúar 1872, og er grein sú hjermeð numin úr gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 17. dag desbrm. 1875.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Nellemann.

Forandring i Forordning om Fremmedes Fiskeri under Island m. v. af
12te Februar 1872.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gjøre vitterligt: Altskthinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov

§ 1.

Naar et fremmed Fiskerskib søger Nodhavn paa Island, og Besætningen onsker eller trænger til at søge Forbindelse med Indvaanerne, bør Skibsføreren inden 24 Timers Forløb, efter at Skibet er gaaet til Ankers, gjøre Anmeldelse derom til vedkommende Politimester eller Repstyrer, der har at undersøge Skibets Papirer og føre nøiagtigt Tilsyn med, at Landets Handels- og Afgiftslovgivning ikke overtrædes eller omgaaes af saadanne Skibes Besætning, samt, om fornødent, uden Ophold at anstille Undersøgelse i saa Henseende.

For Eftersyn af Skibspapirerne erlægges til vedkommende Politimester eller Repstyrer, saafremt Skibet ikke allerede tidligere paa samme Fisketogt har været inde paa en islandsk Havn og forevist sine Papirer, 10 Dre pr. Ton af Skibets Drægtighed, i modsat Fald 5 Dre pr. Ton, hvorefter Skibets Følkeliste bør meddeles Paategning om, at Eftersyn har fundet Sted, og at det befalede Gebyr herfor er erlagt.

Gebyret deles i de Tilfælde, i hvilke Eftersynet er foretaget paa Politimesterens Begne af Repstyreren, lige mellem denne og Politimesteren.

Søger et fremmed Fiskerskib Havn for at søge Lægehjælp med en iblandt Besætningen udbrudt Sygdom, forholdes der efter Karantæneanordningerne.

Foranlediges et fremmed Fiskerskib til at søge Havn paa Grund af Is eller haardt Veir, uden at nogen iblandt Besætningen gaar i Land eller har nogen Forbindelse med Indvaanerne, skal det ikke være nødvendigt at forevise Skibspapirerne, om Skibet end ligger til Ankers, indtil det uden Fare kan gaa ud igjen.

§ 2.

Overtrædelse af denne Lovs Bestemmelser straffes med Bøder efter Omstændighederne fra 10 til 200 Kroner.

§ 3.

Denne Lov træder i Stedet for § 3 i Forordning om Fremmedes Fiskeri under Island m. v. af 12te Februar 1872, hvilken Paragraf herved ophæves.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 17de December 1875.
Under Vort Kongelige Haand og Segl.

Christian R.
(L. S.)

Nellemann.

L ö g

um

breytingar á ákvörðunum þeim, er tilskipun um ráðstafanir til viðurhalds á eignum kirkna og prestakalla á Íslandi og því, sem þeim fylgir,
24. júlí 1789, hefir inni að halda.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Läenborg og Aldinborg.

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:
1. grein.

Þegar úttektir þær á brauðum, sem getið er um í tilskipun um ráðstafanir til viðurhalds á eignum kirkna og prestakalla á Íslandi og því, sem þeim fylgir, 24. júlí 1789, fara fram, skal það vera undir prófastinum komið, hvort og að hve miklu leyti gjörðin skuli ná til ljensjardanna og kirkjujardanna; þó skal presturinn, sem við tekur, hafa rjett á að heimta, að úttekt sje gjörð, enda þótt prófasti virðist hún óþörf, en þá skal hann einsamall greiða kostnaðinn, sem af því rís, nema því að eins að presturinn, sem fer frá, hafi vanhirt að gjöra tilhlyðilegan skriflegan samning um bygging á jörðinni enda þótt honum hafi verið gjört það að skyldu, eða ef sú raun verður á, að kirkjujörð sje leigð þeim ábúanda, sem eigi sje fullveðja fyrir ábúð jarðarinnar.

Þegar taka skal út ljensjörð eða kirkjujörð, sem er í öðru prófastsdæmi, skal prófastur skýra biskupi frá því, og skal hann þá fela prófastinum í því prófastsdæmi, þar sem jörðin er, að framkvæma gjörðinar.

2. grein.

Fyrir tjeðar úttektir skal auk ferðakostnaðar eptir reikningi ennfremur gjalda prófasti í fæðispeninga 3 kr. um hvern dag, sem hann gjörðarinnar vegna er fjærverandi frá heimili sínu. Skoðunarmönnum þeim, eða yfirskoðunarmönnum, sem nefndir eru í tilsk. 24. júlí 1789, 3. og 4. gr., skal borga 2 kr. hverjum um hvern dag, sem þeir eru við gjörðina. Þegar til taka á fæðispeningana og ákveða endurgjaldið fyrir ferðakostnaðinn, skal fara eptir því, sem fyrir er mælt í aukatekjureglugjörð fyrir rjettarins þjóna á Íslandi, 10. septbr. 1830, 15. og 16. gr.

Fyrnefndan kostnað skal greiða á þann hátt, sem ákveðið er í 6. gr. áður nefndrar tilskipunar, þannig að presturinn, sem fer frá og presturinn, sem tekur við, borgi sinn helminginn hvor, en samt með þeirri tilbreytingu, er leiðir af því, sem fyrir er mælt í 1. gr. hjer að framan.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 17. dag desbrm. 1875.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Nellemann.

L o v

om

Nr. 29.
17de
Decbr.

Forandringer i de i Forordningen angaaende Foranstaltninger til Bed-
ligeholdelse af de geistlige Godser og Inventarier i Island af 24de Juli
1789 indeholdte Bestemmelser.

**Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark,
de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken
Lauenborg og Oldenburg,**

Gjøre vittetligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Naar de i Forordning angaaende Foranstaltninger til Bedligeholdelse af de geistlige Godser og Inventarier i Island af 24de Juli 1789 ommeldte Udtægtsforretninger over Præstefald foretages, skal det bero paa Provsten, om og i hvilket Omfang Mensjal- og Kirkegodset bør inddrages under Forretningen; dog skal den tiltrædende Præst være berettiget til at forlange Udtægtsforretning afholdt, selv om Provsten anser samme ufornoden, men i saa Fald vil han alene have at udrede de dermed forbundne Omkostninger, medmindre den fratrædende Præst, uanset derom givet Paalæg, har forsomt at oprette behørig skriftlig Byggselkontrakt om Jorden, eller det viser sig, at en Kirkejord er bortbygget til en Bruger, som ikke er vederhæftig i Henseende til Byggselkontraktens Opfyldelse.

Naar en i et fremmed Provsti beliggende Mensjal- eller Kirkejord skal udtages, gjør Provsten herom Indberetning til Biskoppen, som da overdrager Forretningens Afholdelse til Provsten i det Provsti, hvor Jorden er beliggende.

§ 2.

For de nævnte Udtægtsforretninger tilkommer der Provsten foruden Befordringsgodtgjærelse efter Regning endvidere Dagpenge af 3 Kr. for hver Dag, han i Anledning af Forretningen er fraværende fra sit Hjem. Til hver af de i §§ 3 og 4 i Forordningen af 24de Juli 1789 nævnte Synsmænd eller Oversynsmænd betales der 2 Kr. for hver Dag, de udføre Forretningen. Ved Beregningen af Dagpengene og Fastsættelsen af Befordringsgodtgjærelsen komme Reglerne i Sportetreglementet for Rettens Betjente i Island af 10de September 1830 §§ 15 og 16 til Anvendelse.

Foransatte Omkostninger afholdes i Overensstemmelse med den i ovennævnte Forordnings § 6 givne Regel med Halvdelen af den fratrædende og Halvdelen af den tiltrædende Præst, dog med den Belpelse, som følger af ovenstaaende § 1.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 17de December 1875.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Nellemann.

Nr. 30.
17.
desbr.

Lög

um mótvarnir gegn því, að bólusótt og hin austurlenzka kólerusótt og aðrar næmar sóttir flytjist til Íslands.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Lænborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. grein.

Þegar skip kemur til Íslands frá einhverjum þeim stað, sem samkvæmt auglýsing ráðgjafans fyrir Ísland er álitinn sýktur annaðhvort af bólusótt eða hinni austurlenzku kólerusótt, þá má eigi setja neinn mann (hvorki farþega eða skipverja) í land af því skipi, fyr en hlutaðeigandi hjeraðslæknir eða einhver annar löggildur læknir hefir rannsakað það eptir tilhlutun heilbrigðisstjórnarinnar. Öll skip, sem koma til Íslands frá slíkum stöðum, skulu, áður en hafðar eru samgöngur við land á öðrum stöðum, koma við á einhverri af þeim höfnum, sem hjer skulu nefndar: Reykjavík, Vestmannaeyjum, Stykkishólmi, Ísafirði, Akureyri eða Eskifirði, til þess þau verði rannsökuð, eins og sagt er.

Hið sama er og um skip — þar með einnig talin fiskiskip —, sem koma frá öðrum stöðum, ef á þeim eru menn, sem eru veikir af bólusótt eða kóleru, eða hafa verið það einhvern tíma á leiðinni, eða lík manna, sem dánir eru af sóttum þessum.

Nú kemur mislingasótt eða skarlagssótt, eða aðrar næmar sóttir upp á skipi á ferð þess til Íslands, og skal það fyrst leita hafnar á einhverjum hinna 6 ofangreindu staða.

2. grein.

Fái landshöfðinginn yfir Íslandi, áður en slík auglýsing ráðgjafans fyrir Ísland, sem nefnd er í greininni á undan, er komin til hans, með öðru móti vitneskju um, að einhver höfn í útlöndum sje sýkt annaðhvort af bólusótt eða hinni austurlenzku kóleru, skal hann hafa vald til að gefa út fyrir hönd ráðgjafans samsvarandi auglýsing, sem hafi sama gildi, og væri hún komin frá ráðgjafanum. Á sama hátt skal honum heimilt að gefa út auglýsing um, að landfarsóttin sje hætt, ef hann hefir áreiðanlega vissu um, að tjeðar landfarsóttir gangi eigi lengur í höfnum þeim, sem sagðar voru áður sýktar. Í hvert skipti, sem landshöfðingi notar vald það, sem honum er veitt samkvæmt því, sem sagt er að framan, skal hann svo fljótt sem auðið er senda skýrslu um það til ráðgjafans.

3. grein.

Á skipum þeim, sem nefnd eru í 1. grein, skal, áður en þau sigla inn á höfnina draga grænt flagg uppi topp í stóru siglunni, eða hvítt, ef grænt flagg ekki er til á skipinu.

Nr. 30. Lög 17. desbr. um mótvarnir gegn bólusótt og hinni austurlenzku kólerusótt.

Lov

om

Nr. 30.
17de
Decbr.

Foranstaltninger til at forbinde Børnekoppers, den asiatiske Koleras og andre smitsomme Sygdommes Indbringelse til Island.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitteligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Intet Skib, som ankommer til Island fra noget Sted, hvor enten Børnekopper eller den asiatiske Kolera ifølge Bekjendtgørelse fra Ministeren for Island antages at herse epidemisk, maa landsette nogen af de ombordværende Personer (Passagerer eller Besætning), forinden det ved Sundhedspolitiet's Foranstaltning er blevet undersøgt af vedkommende Distriktslæge eller en anden autoriseret Læge. Alle Skibe, der ankomme til Island fra saadanne Steder, skulde, forinden de have Samkvem med nogen anden Del af Landet, anløbe en af efternævnte Havne: Reykjavik, Vestmanna, Stykkisholm, Nafjord, Akureyri eller Gæsfjörður for at undergives den fornævnte Undersøgelse.

Det samme gjælder om Skibe — derunder ogsaa indbefattet Hærfærdske — som ankomme fra andre Steder, naar de have eller paa Rejsen have haft Koppesygge eller Kolerasygge eller Lig af saadanne ombord.

Opfomne Mæslinger eller Skarlagensfeber eller andre smitsomme Sygdomme ombord i et Skib paa Rejsen til Island, skal Skibet først søge Havn paa et af de ovennævnte 6 Steder.

§ 2.

Kommer Landshøvdingen over Island, inden saadan Bekjendtgørelse fra Ministeren for Island, som ommeldes i foregaaende Paragraf, har naaet ham, ad anden Vej til Kundskab om, at enten Børnekopper eller asiatiske Kolera herse epidemisk i en eller anden Havn i Udlandet, er han bemyndiget til paa Ministerens Begne at udstede tilsvarende Bekjendtgørelse med samme Birkning, som om den var udstedt af Ministeren. Paa samme Maade er han, saafremt han maatte have paalidelig Bished om, at nogen af de nævnte Sygdomme ikke længer herse epidemisk i tidligere for smittede erklærede Havne, bemyndiget til at udstede Bekjendtgørelse om Epidemiens Ophør. I hvert Tilfælde, hvor Landshøvdingen benytter den ham ifølge det Foranførte overdragne Bemyndigelse, gjør han derom snarest muligt Indberetning til Ministeren.

§ 3.

De i § 1 ommeldte Skibe ere pligtige til, forinden de anløbe Havnen, at heise et grønt Flag eller i Mangel af samme et hvidt Flag paa Stortoppen.

Nr. 30. Lov 17de Decbr. om Foranstaltn. imod Børnekoppers og Koleras Indbr.

Nr. 30.

17.
desbr.

4. grein.

Verði sú raun á við lækisrannsóknina, að á skipinu sjeu grunsöm veikindi (menn veikir eða dánir), eða að þau hafi gjört vart við sig á leiðinni, eða að heilbrigðis-ástand skipsins yfirhöfuð sje svo, að hætt sje við, að sýkin flytjist í land, skal heilbrigðis-stjórnin, aður en nokkrum verði leyft að fara í land af skipinu, gjöra þær ráðstafanir, sem með þarf, til umönnunnar þeim sjúku og til þess að þeir dáu verði fluttir úr skipinu, og það verði hreinsað, og skal skipið látið vera aðskilið frá öðrum skipum þangað til þessar ráðstafanir eru gjörðar.

5. grein.

Í hvert skipti og um svo langan tíma, sem ráðgjafinn fyrir Ísland, eða fyrir hans hönd landshöfðinginn álítur það nauðsynlegt, skal í fyrnefndum kaupstöðum og verzlunar-stöðum vera til reiðu hæfilegt hús, þar sem tekið verður við mönnum, sem komnir eru að sjóleiðis og eru veikir af bólusótt eða kóleru, og hjúkrað að þeim á haganlegan hátt. Hlutaðeigandi amtmaður skal sjá um, að hús þetta verði útvegað og svo húsgögn þau, sem með þarf, og skal hann á undan semja um það við sveitastjórnir þær, sem í hlut eiga, og stjórn lækisrannsóknar íslensku (eða ef til kemur við landshöfðingja) nema kringumstæðurnar heimti, að ráð verði tekin þegar í stað.

6. grein.

Fyrir rannsókn þá, sem nefnd er í 1. grein, skal greiða læknum 4 kr. fyrir skip, sem að rúmmáli eru allt að 60 tons, 6 kr. fyrir skip allt að 100 tons, og 10 kr. fyrir skip yfir 100 tons. Þóknunin til lækis og borgunin fyrir flutning hans út á skipið og í land aftur, og kostnaðurinn við lækningar á þeim sjúklingum, sem fluttir voru í land, fæði þeirra og aðhjúkrun, greiptunarkostnaður, ef svo stendur á, og útgjöld við að hreinsa skipið skal allt greitt af skipinu, og skal skipið vera að veði fyrir borguninni, og áður en nokkur af þeim, sem á því eru, verður settur í land, setja trygging fyrir því, að gjöld þau, sem hvíla á skipinu, verði greidd. Að því leyti, er snertir herskip, skal greiða gjaldið til lækisins af landssjóðnum.

Öll önnur útgjöld til framkvæmdar lögum þessum, og sjer í lagi kostnaðinn við að útvega hús það, sem nefnt er í 5. grein, og þau húsgögn, sem til þess þarf, skal greiða úr landssjóði.

7. grein.

Fyrir afbrot gegn 1. og 3. grein og ákvörðunum þeim, sem heilbrigðisstjórnin gjörir samkvæmt 4. grein, skulu koma sektir, sem sjeu allt að 200 kr., að svo miklu leyti sem þyngri hegning ekki liggur við samkvæmt almennum lögum. Sektir þessar renna í landssjóð. Með mál, sem rísa af afbrotum gegn lögum þessum, skal farið sem opinber þögreglumál.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 17. dag desbrm. 1875.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Nellemann.

§ 4.

Nr. 30.
17de
Decbr.

Saafrømt det ved Læge-Undersøgelsen findes, at Skibet har eller paa Rejsen har havt mistænkelige Sygdomstilfælde (Syge eller Døde) ombord, eller at dets Sundhedsforhold i det Hele giver Anledning til Frygt for Smittens Indbringelse, har Sundhedspolitiet, forinden det tilstedes nogen af de Ombordværende at landfættes, at træffe de fornødne Foranstaltninger med Hensyn til de Syge samt til de Dødes Hjælpelse fra Skibet og dets Renfælse, og Skibet holdes, indtil disse ere tilendebragte, afsondret.

§ 5.

I de ovennævnte Kjøbsteder og Handelssteder skal der saa ofte og for saa lang Tid, som Ministeren for Island eller Landskhøvdningen paa hans Begne anser det fornødent, have paa rede Haand et passende Lokale, hvor Kopperhyge og Kolerahyge, som ankomme ad Søveien, kunne modtages og underkastes en hensigtsmæssig Behandling. Tilvejebringelsen og Indretningen af dette Lokale paahviler det vedkommende Amtmand at foranstalte, saaledes at han, medmindre Omstændighederne fordrer en hurtig Afgjørelse, derom forud har at forhandle med vedkommende kommunale Myndigheder og Bestyrelsen af den islandske Lægefond (eventuelt Landskhøvdningen).

§ 6.

For den i § 1 ommeldte Undersøgelse tilkommer der Lægen en Kjendelse af 4 Kr. for Skibe af indtil 60 Tons, 6 Kr. for Skibe af indtil 100 Tons og 10 Kr. for Skibe af over 100 Tons. Kjendelsen til Lægen og Betalingen af hans Befordring til og fra Borde samt Omkostningerne ved ilandbragte Sygges Helbredelse, Kost og Pleie, eventuelle Begravelsesomkostninger og Omkostningerne ved Skibets Rensning afholdes af Skibet, der hæfter for Betalingen og, forinden nogen af de Ombordværende landfættes, har at stille Sikkerhed for Erlægningen af de det paahvilende Omkostninger. For Krigsskibes Vedkommende afholdes Betalingen til Lægen af Landskassen.

Alle andre til Gjennemførelsen af denne Lov medgaaende Udgifter og navnlig Omkostningerne ved Tilvejebringelsen og Indretningen af det i § 5 ommeldte Lokale udredes af Landskassen.

§ 7.

Overtredelser af §§ 1 og 3 samt af de Bestemmelser, som Sundhedspolitiet træffer i Henhold til § 4, straffes, for saa vidt ikke højere Straf i Medfør af den almindelige Forgivning er forfaldt, med Bøder af indtil 200 Kr., der tilfalder Landskassen. Sager angaaende Overtredelser af denne Lov behandles som offentlige Politisager.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 17de December 1875.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Nellemann.

